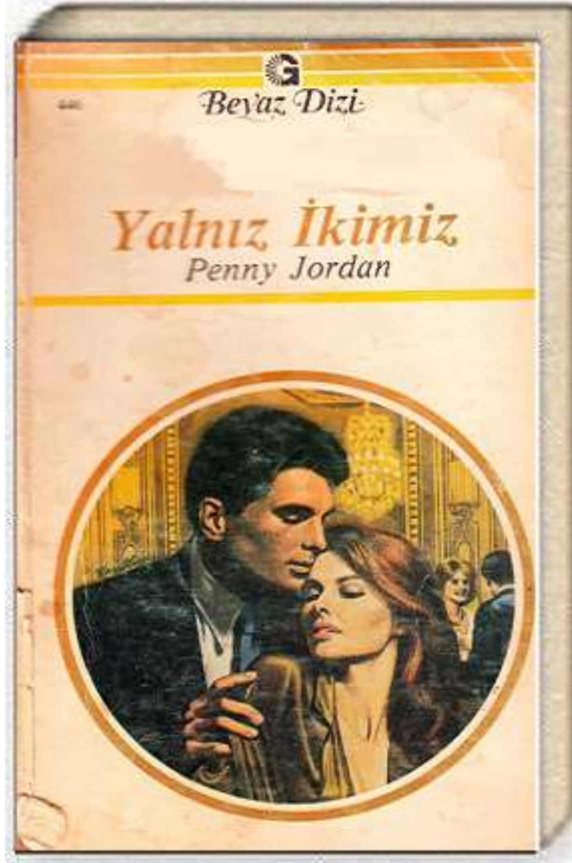
Penny Jordan - Yalnız Ikimiz

Aramızdaki ilişkinin sadece cinsel bir ilişki olmayacağına inandırmak istiyorsun kendini.
Adam Henderson'm yüzünde vahşi bir ifade belirmişti şimdi. Senin gibi kadınları çok iyi bilirim. İlk bakışta prensip sahibi görünürler. Öyledirler de. Ama servet karşısında vazgeçemeyecekleri prensip yoktur. Böyle kadınlar erkeklerle değil, en isabetli tercihlerle evlenmeye çalışırlar daima. Oh, evet, senin gibi kadınları inan çok iyi tanırım.

Bölüm Bir

Bu partiye katılmayı hiç istememişti ama, yine de buradaydı. Her şey, tahmin ettiği gibi, tek kelimeyle korkunçtu. Yine de olgun bir insan gibi davranmalıydı. Kendini hala on altı yaşında mı zannediyordu yoksa. Oysa yirmi altı yaşındaydı. Kendi kendine gülümsedi. Pencerenin yamnda arkadaşıyla konuşmakta olan adam bu belli belirsiz gülümseyişi bakışlarıyla yakaladı.

Abbot's Meade'yi sonuna kadar elinde tutamayacağını çok iyi biliyordu Brooke. Bu yüzden düş kırıklığına uğradığı söylenemezdi. Şarap kadehini dudaklarına götürürken gittikçe kalabalıklaşmaya başlayan geniş salonun verandasına doğru bir göz attı. Bu manzarayı çok iyi tanıyordu. Ağaçları bile gözü kapalı tek tek sayabilirdi. Ailesi on beşinci yüzyıldan beri Abbot's Meade malikanesinin tek sahibi olmuştu.

Atalarıyla övünecek değildi tabii. Ama yine de bütün bu olup bitenler ona biraz acı veriyordu. Meade'yi terk eden son erkek, amcası olmuştu. Onun zamanında bile gelirler işletme giderlerini tam olarak karşılayamıyordu. Evin önce çevresindeki topraklar satılmış, sonra da ipotek edilmişti. Ve sonunda evin

satılmasına razı olmuştu. Büyük bir şirkete satılmıştı ev ve bu parti de sözleşmeyi kutlamak için veriliyordu. Brooke, hukuk damşmanı Sam Brockbank'in ısrarları yüzünden partiye katılmak zorunda kalmıştı. Onların kapı eşiğinde yaşamak zorunda olduğunu unutma, demişti Sam. Soğuk davranmak sana bir şey kazandırmaz.

Haksız sayılmazdı. Malikanenin topraklan için de, Dower House'da yaşadığı sürece onlarla iyi geçinmek zorundaydı. Kendi bahçesi olan küçük ve ayn bir evi vardı şimdi. Ama yine de cam istediği zaman ana binamn bahçesine giremeyecek, çevrede dilediği gibi at süremeyecekti. Çok garip bir durumdu bu. Hayat alanını sınırlamışlardı sanki. Yaşlı kadınlar gibi ikide bir geçmişi düşünmek çok can sıkıcıydı. Şarabından bir yudum daha alarak salonu dolduran ziyaretçileri tek tek gözden geçirmeye başladı. Erkekler doğrusu çok ciddi görünüşlüydüler. Ama şu pencerenin önünde duran adamın yüzünde her şeyle ve herkesle dalga geçiyormuş gibi bir ifade vardı.

Uzun boylu, özenle taranmış siyah saçlıydı. Yüzü granit ya da mermerden oyulmuş gibiydi. Yüzündeki ince tebessüm hatlarını biraz yumuşatıyordu. Üzerindeki şık elbiseye rağmen kollarının ve omuzlarımn çok güçlü olduğu ilk bakışta fark ediliyordu. Çelik grisi bakışlarım birden Brooke' a çevirdi.

Hemen bakışlarım kaçırdı Brooke. Karşı cinsle istenmeyen karşüaşmalardan kaçınmayı yıllar önce öğrenmişti. Onun gibi uzun bacaklı, kıvrak vücutlu ve kızıla çalan siyah saçlı bir kız bu tür şeyleri çok küçük yaşta öğrenmek zorundaydı. Erkekleri ilk bakışta etkileyen seksi bir güzelliği vardı.

Ne annesinin mazbut güzelliğinden, ne de babasının Fransız'lara özgü esmerliğinden bir şeyler almıştı Brooke. Daha çok yüzyıllar önce is-koçya'da yaşayan atalarına benziyordu. Altın pırıltıları yayan yeşil gözleri, ince kemikli yapısı ve saçlarındaki hafif kızıllık tipik bir tskoç kadınının özellikleriydi.

Küçükken çok zayıftı. Kendi cinsinden olanlarla arası çok iyiydi o zamanlar. Fakat sonra birdenbire vücudunda kadınsı hatlar oluşmaya başlamıştı. Bir keresinde kız arkadaşlarından biri, Sen çok seksi görünüyorsun, demişti. Seninle hiçbirimiz yanşamayız, Brooke. Bu erken olgunlaşma kız arkadaşlanndan biraz kopmasına yol açmıştı.

Kısa süre sonra anne ve babası bir trafik kazasında ölmüşlerdi. O günden bu yana tam sekiz yıl geçmişti. Nedense o kazadan sonra cinselliğini özellikle erkeklerden saklamaya çalışmıştı Brooke.

Kendi kendine gülümsedi. Cinsellik denilen şey onun için önemsiz birkaç gençlik aşkıyla sınırlı kalmıştı. Kendini koruma güdüsüyle kaim bir kabuğun içine sığınmıştı sanki. Bütün kalbiyle aşka inanmak istiyordu. Ama özellikle evli erkeklerin ona yaklaşmaya çaalışmaları tek kelimeyle ürkütücüydü. Evli olan bu erkekler, bir zamanlar kanlarına kim bilir nasıl aşıktılar. Annesinin sesini duyar gibi oldu. 'Brooke/ diyordu o ahenkli sesiyle, 'Büyüyünce sen dünyanın en güzel kadını olacaksın.

O güne kadar erkeklerle birlikte olmak için pek çok fırsat geçmişti eliıe. İçinde, onu karşı cinse yaklaşmaktan alıkoyan bir şey vardı sanki. Bazen bunu, sadece içe kapalı olmakla açıklayamayacağım hissediyordu.

Fiziksel güzellik önemliydi kuşkusuz. Ama bazen insanı engelliyordu. Birlikte olacağı erkek onda güzelliğin ötesinde bir şeyler bujmalıydı. Oysa erkekler ilk anda onun sadece fiziksel görünüşüyle ilgileniyorlardı.

Elindeki şarap kadehine baktı. 'Biraz hızlı içiyorum galiba/ diye geçirdi içinden. Kristal bardağın içinde kırmızı şarap çok hoş görünüyordu. Bir köşede tek başına durarak fazla dikkat çekiyor olmalıydı. İnsanların arasına karışsa iyi ederdi.

Sam onun ilgisizliğinden şikayet edip durmuştu. Evi satın alan ihsanlar hakkında gerçekten de bir şey öğrenmek istemiyordu. Onlar hakkmda ne kadar az şey bilirse, evin satılması onu o kadar az etkileyecekti. 'Ne kadar aptalım,' diye geçirdi içinden. Kendi kendini alaya almayı seviyordu Brooke. Fransız babasından aldığı en belirgin özellik bu olmalıydı.

Güz mevsiminin o kasvetli öğle sonrası yavaş yavaş yerini akşamın alacakaranlığına bırakıyordu. Aslmda hemen çekip gitmesi için bir sürü sebep vardı. Kapıdan çıkıvermesi yeterliydi. Kulübesine ulaşabilmesi için beş altı yüz metre yürümesi gerekiyordu. Bahçeyi aydınlatmak için yeni bir ışıklandırma sistemi

kurmuşlardı. Yolu daraltıyorlar diye ıhlamur ağaçlarım da kesebilirlerdi. Bu son düşünce hiç hoşuna gitmemişti. Elindeki kadehi bırakmadan çok ağır adımlarla kapıya doğru ilerlemeye başladı. Orada bulunan kadınların çoğundan daha uzun boyluydu. Erkeklerin bakışlarım sırtında hissediyordu. Üzerinde sırtı beline kadar açık siyah bir tuvalet vardı. Bazıları hayranlık, bazıları kıskançlık dolu olan bu bakışları çok iyi tanıyordu.

Beni dinlemiyorsun, Adam.

Adam Henderson tek kaşım kaldırarak yanında duran adama döndü. Soğuk gri gözlerinden ne düşündüğünü anlamak imkansızdı.

Özür dilerim, Bili. Bir an dalıverdim. Aklım bir başka şeye kayıverdi.

Bu arada Bili Edwards arkadaşımn az önce baktığı yöne bakıyordu. Uzun boylu, koyu kızıl saçlı ve bembeyaz sırtım açıkta bırakan siyah tuvaletli kadım görünce hafifçe kaşlarını çattı. Kafasının içinde alarm zilleri çalmaya başlamıştı.

Adam, Henderson Endüstri'nin başındaydı ve dolayısıyla kendisiyle aynı şartlarda değildi. Ona saygı duyuyordu elbette. Adam bu koca imparatorluğu daha ilk taşından başlayarak adım adım kurmuştu. Daha çok küçükken babasını kaybetmiş, annesinin desteği ve yardımı sayesinde öğrenimini tamamlayabilmişti. Bili onun bütün özelliklerini yakından bilir ve derin bir hayranlık duyardı. Fakat Adam'm bakışlarındaki ifade hayra alamet değildi. Kadınlara karşı zaafı olduğu muhakkaktı. Güzel bir kadın gördüğü zaman birden garip bir enerjiyle dolup taşardı ve o anda bütün diğer meseleler ikinci plana itilirdi.

Bili, Adam'ın bakışlarında bu ifadeyi son kez New York'ta gördüğünü hatırladı. Daha sonra olup bitenleri hatırlamak istemiyordu. Şirketin bütün sorumluluğu bir anda omuzlarına yıkılmıştı.

Adam arkadaşının gözlerinin içine bakarak, Kim bu kadın? diye fısıldadı. Bill'in artık hiç kuşkusu kalmamıştı. Adam Henderson akima kbyduğunu yapardı. Harekete geçmesi için hedefi görmesi yeterliydi. Bazen emin ve ağır adımlarla, bazen de tek bir hamlede hedefine ulaşırdı. Otuz altı yaşında olduğuna göre değişmesi pek mümkün değildi.

Bili içini çekerek, Brooke Beauclere, diye mırıldandı. Satın aldığın yerin eski sahibi. İşte yine görevini yapmıştı. Adam'ın istediği bütün bilgileri anmda vermekten ibaret olan bu görevi yıllardır eksiksiz yerine getirmeye çalışıyordu. Bunu yaparken ülkenin o anda en fazla para kazanan direktörü olduğunu da unutmuyordu. Adam iş hayatında hoşgörülü sayılmazdı. Hatta çok titiz olduğu söylenebilirdi. En küçük ayrıntılara bile büyük önem verirdi. Böyle olmasaydı Henderson Endüstri ülkenin en prestijli inşaat sözleşmelerine damgasını vuramazdı. Adam mimari projeleri bile baştan sona dikkatle incelerdi.

Anlıyorum, diye mırıldandı. Yine tek kaşım kaldırmıştı. Halinden pek memnun değil gibi. Ona ne kadar ödedik?

Bir buçuk milyon. Ev ve arsa ipotekliydi. Paraya ihtiyacı olduğunu sanmıyorum. Kendisine verdiğimiz miktarın büyük bir kısmını çocuk hastanesi yapımı için bağışladı.

Eski aile gelenekleri, öyle mi? Ticari işlerden ve kar getirecek yatırımlardan hoşlanmıyor. Soylu bir davramş. Bu güzel yüz ve bu harika vücut bence bir buçuk milyondan çok daha fazla eder.

Sesinde belli belirsiz alaycı bir hava vardı. Bill'i şaşırtmadı bu. 'Soylu bir davranış/ derken dudaklarını hafifçe büzmüştü. Derinlerde gizlenmiş, hiç belli edilmeyen bir kompleksin işaretiydi bu. Bili yorum yapacak değildi. Meslek hayatındaki başarısını biraz da bu ince meselelerdeki suskunluğuna borçlu değil miydi? Adam Henderson köken olarak bir işçi ailesinden geliyordu. Geçmişinden söz etmekten pek hoşlanmazdı ama, arada bir bilinçaltının derinliklerinde yatan bazı şeyleri böyle açığa vurduğu oluyordu.

Adam'ın annesi hayatım temizlikçilikle kazanıyordu. Uzun yıllar küçük Yorkshire köyünde bir çiftlik evinde çalışmıştı. Adam o sıralarda küçük bir çocuktu. Büyük bir sıkıntı içinde yaşıyor olmalıydılar. Biire bir keresinde amcasından söz etmişti. Bu esrarengiz amca küçük Adam'ın iyi bir eğitim görmesini istiyor ve annesi para yetiş-tiremediği zamanlar küçük ailenin yardımma koşuyordu.

işte yine o kadına bakıyordu. Gözlerini ayıramıyordu sanki.

Ne iş yapıyor bu kadın?

Çalışmıyor. Babasının erkek kardeşine ölünceye kadar bakmış. Bu evde yaşıyorlarmış. Daha önce kentte bir sekreterlik işinde çalışmış.

Evet... Muhteşem bir görünüşü var.

Bence de öyle. Birkaç yabancı dil biliyor. Özellikle Fransız'cası çok iyi. Babası Fransız'mış. İkinci ana dili sayılır.

Brooke kapıya iyice yaklaşmıştı ki hukuk danışmanı ile karşılaştı. Elinde iki kadeh beyaz şarap vardı Sam'in. Birini Brooke'a uzattı.

Gitmiyorsun, değil mi? dedi telaşla. Hastaneye yaptığın bağış hakkında seninle konuşmak istiyorum.

Bak Sam, fikrimi değiştireceğimi sanıyorsan, çok yanılıyorsun. Benden daha fazla paraya ihtiyaçları var onların. Ayrıca istediğim an para kazanabilirim, biliyorsun. Şu anda hiçbir şeye ihtiyacım yok.

Bu söylediklerine itiraz edecek değilim. Bak sevgili kızım, paraya ihtiyacın yok ama, yine de bir iş bulman gerekiyor. Burası küçük bir yer ve senin gibi bir kadının iş bulması...

Köklerimden kopamam, dedi Brooke, kupkuru bir sesle. Muhteşem bir hayat sürmek istiyor değilim ki, Sam. Burada bulunmaktan memnunum ve...

Şimdilik öyle, diye atıldı Sam. Peki ya beş yıl sonra? Bunu hiç düşündün mü? Herhalde hayatının sonuna kadar tek başına yaşamayı düşünmüyorsun.

Brooke güldü. Yani koca olacak uygun bir erkek avlamak için Londra'ya mı gitmeliyim? Belki de hastaneye bağışladığım parayı daha karlı bir şeylere yatırmamı isterdin. Nasıl olsa aileden gelen bir isim var. Bunu paraya çevirmek işten bile değil, öyle değil mi?

Birden garip bir duyguya kapıldı. Elektrik akımı gibi bir şey. Sanki bir başkası bütün dikkatini onun üzerine yöneltmişti. Şarap kadehini dudaklarına götürürken çevreye bir göz attı. O sırada Sam yanma yaklaşan bir adamla konuşmaya başladı. Birlikte uzaklaşırlarken Brooke'un hiç kuşkusu kalmamıştı. Gözetleniyordu.

Şarabından son bir yudum alırken onu gördü. Salonun bir köşesinden gözlerini kendisine çevirmiş dikkatle bakıyordu. Az önce pencerenin önünde gördüğü adamdı bu. Gri gözlerinde dikkatli ve düşünceli bir ifade vardı. Dudaklarındaki hafif tebessüm ise rahat ve tecrübeli biri olduğunu ortaya koyuyordu. Brooke hafifçe ürperdi. Bu bakışlardan hoşlanmamıştı. İlk kez olmuyordu bu. Daha önce de pek çok erkeğin bakışlarım üzerinde hissetmişti. Ama nedense ilk kez bu kadar garip bir tepki gösteriyordu. Adamın bakışlarında resmen usta bir avcının dikkati okunuyordu.

Yaklaşıyordu. Brooke bakışlarım kaçırdı. O sırada yanından geçmekte olan garsonun elindeki tepsiye boş şarap kadehini bıraktı.

Bunu neden yaptınız? dedi genç adam. Brooke hayretle onun yüzüne baktı. Erkeksi, sert hatlı bir yüzdü bu. Bakışlarında gerçekten de çok İsrarlı bir ifade vardı.

Dudaklarında yapay bir tebessüm kondurarak, Çok içtiğimi düşünüyorsunuz galiba, dedi. Can sıkıntısından olacak.

Yo, hayır, adamın bakışlarında hiç de soğuk bir ifade yoktu. Hatta tebessümü sempatik bile sayılabilirdi. Belli belirsiz bir endişeye kapılır gibi oldu.

Can sıkıntısı sizin gibi güzel kadınlar için değil, diye mırıldandı genç adam.

Yanılıyorsunuz. Özellikle bazı erkeklerin bakışları çok canımı sıkıyor.

Onlardan korkuyor musunuz, yoksa?

Hayır, sadece beni kızdırıyorlar. Kadınlar size aynı şekilde baksalar eminim bir süre sonra siz de kızmaya başlardınız. Hafifçe güldü. İnanmı-yormuş gibi bir haliniz var, diye ekledi.

İnanın bana karşılaştığınız her kadın sizi çok çekici bulduğunu söylese ve sizinle dilediği gibi oynamak istese, bir süre sonra çok sıkılırsınız.

Haklı olabilirsiniz. Ama bunun çaresi var. Hem de çok basit. 'Hayır, teşekkür ederim/ demek yeterli olabilir.

Bunları söyledikten sonra bembeyaz ve muntazam dişlerini göstererek güldü. Brooke, Bir erkekte ilk kez bu kadar beyaz dişler görüyorum/ diye geçirdi içinden. Evet, genç adam şimdi çok daha sempatik görünüyordu.

O halde ben de size, hayır, teşekkür ederim, demek istiyorum, diye mırıldandı Brooke. Nedense birden garip bir öfkeye kapılmıştı. Nedensiz bir duyguydu bu. Gözlerinde tedirgin bir ifadeyle çevresine bakındı. Bu adam evli olabilirdi ve o anda karısı öfkeli bakışlarım belki de onlara çevirmiş dişlerini gıcırdatıyordu. Korktuğu bu kez başm& gelmedi. Çevrede öfkeli bir kadın görünmüyordu. Kıskanç kadınların bakışlarından nefret ederdi, Brooke. Böyleleri onu kocalarını baştan çıkarmaya çalışan bir şeytan gibi görüyor olmalıydılar.

Veda etme konusunda bu kadar aceleci olmayın, dedi genç adam. Derinlerden gelen çok yumuşak bir sesti bu. Brooke'un birden gerilen sinirleri gevşedi. Size farkında olmadan bir teklifte mi bulundum yoksa? diye ekledi genç adam.

Bir an ne diyeceğini bilemedi. Akima ilk gelen şeyi söyleyebilirdi ama ölçüyü kaçırmaktan korkuyordu. Kızardığını hissetti. Yanaklarına yayılan pembelik bu dikkatli bakışlardan kaçmış olamazdı.

Sinirlendiğiniz zaman gözlerinizin rengi açılıyor, dedi Adam Henderson. Bunu biliyor muydunuz? Hafifçe güldü. Burada ne arıyorsunuz? Sizi ilk gördüğümde, işte küçük bir havuz balığı diye düşündüm. Tedirgin ve ne tarafa gideceğini bilemeyen küçük bir balık.

Japon balığı deseydiniz, sözlerinizi bir iltifat olarak kabul edebilirdim, dedi Brooke, rahat görünmeye çalışarak.

Kadınların bulundukları yer değil kendileri önemlidir, dedi genç adam. Bakışlarında yine İsrarlı bir ifade belirmişti.

Doğrusu çok ilginç fikirleriniz var, dedi Brooke. Bakışlarını kaçırdı. Kolundaki saate bir göz attı. Amcasının yirmi birinci yaş günü hediyesi olan bu saat daha çok, değerli bir mücevheri andırıyordu. Altından yapılmıştı ve nadide taşlarla süslüydü.

Gri gözler bu kısa bakışı kaçırmamıştı. Saati işaret ederek, Hayranlarınızdan birinin armağanı olmalı, diye mırıldandı.

Bakışları biraz gölgelenmişti bu sözleri söylerken. ‘Sevgililerimden birinin armağanı sandı galiba,’ diye geçirdi Brooke.

Hafifçe gülümsedi. İnanılmaz derecede isabetli bir tahmin, dedi. İzninizi isteyebilir miyim?

Gidiyor musunuz, yoksa? Neden ama?

Gerçekten şaşırmış gibiydi. Onu düş kırıklığına uğrattım,’ diye içinden geçirdi Brooke.

Yumuşak bir sesle, Gitmek istiyorum, çünkü canım sıkılmaya başladı, dedi.

Toplantıyı beğenmediniz mi yoksa? Sizi mem-' nur. edemediysek çok üzülürüm.

Ani bir hareketle Brooke’un bileğine dokundu. Hafifçe okşadı onu. Bu hareketi öyle ustalıkla yapmıştı ki Brooke şaşırdı. Elinin parmaklarından omuzuna kadar hafif bir ürperme duydu. Elini hızla çekmekle onun avucunun içine bırakmak arasında kısa bir an bocaladı.

Belki de size yaptığımız ödemeden memnun değilsiniz. Bileğini bırakmıştı. Brooke farkında bile olmadan bileğini ovuşturdu. Ondan bir adım kadar uzaklaştı. Dikkatli bakışlar bu hareketlerin hiçbirini kaçırmıyordu.

Biraz zaman ayırabilseydiniz çok değerli şeylere sahip olabilirdiniz, dedi Adam Henderson, ona biraz yaklaşarak.

Bu sadece benim zamanıma mı bağlı, diye söylendi Brooke.

Elbette. Eğer isterseniz çok daha büyük oynayabilirsiniz. Çok büyük oynamak isteyen birinin kazanması kolaydır. Önemli olan istemek, daha çoğunu, daha büyüğünü istemektir.

Hayatında ilk kez bu kadar garip bir adamla .karşılaştığını düşündü Brooke. Bakışlarında zeka pırıltıları vardı şimdi. Brooke’un aklından geçenleri anlamak için bütün dikkatini onun gözlerinde toplamış gibiydi. Davranışlarında, hatta sözlerinde bile cinsel bir çekicilik vardı. Sanki Brooke' un onunla yatmaya hazır olduğunu düşünüyordu. Karşılaştığı erkeklerin çoğu nedense böyle düşünürlerdi. Ama bu kendisinin

kabahati değildi. Belki de dış görünüşünde erkekleri her şeye hazır olduğuna inandıran değişik bir özellik vardı. Karşısındaki adamın da bu bakımdan diğer erkeklerden farklı olmadığı ortadaydı. Çok zengin biri olmalıydı. Belki de kadınları avlamak için servetini kullanıyordu.

Brooke bir süre kadar bakışlarını genç adamın gözlerinden ayıramadı. Çenesi kilitlenmiş gibiydi Kibirli ve kendine aşırı güvenen bir tiple karşı karşıya olduğu kuşkusuzdu. Öyle ki, kendine olan güveni biraz sarsılmış gibiydi. Böyle adamlar genellikle hayatta istedikleri her şeye sahip olurlardı. Brooke da erkeklerin gözünde sadece sahip olunacak bir nesne olduğuna göre şaşılacak bir şey yoktu. Ama yine de bu adama bir ders vermeye çalışabilirdi.

Az önceki sözlerinizden bir şey anlamadım, dedi sakin bir sesle. y

Çok basit, diye karşılık verdi genç adam. İstediğiniz her şeyi verebilirim size.

Konuşmaya bile gerek yok der gibiydi. Yüz hatları biraz gevşemiş, dudaklarına rahat bir tebessüm yerleşmişti. Alacağı yanıttan emin birinin yüzüydü bu.

Brooke bir şeyler söylemek istiyor ama uygun sözcükleri bulamamaktan korkuyordu. Akimdan geçenleri sert bir tokatla da ifade edebilirdi. Bunu yaptığı an çevredeki meraklı bakışların üzerinde toplanacağım çok iyi biliyordu. Kafasını toparlamaya çalıştı. Her geçen dakika durumu daha iyi anlıyordu. Bu adam onu resmen satın alabileceği bir eşya gibi görüyordu. Konuşmanın bu noktaya nasıl geldiğini bile anlayamamıştı. Neredeyse pazarlık yapmaya başlayacaktı onunla. Korkunç bir şeydi bu.

Ona, bir daha hiçbir kadına bu şekilde yaklaşmaya cesaret edemeyeceği bir şey yapmalıydı.

Nasıl ödüyorsunuz? diye sordu. Bir an durakladı. Parayla mı, yoksa başka şekilde mi? diye ekledi. Hayretle irileşmiş gözlerini genç adamın soğuk gri gözlerine dikmişti. Öteki soğukkanlı bir tavırla, Bu tür ayrıntıları önceden konuşmak gerekmez, diye mırıldandı. Hayatı kolaylaştırmak gerekir.

Yaptığınız işle ilgili ödemelerde de böyle mi söylüyorsunuz. Bir an kendini rüya görüyormuş gibi hissetti. Aralarında geçen konuşma inanılmazdı.

Ticarette dürüst olmak gerektiğine inanırım.

Kadınlar kendilerine nasıl ödeme yapılacağı konusuyla pek ilgilenmezler. Bazı kadınlar duygusal bir bedel isterler. Kısa vadede tatmin edici bir bedeldir bu, ama uzun vadede büyük sorunlara yol açabilir.

Yani?

Yani, duygusal ödemelerle işim yok. Bunu genellikle ilişkinin başında açıkça ortaya koyarım.

Çok zekice bir düşünce, diye mırıldandı Brooke. Kayıtsız bir havaya bürünmeye çalışıyor, fakat bunu başarabildiğinden kuşku duyuyordu. Bu adam daha önce pek çok kadına bu şekilde yaklaşmıştı kuşkusuz. O kadınlar nasıl bir tepki göstermişlerdi acaba? Brooke çocuk değildi. Kuşkusuz bu adamın birlikte olduğu kadınların büyükçe bir kısmı bu tür önerileri kabul etmişlerdi. Yeryüzünün böyle kadınlarla dolu olduğunu biliyordu. Zengin bir erkekti ve üstelik... Evet üstelik, öyle bir cinsel cazibesi vardı ki, pek az kadın ona hayır diyebilirdi.

İstersen pazarlık yapabiliriz.

Bu sözler Brooke'un düşüncelerini böldü. Artık bu saçma oyuna bir son vermesi gerekiyordu. Ama içinde müthiş bir merak duygusu belirmişti. Oyunu sonuna kadar sürdürmekten kendini alıkoyamayacağını hissediyordu. Paniğe kapılmak üzereydi. Ama son anda kendine hakim olarak, şaşılacak kadar sakin bir sesle, Evet, diye mırıldandı. Pazarlık yapabiliriz.

O halde, bu gece. Tamam mı?

Bir an bile kaybetmek istemiyordu. Brooke yutkundu. Pekala, dedi kendine çok yabancı gelen bir sesle. Nerede oturduğumu biliyorsunuz, herhalde.

Saat tam onda orada olacağım.

Dikkatle onun yüzüne baktı Brooke. Hayır, zafer kazanmış gibi bir hali yoktu. Basit bir iş anlaşması imzalamış gibiydi. Başından beri sonucu biliyormuş gibi bir hali vardı üstelik. Konuşma sona erdiği için kendisi de biraz rahatlamıştı. Her şey bir iki dakika içinde olup bitmişti. Dehşet verici bir durumdu bu. Bu adam... Sahi adı neydi bunun?

Brooke kaşlarım çattı. Daha admı bile bilmediği bir adamla... Histerik bir kahkaha atmamak için zor tuttu kendini. Adım bile bilmediği bir adamla yatmaya kalkışıyor, üstelik pazarlık yapıyordu.
Mümkün olduğu kadar sakin görünmeye çalışarak, Adım Brooke, dedi. Brooke Beauclere.
Memnun oldum. Benimki de Adam Henderson. Bu isim Brooke'a hiç de yabancı gelmemiş-, ti.
Şimdi el sıkışmaları gerekiyordu. Bunun yerine genç adam ani bir hareketle onun elini tuttu, ters çevirdi ve dudaklarım avuç içine bastırdı. Dilini avuç içinde hafifçe gezdirip, başparmağı boyunca kaydırdı. Brooke vücudunun en akıl almaz yerlerindeki binlerce sinir ucunun aynı anda etkilendiğini hissetti. İnanılmaz bir davranıştı bu. Öylesine çabuk ve ustaca yapmıştı ki kimse görmemişti. Adam onun elini bırakıp sempatik bir tavırla gülümsedi. Brooke boş bulunarak benzer bir tebessümle karşılık verdi ona. Boğazı kurumuştu. Ne söyleyeceğini bilemiyordu. Fakat kafası hızla çalışıyordu. Böyle şeyler yapmayı nasıl öğrenmişti bu adam? Doğuştan bir yetenek olamazdı. Mutlaka yüzlerce kadın üzerinde benzer şeyleri denemişti. Bütün bu kadınların ondan sadece para istemedikleri çok açıktı.
Akşam görüşmek üzere, dedi genç adam, başını hafifçe öne eğerek onu selamladı.
Brooke ağır ' adımlarla çıkış kapısına doğru ilerledi. Genç adamın bakışlarını sırtının orta yerinde hissediyordu.
Bahçede yürürken yavaş yavaş kendine gelmeye, dengesini bulmaya başladı. Eve vardığında derin bir pişmanlık duydu. Şarabı fazla kaçırmış olmalıydı. Davranışını başka türlü açıklaması imkansızdı. Kapıyı anahtarla açıp içeri girdiğinde amcasından kalan Afgan tazısı her zaman yaptığı gibi ön ayaklarım Brooke'un omuzlarına koyarak iki kez havladı.
Brooke hayvanın sırtını okşadı. Merhaba, Bal-sebar, dedi. Otur bakayım. Köpek hemen söyleneni yaptı.
Balsebar çok iyi eğitilmiş soylu bir köpekti. Oldukça ilginç bir kişiliği vardı. İnsanlarla oynamaya bayılırdı. Tam yaşlı bayanların ve masum küçük çocukların hoşlanacakları cinsten bir köpekti.
Göğsü ve patileri sarı, geri kalan kısmı siyah parlak tüylerle kaplıydı. Her zaman pırıl pırıl parlayan iri gözleri ona bazen şeytansı bir ifade kazandırırdı. Tamdığı insanlara çok sempatik davranmakla birlikte birindi sımf bir bekçi köpeği olarak eğitilmişti. Özellikle erkek yabancılara karşı çok hassastı. Brooke kendi kendine gülümsedi. Onu serbest bıraksa Adam Henderson'ı nasıl karşılardı acaba?
Bu düşünce içini biraz rahatlatmıştı. Bir koltuğa oturdu ve düşünmeye başladı. Balsebar geceleri hep Brooke'un yatağının dibinde uyurdu. Ve bu sırada eve bir adam girerse eğer... Yüksek sesle güldü. Eve giren adam neler olup bittiğini bile anlayamazdı herhalde.
Balsebar diğer köpekler gibi yaygaracı değildi. Havlayarak şamata etmez, kurbanına özel taktikler kullanarak sessizce yaklaşır ve onu gafil avlayarak birden saldırırdı.
Eski bir anı gözlerinin önünde canlandı. Bir keresinde amcasının bir arkadaşı evlerine misafir olarak gelmişti. Balsebar'ı görünce çok bozulmuş ve köpek tüyüne alerjisi olduğunu söylemişti. Hep birlikte kütüphanede oturuyorlardı. Bal-sebar misafirin kendisinden hoşlanmadığını sezdiği için huzursuzdu. Adamcağızın oturduğu koltuğun çevresinde sinirli sinirli dolaşıyordu. Bir ara onun içkisine doğru başını uzatarak kokladı. Bunun üzerine sinirlenen adam köpeğin başına sert bir tokat attı. Brooke amcasının oturduğu yerden nasıl fırladığını çok iyi hatırlıyordu. Otur, Balbesar, diye haykırmıştı yaşlı adam. Ama artık çok geçti. Balsebar misafirin üzerine hırlayarak saldırmış ve adamcağızın pantolon kemerini ısırıp koparmıştı. Amcası son anda yetiş-meseydi çok daha kötü şeyler olabilirdi.
Balsebar'ı güçlükle sakinleştirmişlerdi. Bu arada saldırıya uğrayan adamcağız düşen pantolonunu çekmeye çalışarak kütüphaneden çıkmıştı. Brooke yüksek sesle güldü. Adam Henderson'ı bu halde görmek onu çok keyiflendirebilirdi.
'Balsebar'a akşam yemeği olarak Adam Hen-derson'ı sunmak hiç de fena fikir değil/ diye geçirdi içinden. Ona fikrini değiştirdiğini, para karşılığında erkeklerle yatacak kadın olmadığını ziyafet sırasında söyleyebilirdi. Kendi kendine gülümsedi. iyice rahatlamıştı. Balsebar'm sırtını okşadı. Ona güvenebilirdi.. Köpek sahibinin akimdan geçenleri fark etmiş gibi hafifçe hırladı.

Bölüm İki

Büyükbabanın, küçük oturma odasımn duvarındaki saati ona çeyrek kalayı vurduğu zaman Broo-ke müthiş bir gerginlik duydu. Bazen büyük bir aptallık yaptığını, bazen de Adam Henderson gibi insanlara hayat hakkı tammamak gerektiğini düşünüyordu.

Kokteyl partide giydiği elbiseyi değiştirmişti. Sekreter olarak çalıştığı günlerden kalma, oldukça mazbut ve kapalı bir şey geçirmişti üzerine. Bu tayyörü satın aldığı zamanlar hayatından ne kadar da memnundu. Oysa şimdi, deminden beri içini kasıp kavuran endişeyi nasıl gidereceğini bilemiyordu. Gardıropdaki elbiseleri tek tek gözden geçirmiş ama bundan başka giyecek şey bulamamıştı. Diğerlerinin mutlaka açık, en azından frapan bir yam vardı. Amcasını hatırlayarak gülümsedi. Zavallı adam kadınların pantolon, hele şort giymelerinden nefret ederdi. Ona baktığı sıralarda Brooke, kolaylık olsun diye, hastanın odasına girerken şortunun üzerine bir etek geçiri verir di. Eteği kapının yanındaki sandalyede hazır bekletirdi.

Kadınlar böyle durumlarda ne giyerlerdi? Önü ve arkası açık bir elbise, siyah dantelden iç çamaşırları ve buna benzer şeyler... Yine de, Adam Henderson gibi birinin böyle şeylerden etkileneceğini hiç sanmıyordu. Bir kadın ne yaparsa yapsın böyle bir adamın gözünde sıradanlıktan kurtulamazdı.

Yaklaşık on beş dakika sonra evin eski moda ahşap kapısı vuruldu. Brooke, kulaklarını dik-miş kapıya doğru bakan Balsebar'a eliyle işaret etti. Aslında buna gerek yoktu, çünkü onun havlamayacağını biliyordu. Yerinden kalkıp dışarı çıktığında Balsebar sessiz adımlarla peşinden ge-- liyordu.

Evin odaları Abbot’s Meade'ye kıyasla oldukça küçüktü. Buna rağmen, belki de geniş pencerelerden ötürü, boğucu bir hava yoktu içerde. Kapıyı açarken akimdan bunlar geçiyordu. Adam içeri girerken bir an soluğu kesilir gibi oldu.

O da üzerindekileri değiştirmişti, tnce bir ceketin içine yakası açık beyaz ipekli bir gömlek giymişti.

Kapıyı kapatırken, Çok güzelsin, diye mırıh dandı. Dudaklarında aynı tebessüm vardı. Balsebar biraz endişeli, kuyruğunu sallayıp duruyordu. Daha doğrusu harekete geçmek için Brooke’un işaretini bekliyordu.

Asap bozucu bir durumdu bu. Adam köpeğin varlığını fark etmişti. Kayıtsız bir tavırla gülümsedi. Brooke biraz şaşırdı.

Birlikte içeri girdiler. Adam Henderson koltuğunun altındaki şişeyi yemek masasımn üzerine bıraktı. Mükemmel bir marka, dedi. Senin cinsinden olanlar sert olmayan, hatta tatlı içkileri tercih ediyorlar nedense. Belki de içkilerdeki tatlılığın, kendi yapılarında var olan tatlılığı arttıracağım umuyorlar.

Belki de sizin cinsinizin yapısında olan acılığı böylece azaltmaya çalışıyorlardır.

Adam Henderson yanıt vermedi. Biraz şaşırmış gibiydi. Hafifçe gülümseyerek Brooke'un gözlerinin içine baktı. O anda Brooke hayatında hiç bu kadar çekici bir adamla karşılaşmadığım düşündü.

Az sonra ilk içkilerini bitirmişlerdi. Genç adam elindeki boş kadehe bakarak, Bu sadece iştahımı arttırdı, dedi. Esas ziyafet için hazırım şimdi. Ama önce...

Elini ceketinin iç cebine sokarak bir çek defteri çıkardı. Bu arada Balsebar misafire biraz alışmıştı ama Brooke’dan hiçbir mesaj alamadığı için yine de biraz tedirgindi. En azından gözlerini Adam Henderson’dan ayırmıyor ve arada bir sinirli sinirli kuyruğunu sallıyordu.

Brooke, Adam’m hareketlerini dehşetle izliyordu. Bir an göz göze geldiler. Sakin olmalı, en azından sakin görünmeye çalışmalıydı.

Tam bir işadamısımz, diye mırıldandı.

Genç adam başım kaldırıp gülümsedi. Daima öderim, dedi. Bu uzun boylu ve kızılımsı saçlı kadın daha öncekilerden biraz farklıydı. Çek defteri ortaya çıktığı an taş kesilmesi garipti. Oysa tam da bu aşamada sempatik sempatik gülümsemesi gerekiyordu.

Tam o sırada Balsebar hırlamaya başladı. Du% rumda bir gariplik olduğunu sezmişti. Adam köpeğe şöyle bir baktı. Yukan çıksak daha iyi olur, dedi. Şu bekçi köpeğinin bakışları beni rahatsız etmeye başladı. Ayrıca erken dönmek borundayım. Yani saat on bir buçuk gibi buradan ayrılmalıyım. Bir telefon bekliyorum.

Öyle soğukkanlıydı ki bunları söylerken, Brooke iyice taş kesildi. İnanılmaz bir davranıştı bu. Şimdi bakışları değişmişti. Brooke’un üzerindeki giysileri delip geçiyordu bakışları.

Neyin var? Bir şey düşünüyor gibisin.

Gri gözler biraz kısılmıştı. Bu adam gözlerini ne zaman kıssa bakışlarında hipnotik bir güç beliriyordu. İşin garibi Brooke ne zaman ne yapacağını şaşırsa, hemen arkasından oluyordu bu. Adam Henderson çözmek zorunda olduğu bir probleme bakıyormuş gibiydi. Çek defterini açmıştı ve kalemini elinde tutuyordu. Birden elin-dekileri sehpanın üzerine bırakarak ayağa kalktı. Geç kalıyorum ama, diye mırıldandı. Bu arada yüzündeki tebessüm hiç bozulmuyordu.

Brooke'un boğazı kurumuştu. O da ayağa kalktı. Adam Henderson kendisinden yaklaşık bir karış daha uzundu. Bakışlarında sorular vardı. Sanki sessizce, 'Neler oluyor?' der gibiydi.

Biraz korkuyorum galiba, diye mırıldandı Brooke, gülümsemeye çalışarak. Böyle korkmak pek yakışık almıyor, herhalde.

'İşte şimdi iyice saçmalamaya başladım/ diye geçirdi içinden. Ayakta ve karşı karşıya duruyorlardı. Birden arkasım dönüp kaçmaya başlasa iyi ederdi. Dış kapıyı açıp kendini dışarı atar ve geniş bahçenin içinde nasıl olsa izini kaybettirirdi. Midesine kramplar girmeye başlamıştı.

Yakışık almayan ne, anlayamadım? diye mırıldandı genç adam. Tek kaşım kaldırmış, dikkatle onun yüzüne bakıyordu. Bu kez iyiden iyiye şaşırdığı belli oluyordu. Yani, böyle bir şey düşündüğümü sanıyorsan yanılıyorsun. Biraz heyecanlı gibisin...

Bunları söyledikten sonra yavaşça Brooke'un kollarını tuttu, sonra ellerini omuzlarına doğru kaydırdı. Brooke bu küçük hareketle yüksek gerilimli bir şoka yakalanmış gibi titredi. Balsebar hafifçe havladı. Az önce uzandığı yerden doğrul-muş, dikkatle Adam'a bakıyordu.

Balsebar bana dokunmanızdan hoşlanmıyor galiba, dedi Brooke.

Evet ama neden?

Brooke bütün gücünü toplayarak Balsebar'a yerinden kımıldamamasını işaret etti, sonra Adam Henderson'a dönerek, Bu oyuna artık bir son vermek gerekiyor, dedi. Benim hakkımda yanıldınız. Size bir ders vermek istemiştim, ama daha fazla dayanamayacağım. Çok kendini beğenmiş birisiniz, Mr. Henderson. Karşılaştığınız her kadım paranızla satın alabileceğinizi sanıyorsunuz. Balsebar'a bir işaret yapsam sizi şu anda parçalar. Ama ben bunu yapmayacağım. Şunu bilmenizi istiyorum, paramz ve siz umurumda değilsiniz.

Adam Henderson'm yüzündeki tebessüm silinmişti. Ya, demek öyle, diye mırıldandı. Ama bugün öğleden sonra böyle demiyordunuz.

O öğleden sonraydı. Şimdi, akşam.

Galiba benim henüz kavrayamadığım bir sorun çıktı ortaya. Belki de size dil dökmemi, iltifatlar etmemi falan istiyorsunuz.

Bunları söyledikten sonra yüzünde gerçeği bulmuş birinin mutlu tebessümü belirdi. Brooke tam bir çaresizlik durumunda hissediyordu kendini. Yeryüzünde aynı duruma düşen başka kadınlar olmuş muydu acaba?

Aramızdaki ilişkinin sadece cinsel bir ilişki olmayacağına inandırmak istiyorsun kendini, diye devam etti Adam Henderson. Yüzünde nrahşi bir ifade belirmişti şimdi. Senin gibi kadınları çok iyi bilirim. ilk bakışta çok prensip sahibi görünürler. Öyledirler de. Ama servet karşısmda vazgeçemeyecekleri prensip yoktur. Böyle kadınlar erkeklerle değil, en isabetli tercihlerle evlenmeye çalışırlar daima. Oh, evet, senin gibi kadınları inan çok iyi tanırım. Aşağı tabakadan erkeklerin karşısında son derece züppe ve kendini beğenmiş olurlar. Az önce sözünü ettiğin türden bir kendini beğenmişlik üstelik... Parasız bir erkek, oyunu kuralına göre oynayamaz, değil mi? Oysa sizin gibi asil bayanlar her oyuna bir kural bul-muşsunuzdur. Çünkü en iyi okullarda eğitilmişsi-nizdir; aynca kökleri asırlar öncesine uzanan aileleriniz size her oyunun kuralını öğretmiştir ve...

Yeter! diye haykırdı Brooke. Bu suçlamalara daha fazla dayanamayacaktı. Üstelik kafası karmakarışık olmuştu. Az önce ona sıradan bir fa-hişeymiş gibi davramyordu. Oysa şimdi...

Demek susmamı istiyorsun.

Genç adam ona iyice yaklaştı. Elini Brooke'un boynuna koydu, sonra baş parmağıyla çenesini hafifçe yukarı doğru kaldırıp gözlerinin içine dikkatle baktı.

Artık başlayalım, öyle mi?

Şu anda istediğim tek şey, burayı derhal terk etmendir. Hemen gitmeni istiyorum... Şimdi! Bunları söyledikten sonra birden donup kaldı. Garip bir şey, anlaşılması güç bir sessizlik olmuştu. Bakışlarım genç adamın gözlerinden ayıramıyordu. O gözlerde şehvetle karışık müthiş bir öfke görür gibi oldu. Paniğe kapılmak üzereydi. Çırpınarak kurtulmaya, ondan uzaklaşmaya çalıştı. Tam o anda Balsebar'm havladığını işitti.

Adam birden üzerine atılan köpeğin ağırlığıyla geriye doğru yuvarlandı. Ceketi yırtılmıştı. Balsebar sivri dişlerini tam onun boynuna geçirmeye hazırlanırken, eliyle hayvanı çenesinden kavrayıp kendinden uzak tutmayı başardı. Balsebar bir an hareketsiz kaldı.

Bu hayvan konuşmamıza müdahale etmeseydi çok daha iyi olurdu, dedi Adam, dişlerinin arasından. Belki anlaşabilirdik.

Öteki eliyle köpeği sıkıca ensesinden kavramıştı. Onu bırakmadan yavaşça düştüğü yerden kalktı. Elini çektiği anda köpek onu ısıracaktı.

Yapma, Balsebar. Dur, lütfen!

Sahibesinin sesini işiten köpek sakinleşti. Adam onu yavaşça bıraktı. Bir süre köpekle göz göze geldiler. Sonra Balsebar ağır adımlarla salondan çıkıp gitti. Adam Henderson yırtılan ceketini düzeltmeye çalışarak çekiştirdi. Brooke'a yaklaştı.

Nerede kalmıştık? dedi, gülümseyerek.

Derhal burayı terk etmenizi söylüyordum.

Ama ondan önce, bana yapılan hizmetlerin karşılığım daima ödediğimi anlatıyordum.

Sehpamn üzerine bıraktığı çek defterini aldı. Defterin bana ait olup olmadığını kontrol etmek ister misin? diye sordu.

Brooke öfkeyle defteri onun elinden aldı ve parçalayıp şömineye attı. Yüzü, öfkeden kıpkırmızı olmuştu.

Defol buradan, dedi fısıldarcasma.

Genç adam omuzlarını silkti. Seninle bir anlaşma yaptık, dedi. Yaptığımız anlaşmaya bağlı kalacağını umuyordum.

Seni istemiyorum. Hoşlanmadım senden. Şu anda senin de beni istediğini sanmıyorum.

Geriye doğru bir iki adım attı. O sırada Adam' la yukarı çıkan merdivenlerin arasında duruyordu. Aradaki uzaklığı korumalıydı. Merdivenlerden çıkmaya çalışmamalıydı çünkü yarı yolda yakalanabilirdi. En iyisi onu şaşırtarak banyoya kaçmaktı. İçeri girip kapıyı kilitler ve Adam Henderson çekip gidene kadar klozetin üzerinde otu- rurdu. Biraz gurur kırıcı bir durumdu ama, saldırıya uğraması halinde yapabileceği başka şey yoktu.

Bunun istemekle ne ilgisi var? Seninle bir anlaşma yaptık. Bu anlaşmayla kendini bana resmen sattm. Yoksa o zaman unutup da şimdi hatırladığın bir şey mi oldu?

Brooke bu konuşmayı daha fazla sürdüremeyeceğini anlayarak banyoya doğru atıldı. Fakat daha kapıya ulaşamamıştı ki yakalandı. Beline sıkıca dolanan kollardan kurtulması imkansızdı. Genç adamın hızlanan soluklarım ensesinde hissediyordu. Tam o anda yatak odasının kapısına gözü ilişti. Kapı yarı açıktı ve içerdeki yatak olduğu gibi görünüyordu. Som cevizden yapılmış, çok eski moda ve iki kişilik geniş bir yataktı bu.

Adam Henderson da aynı şeyi görmüştü. Muhteşem bir görüntü, diye mırıldandı. Doğrusu çok etkilendim.

Brooke'u kavradığı gibi kaldırdı, yatak odasına yöneldi. Aralık duran kapıyı ayağımn ucuyla açtı. içeri girdiler ve Brooke'u yavaşça yatağın üzerine bıraktı. Elleriyle belini'sıkı sıkı tuttu.

Şimdi önünde iki yol var, diye mırıldandı. Ya yenilgiyi kabul edecek ve sevişmekten hoşlanan gerçek bir leydi gibi davranacaksın. Ya da zor kullanmam gerekecek. Aslında bu ikinci seçenekten özel olarak hoşlanan leydilerin sayısı hiç de az değildir.

Yüzünde çok kontrollü, hatta kayıtsız bir ifade vardı bunları söylerken. Brooke rüyada gibiydi. İşittiklerine inanmak istemiyordu.

Her durumda bana saldırman gerekecek, dedi buz gibi bir sesle.

Yavaş yavaş korkmaya başlamıştı. Bu adamı doğru dürüst tanımıyordu bile. Aklından kötü. şeyler geçmeye başladı. Gazetelerde, kadınlara vahşi biçimde tecavüz eden ve sonra onları öldüren cani ruhlu adamlar hakkında okuduklarım hatırladı. Sakın bu adam da onlardan biri olma-smdı...

Saldırmak zorunda kalacağımı sanmıyorum, diye mırıldandı genç adam. Elini onun belinden çekerek boynuna doğru götürdü. Baş parmağının ucuyla Brooke'un alt dudağını yavaşça okşadı. Hayatımda gördüğüm en heyecan verici dudaklar, diye mırıldandı. Tadını ve sıcaklığını dudaklarımda duymak istiyorum. Okuldan kaçıp sevgilisinin kollarına sığınmış masum, küçük bir öğrenci gibisin. Ama görünüşe aldanacağımı sanma. Yatakta bir erkeğin vücuduna ne yapman gerektiğini çok iyi bildiğine eminim. Ne yaparsan yap o güzel, açık yeşil gözlerini gözlerimden ayırmamam istiyorum.

Brooke teslim olmuş gibiydi ve bu durumdan hiç hoşlanmıyordu. Birden ona acı vermek istediğini fark etti. Yine de bakışlarını onun gözlerinden ayıramıyordu. Adam Henderson onun yatağın üzerindeki kımıltısız vücudunu bakışlarıyla içiyordu sanki.

Evet, Brooke, tercihini söylemeyecek misin?

Sesi yumuşak ve etkileyiciydi. Baş parmağıyla onun alt dudağmı okşamaya devam ediyordu. Bu hafif dokunuş Brooke'u yavaş yavaş etkilemeye başlamıştı. Gözlerini yumarak derin bir soluk aldı. Kapılmakta olduğu umutsuzluktan kurtulmak için bir şeyler yapmalıydı. Onun parmağını ısırmak için içgüdüsel bir hareketle ağzını açtı. Fakat Adam Henderson tam zamanında tehlikeyi fark ederek elini çekti.

Sonra yavaşça yatağa uzanarak Brooke'u kollarının arasına aldı, yüzünü onun çıplak jDoynuna bastırdı. Brooke bir an nefes alamadı. Onu omuzlarından tutup itmeye çalıştı. Fakat beline dolanan güçlü koldan kurtulması imkansızdı. Genç adam yavaşça doğruldu ve Brooke'un üzerindeki ceketin düğmelerini çözmeye başladı. İpek sutyeninin çevresini parmaklarıyla yavaşça okşadı. Brooke soluğunu tutmuş, onu hala itmeye çalışıyordu. Adam, sutyeni hafifçe gevşetip, elini içeri soktu. Brooke bunun üzerine daha fazla çırpınmaya başladı.

Çok güzel. Demek boğuşmak istiyorsun.

Brooke avazı çıktığı kadar haykırmak için ağzım açtı, ama dehşetle sesinin çıkmadığını fark etti. Kasılmaktan iyice yorgun düşmüştü. Yavaşça bıraktı vücudunu. Adam, sanki bu anı bekli-yormuş gibi eğildi ve sutyeni aşağı doğru çekerek dudaklarım onun göğüs ucuna bastırdı.

Brooke derin bir uçuruma doğru süzülüyormuş gibi hissetti kendini. Ellerini yavaşça kaldırarak genç adamın başını kavradı. Dili ve dudakları göğüslerinin kabaran uçlarında dolaştıkça vücudunda derin ürpermeler duyuyordu. Artık kendisini savunamayacağı bir noktaya doğru yaklaşıyordu. Bu ani yakınlık onu sersemletmişti. Derin ürpermeler giderek titremelere dönüştü. Kontrolden çıkmak üzere olan heyecanını bastırmak için bir an nefesini tuttu.

Genç adam başım kaldırıp hafif alaycı bir ifadeyle baktı ona.

Çok duyarlısın. Bu kadarım beklemiyordum, doğrusu.

Brooke gözlerini iri iri açarak hayretle genç adamın yüzüne baktı.

Senin yaşında pek az kadın bakiredir. Hele böylesine kusursuz bir fiziğe sahipse. Sesindeki alaycılık asap bozucuydu. Yirmi beş yaş civarında olmalısın, diye devam etti. Sokakta yürürken bile bir erkeğin başım döndürebilirsin. Bakışları bir süre Brooke'un dudaklarında durduktan sonra yavaşça göğüslerine kaydı. Brooke çıplak göğüslerini kapamak için hiçbir hareket yapmadı. Kulaklarına kadar kıpkırmızı olmuştu.

Zevkine fazla düşkün değilsin galiba.

Çok şaşırtıcı, garip bir soruydu bu. Brooke yüzünde ne diyeceğini bilememenin çaresizliğiyle genç adama baktı.

Adam Henderson anlamıştı. Başını geriye doğru atarak küçük bir kahkaha koyverdi.

Yanıt vermene gerek yok, dedi. Zevkine düşkün olan kadınlar daha işin başında bu kadar çocuksu bir heyecana kapılnlazlar. Ama yine de kendini toparlasan iyi olur. Sabaha kadar burada oturup tek mi çift mi oynayacak değiliz, herhalde.

Bu tavır Brooke'u biraz daha şaşırtmıştı. Onu reddettiği, elinden kurtulmaya çalıştığı için kendisine kızacağını sanmıştı. Böyle alaycı bir tavrı ise hiç beklemiyordu. Şimdi işler biraz daha karışmıştı. Bir şeyler söylemek zorunda hissediyordu kendini.

Zevkime düşkün olup olmadığımı neden bilmek istiyorsun? diye sordu. Sesi çok zayıf çıkmıştı. Ergenlik çağma yeni giren bir genç kızın sesiydi bu.

Oh bütün erkekler böyle şeyleri merak ederler. Özellikle, sevgililerinin hayatına giren ilk erkek olup olmadıklarını. İlk seçim kadınlar için çok önemlidir.

Seni sevgili olarak seçmiş değilim, dedi Brooke, sert bir sesle.

Biraz daha kararlı bir ses tonu bulabilmek için hafifçe öksürdü. Hakkımda yaptığın tahminlerin hepsi saçma, dedi. Benim para karşılığında erkeklerle yatabilecek biri olduğumu düşünüyorsun.

Tahminlerimin doğru olmadığını göstermeye çalışmıyorsun ama, dedi genç adam, sakin bir sesle. İçimden gelen bir ses, bu tür tahminlerde bulunan ilk erkek olmadığımı fısıldıyor. Yoksa hala bakire misin?

'Sandığımdan çok daha zeki,' diye içinden geçirdi Brooke.

Erkekleri suçlamaya hakkın yok, dedi £dam. Yüzünde dalgın bir ifade belirmişti şimdi. Baş parmağıyla Brooke'un dudağını hafifçe okşadı. Çünkü bu dudaklar bile bir erkeği ayartmaya yeter. Ayrıca çok heyecanlısın.

Bana baksana sen, erkekler başka şeylerle ilgilenmezler mi sanıyorsun?

İlgilenirler, tabii. Ama senin gibi bir kadın söz konusu olunca pek sanmam. Belki de hayatının prensini bekleyenlerdensin. Günün birinde çıkagelecek ve aşktan başın dönecek. Gerçekten, böyle düşünüyorsun, değil mi?

Aşka inanmam ben... Hele bu çeşit aşka asla inanmam. Dostluk cinsel arzulardan çok daha önemli benim için. Annem ve babam önce yakın arkadaş olmuşlar, sonra birbirlerini sevmeye başlamışlar.

Çok dokunaklı.

Hiç de değil. Son derece gerçekçi. Brooke sutyenini düzelterek yatağın içinde doğruldu. Kadınlar hakkında her şeyi bildiğini sanıyorsun, dedi. Ama söylediklerinin hiçbiri benim için geçerli değil. Evleneceğim adamın kişiliğime saygı duymasını isterim, her şeyden önce. Bana ikinci sımf bir yaratıkmışım gibi davranmamalı. Beni bir süs bebeği, sadece fiziksel ilişkide önemli bir nesne olarak görmemeli. Ayrıca böyle şeylere katlanamayacak kadar olgunlaştığımı düşünüyorum. Artık çocuk değilim. Şimdi lütfen... gider misin? Bir iki saniye içinde kendisi hakkında ne çok şey söylemişti. Biraz daha doğrularak, Partideki davranışımdan ötürü senden özür dilemek istiyorum, dedi. Olduğumdan farklı görünmeye çalıştım... bu gerçekten, büyük, bir hataydı.

Hmmm. Neden yaptın, peki?

Bana karşı davranışından hoşlanmamıştım. Sana bir ders vermek istemiştim ama, gördüğün gibi beceremedim. Bir erkekle yatmak istersem, bu ikimizin de arzusuyla olabilir ancak. Bunun dışında hiçbir şey beni zorlayamaz.

Adam Henderson'm bakışlarında derin bir ifade belirmişti. Gözlerini kısarak Brooke'un yüzünü uzun uzun inceledi. Sonra dudakları hafif bir tebessümle kıvrıldı.

Pekala, Brooke Beauclere, bu gece ikimiz de daha önce hiç bilmediğimiz bir şeyler öğrendik. Ona iyice yaklaştı. Bana öyle bakmana gerek yok, diye fısıldadı. Bu küçük dersten ikimiz de kazançlı çıktık. Bakirelerle birlikte olmak istemem. Ama yine de senin için fena bir deney olmadı sanıyorum. Bunları söyledikten sonra uzanıp Brooke'un dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. Bu küçük temas onun bütün vücudunu ürpertmeye yetti.

İlk kez öpüşüyor değildi. Fakat Adam Hender-son'ın erkeksi dudaklarının dokunuşu ve tadı di-ğerlerininkinden çok farklıydı. Yavaşça kendini ona bıraktı. Dilini dudaklarının arasında hissedince ani bir

itilimle sıkıca sarıldı ona. Dili inanılmaz çabuklukla alt dudağımn içinde dolaşıyor, sonra kendi diliyle buluşup içlere doğru kayıyor-du.

Şaşırtıcı bir zevk dalgası Brooke'u kuşatmaya başlamıştı. Vücudunun hızla ısınmaya, gevşemeye başladığın hissetti. Ellerini onun geniş omuzlarına koymuştu. Adam bir ara doğrularak onun göğüslerini avuçladı.

Brooke kendini öylesine kaptırmıştı ki genç adamın sesi uzaklardan geliyordu sanki.

Senden hoşlanmaya başladım, diyordu. Bakireler hakkındaki fikrimi değiştirebilirim. Farkında mısın bilmem ama, okşayışlarıma karşılık vermeye başladın. Eminim bugüne kadar sana dokunan hiçbir erkek böyle güçlü duygular yaratamadı. Yanılıyor muyum yoksa?

'Kendini övmek için hiçbir fırsatı kaçırmıyor/ diye içinden geçirdi Brooke. Ama yine de doğru söylüyordu. Bugüne kadar gerçekten de böylesine etkileyici bir deney yaşamamıştı. Yalan söylemesi faydasızdı. Karşısındaki adam o anda neler hissettiğini bilecek kadar tecrübeliydi.

Hayır, diye fısıldadı. Yanılmıyorsun. Ama bunun tekrarlanacağını düşünmemelisin. Seni bir daha görmek istemiyorum, Adam.

Bu konuda bir şey sorduğumu hatırlamıyorum, dedi genç adam gülümseyerek. Az sonra gideceğim. Bu gece , çok derin uyuyacaksın, Brooke.

On dakika sonra Brooke odada yalmzdı. Mutfağa geçti. Balsebar görünürde yoktu. Mutfak kapısını açıp dışarı bir göz attı. Köpek koşarak içeri girdi. Adam Henderson'la birlikte ön kapıdan çıkmış olmalıydı. Kapıyı sıkı sıkı kapayıp kilitledi. Biraz başı dönüyordu. 'Bakire olduğum için düşkırıklığma uğrattım,' diye geçirdi içinden. Bakire olduğunu böylesine kesinlikle anlayabilmesi çok garipti. Partide aralarında geçen konuşmayı düşündü. Büyük bir hata yaptığı kesindi. Haddini bilmezlik etmişti. Bu kadar derin sularda yüzebilecek bir kadın değildi. En azından Adam Henderson gibi bir adama haddini bildirmeye kalkması çocukça bir tavırdı.

Birbiriyle çatışan duygular onu çok yormuştu. Ağır adımlarla salona geçip bir koltuğa oturdu. Koltuğun yanındaki gece lambası çevreyi yuvarlak bir ışıkla aydınlatıyordu. Balsebar ayaklarının dibine kıvrılıp gözlerini kapadı.

Bu adamı derhal unutmalıydı. Yapması gereken bir sürü iş vardı. Durumunu gözden geçirmeliydi. Bu ev tamamen kendisine aitti ve banka hesabında birkaç bin poundu vardı. Abbot's Mea-de'den kalan paranın büyükçe bir kısmını çocuk hastanesine bağışlama fikri hukuk danışmanım dehşete düşürmüştü. Ama Brooke bu konuda kesin kararlıydı. Amcasının doktoruyla bu konuyu uzun uzadıya görüşmüştü. Biraz daha parası olsaydı... Çünkü bağışlamayı düşündüğü miktar sadece başlangıç için yeterliydi.

Yine de uğraşsa kendine bir iş bulabilirdi. Nasıl bir iş bulabileceğini pek bilmiyordu ama, en azından deneyebilirdi. Bir kere bir sekreter olarak hiç de fena değildi. Hem tecrübeliydi hem de... Yine de Sam haklıydı. Onun gibi bir sekreterin bu küçük yerde uygun bir iş bulması oldukça güçtü.

Gözlerinin önünde Adam Henderson'm yüzü ve tebessümü canlandı birden. Bu yüzden kurtulmak sandığı kadar kolay olmayabilirdi. Daha önce hiçbir erkek onu böylesine güçlü bir biçimde etkilememişti. Bunu inkar edemezdi. Bu etkileme onu ilk gördüğü an başlamıştı.

Yerinden kalkıp yatak odasına geçti. Işık hala yanıyordu. Yatak örtüsü açılmamış olmasına rağmen buruşmuştu.

Yavaşça yatağın kenarına oturdu Brooke. İçinde garip bir duygu vardı. Sanki kendisinden ayrı, yabancı bir ses bir gün tekrar karşılaşacaklarını fısıldıyordu. .

Bölüm Üç

Haydi Sam Amca, ne söyleyeceksen söyle. Bu sabah telefonda sesin çok esrarengizdi. Ne oldu, hani bana iş bulacaktın?

Sam Brockbank'in küçük bürosunda karşılıklı oturuyorlardı. Sam'in bürosu oldukça müteva-zi döşenmişti. Sevimli bile denebilirdi.

İş bulma konusunda sana iyi haberler veremeyeceğim için üzgünüm, dedi Sam. Ama yine de bir tane var. Fakat ilgilenir misin, bilemiyorum.

Ah işte yine o esrarengiz tavır. Sam, lütfen lafı uzatmadan söyler misin, nasıl bir iş buldun?

O gün Brooke, Londra'da önemli bir iş görüşmesi yapacakmış gibi giyinmişti. Mavi ve pembe desenli eteği saçlarının rengine pek uymuyordu, ama üzerindeki krem rengi ipek bluz durumu kurtarıyordu.

Hart Enterprises'ın başkanıyla konuştum. Sana şirkette uygun bir iş verebileceğini sanıyorum.

Brooke kaşlarını kaldırarak Sam'in yüzüne dikkatle baktı. Umut etmeli miydi? Kayıtsız görünmeye çalışarak, Nasıl bir iş? diye sordu. Hart Enterprises'ı, reklam ajansında çalıştığı zamanlardan tanıyordu. Patronunun çok sert, amansız biri olduğunu söylerlerdi. Fena bir sekreter sayılmazdı. Ayrıca tecrübesi de vardı. Fakat bu şirket istediği an kendisi gibi yüzlerce aday bulabilirdi.

Sam çok önemli bir şey söylemeden önce yaptığı gibi boğazını temizledi. Büyük patron kendisi için bir yardımcı arıyor, Brooke, dedi. Şirketin merkezi yakında Dower House'a taşınacak. Patron işleri oradan yürütmek istiyor. Bu arada kendi sekreteri bebek bekliyor. Bu yüzden ayrılmak zorunda kalmış. Önce bir mülakat olacak, tabii. Sonra karar verecekler.

Mülakatta büyük bir pot kıracağımı düşünüyor ve bu yüzden endişeleniyorsan, hiç merak etme. Bu teklif onu gerçekten ilgilendirmişti. Bu sayede hem parasal sorununu çözebilir, hem de Abbot's Meade'yi kaybetmenin acısını unutabilirdi.

Eğer ilgileniyorsan, mülakat hemen bugün, öğleden sonra...

O kadar çabuk mu?

Patron işlerin mümkün olduğu kadar çabuk yürütülmesi konusunda titizdir. Bu nedenle acele etmek istiyor.

Evet, adamın aceleci olduğunu işitmiştim. Hart Enterprises hakkında işittiklerini hatırlamaya çalıştı. Yaptıkları işlerden biri Abbot's Meade gibi eski evleri alıp, baştan sona restore etmekti. Bu hiç de fena bir iş değildi. 'Bu işi istiyorum,' diye geçirdi içinden. Fakat kendisini öneren kişinin Sam Amca olması pek uygun olmamıştı.

Az sonra bürodan çıktığında, dışarda hoş bir kasım güneşi parlıyordu. Denemekle bir şey kaybetmeyeceği kesindi.

O sene sonbahar yağışsız geçiyordu. Ağaçlardan dökülen, kızıldan kahverenginin çeşitli tonlarına kadar rengarenk yapraklar kaldırımları süslüyordu. Brooke onları eline alıp çatırtılarım duymak için çocukça bir arzu duydu içinde. Meydandaki parka doğru ağır adımlarla yürüdü. Küçükken bu parkta bisikletini kaybetmişti.

Evi satıp satmama konusunda karar veremediği o sıkıcı günlerde de hep bu parka gelip uzun yürüyüşler yapmıştı. Hart'm eski evleri alıp apartman haline getirdiğini işitmişti. Bu işi şirket sadece birkaç kez yapmıştı. Çok can sıkıcı bir şeydi bu. Böyle evlerin bahçelerini çiçek tarhlarıyla iyice yapay hale getirip ortak mekan niyetine kullanıyorlardı. Abbot's Meade de böyle mi olacaktı?

Öğle vakti eve geldi. Tam kapıdan içeri girmek üzereydi ki hızlı bir Ferrari yoldaki küçük çakıl taşlarım savurarak, müthiş bir hızla geçti. Arabayı kullananı görememişti. Bu da yeni çıktı, diye söylendi kendi kendine. Evimin önünden geçen yolu sürat denemesi için kullanmasalar, olmaz.

Hafif bir öğle yemeği yedikten sonra Balsebar'ı yürüyüşe çıkardı. Eskiden buralarda ne kadar rahat dolaşırdı. Bütün bu bahçe göz alabildiğine kendine aitti. İstediği kıyafetle gezebilir, isterse bir ağacın altına şezlong koyup kitap okuyabilirdi. Çok daha önceleri, yan taraftaki çiftlik de geniş topraklarıyla birlikte Abbot's Meade'ye dahildi. İlk kopan parça işte o güzel çiftlik olmuştu. Ani bir para sıkıntısı onu evin bütününden kopanvermişti.

Eve döndüğünde telefon çaldı. Arayan Sam'di. Mülakatın Meade'de yapılacağım söylüyordu. 'İşte bu çok garip/ diye içinden geçirdi Brooke. Genellikle bu tür görüşmeler iş yerinde yapılırdı. Yoksa Abbot's Meade'yi satın alan şirket Hart Enterprises mıydı?

‘Öyle olsa da fark etmez,' diye geçirdi içinden. Aynamn karşısına geçip saçlarım fırçaladı. Balse-bar'ı gezdirirken giydiği blucin takımı çıkarıp bir etek-ceket giydi. Evden çıkıp, yol boyunca yürümeye başladı. Bu küçük yere taşındığından beri
Meade gözüne bir saray gibi görünmeye başlamıştı.

Bu arada Bili Edwards evin üst kat pencereli rinden birinin önünde durmuş Brooke’un gelişini seyrediyordu. Kendi kendine gülümsedi. Bu işi ayarlamasını ona Adam söylemişti. Genellikle zevk ile işi birbirine pek karıştırmazdı. Ama nedense bu kez fikrini değiştirdiği görülüyordu.

Kabul etmek zorundaydı ki Brooke Beauclere denilen bu kadın gerçekten çok çekiciydi. Yüzünü cama iyice yaklaştırarak, Şu yürüyüşe bak/ diye geçirdi içinden, ‘Seyretmesi bile bir zevk/

Pencerenin önünden ayrılarak masanın üzerindeki dosyaya bir göz attı. Bu Brooke hakkında hazırlanan istihbarat dosyasıydı. Kızın bu iş için uygun olduğuna şüphe yoktu. Ama yine de o havalı yürüyüşü ve kızıl saçlarıyla şirkette işleri oldukça karıştırabilirdi.

Kapı vurulduğunda Bili Edwards masasının başına geçmişti bile. Giriniz, dedi resmi bir ses tonuyla.

Brooke içeri girip masanın başında oturan adamı görünce biraz şaşırdı. Hayır, şirketin patronu bu adam olamazdı. Otuz yaşlarında oldukça silik görünüşlü bir adamdı bu.

Bili Edwards kendini tanıttı. Özür dilerim, dedi, Başkanımız ne yazık ki sizinle bizzat gö-rüşemeyecekler. Acil bir iş nedeniyle az önce buradan ayrılmak zorunda kaldı. Ama sakın endişelenmeyin, iş konusunda bana tam yetki verdi. Lütfen, oturun.

Olağanüstü kibar davranıyordu. Az sonra Brooke Abbot’s Meade’yi satın alan şirketin temsilcilerinden biriyle konuştuğunu anlayınca, bu aşırı kibarlığın sebebi ortaya çıktı. Biraz evin tarihinden söz ettiler.

Bu eski ailelerden ne zaman söz açılsa kederlenirim, dedi Bili Edwards. Gerçekten üzgün görünüyordu. İsminizi devam ettirecek bir çocuğunuz olsaydı bari, dedi.

Şimdilik böyle şeyler düşünmüyorum, diyerek kestirip attı Brooke. Lafı değiştirmek için, Mr. Hart’m bu binayı kendisine ev olarak seçtiğini sanıyordum, dedi.

‘Mr. Hart demesi çok garip/ diye içinden geçirdi Bili. Parti sırasında Adam’ı uzaktan ama dikkatle gözlemişti. Bu kızla hemen o gece buluşmamış olması düşünülemezdi. Adam'm patronun ta kendisi olduğunu bilmiyor olamazdı. Gözlerini biraz kısarak karşısında oturan kızın yüzüne dikkatle baktı. ‘Adam’m her zamanki gözdelerinden biri işte/ diye geçirdi içinden. Çenesi biraz ka- rarlı bir ifade veriyordu yüzüne. Kişilik belirtisiydi bu. Mr. Hart’la birlikte çalışmak sizin için ne ifade ediyor? diye sordu. Göstereceği tepkiyi merak ediyordu.

Bu konuda kesin olarak söyleyebileceğim bir şey yok, diye karşılık verdi Brooke. Kendisi hakkında pek çok şey duydum ama henüz karşılaşmış değiliz.

‘İşte bu çok garip/ diye içinden geçirdi Bili. Adam ona kim olduğunu söylememişti demek! Bir an bu görüşmeye son vermeyi düşündü. Fakat Adam, onu işe alması konusunda neredeyse emir vermişti. Ne işler çeviriyordu bu adam? Hemen konuyu değiştirerek, ücret meselesini konuşmaya başladı.

Duyduğu rakamlar Brooke’u çok şaşırtmıştı. Fazla cömertçe değil mi? diye sordu kaşlarını hayretle kaldırarak.

Betty de o kadar alıyordu. Mr. Hart’m uzun süre sekreterliğini ve baş yardımcılığını yapmıştı. Aslında ücret gerçekten çok yüksekti. Adam’ m garip istekleriyle başa çıkmak her geçen gün biraz daha zor oluyordu. Ama yine de Bili, her şeyini oha borçluydu ve sadakati tamdı.

Pazartesi sabahı işe başlarsanız Mr.a Hart çok memnun olur, diye devam etti. Hafta sonundan itibaren Dower House’a taşınacak. Sanırım siz de orada çalışacaksınız.

Dower House, Abbot’s Meade’nin en büyük binalarından biriydi. Brooke biraz şaşırmıştı. Ama orası uzun zamandır metruk, dedi. En son kiracı ayrılalı sanırım üç yıl oldu.

Bir gün içinde her şeyi hallederiz biz. Adam... şey, pardon, Mr. Hart evin bir odasına bilgisayar sistemini yerleştirtti bile. Sizin için duygusal bakımdan zor olabilir belki... Brooke’un yüzüne dikkatle baktı. Az önceki dil sürçmesini fark etmemiş olması tam bir mucizeydi.

Bu tür konularda duygusal davranmamayı artık iyice öğrendim, dedi Brooke.

Görüşme bitmişti. Yavaşça ayağa kalktı .Karşısındaki adama yaklaşık bir karış yukardan bakıyordu. Adamın bakışlarındaki hayranlık o kadar açıktı ki...

Pazartesi sabahı Dower House'da olacağım, dedi hafifçe gülümseyerek.

Brooke çıktıktan yaklaşık on beş dakika sonra BilFin masasının üzerindeki telefon çaldı. Kendi kendine gülümsedi Bili. Arayanın kim olduğunu gayet iyi biliyordu. Uzanıp ahizeyi aldı.

işi hallettin mi? dedi Adam.

Evet. Tek sorun, ücreti biraz yüksek bulması.

Adam güldü.

Cumartesi parlak ve güneşli bir gündü. Mevsimin son güzel günleriydi bunlar. Brooke bahçede dolaşmak için dışarı çıktı. Solgun yapraklarla kaplı yol boyunca ağaçların altında yürürken yine o Ferrari büyük bir hızla yanından geçip gitti. Bu kez pencereleri açıktı ama yine içinde, direksiyon başında oturanı göremedi.

Bu Ferrari yeni patronuna ait olabilirdi. Böyle bir adamın, şoförü üniformalı bir . Rolls'la dolaşması daha makuldü. Omuzlarını silkti. Pazartesi sabahına kadar işle ilgili bir şey düşünmek istemiyordu. Hafta sonunun tadını çıkarmalıydı. O gece Sam'lere akşam yemeğine gidecek, Sam, karısı, kızı ve karısının kardeşi ile çene çalacaktı. Ve eğer Mary'nin sözüne inanmak gerekirse, kendisine eşlik edecek bir de erkek arkadaş bulacaktı. Kendi kendine güldü. Şu Mary' den çok hoşlamyordu. Kadıncağızın aklı fikri ona bir koca bulmaktaydı. Ardından eşsiz mutlulukların geldiği romantik aşklara inanan biraz eski kafalı bir kadındı Mary.

Az sonra elinde tırmıkla bahçedeki kuru yaprakları topluyordu. Bu tür fiziksel işler yapmaktan hoşlamyordu. Eskiden büyük evin çiçek bahçesinde zaman zaman bahçevanla birlikte çalışırdı ve bu iş on a büyük bir zevk verirdi. Balsebar az ilerde, güneşin altına uzanmış uykulu gözlerle onu seyrediyordu. Geçen gece Adam onu nasıl da zaptetmişti. Gerçi mücadelenin sonu kesin olarak belli olmamıştı ama, Adam'm şansı daha fazla gibi görünmüştü ona. Tırmığı elinden bırakarak başım göğe doğru kaldırdı. Hani o adamı düşünmeyecekti.

Güneş iyice alçalmıştı. içeri girip bir banyo yaptı, akşam yemeği için giyindi ve tam aynanın karşısında makyaj yapıyordu ki telefon çaldı. Mary'nin sesini duyunca biraz şaşırdı. Adam Hen-derson'dan telefon beklediğini o anda anladı.

Hazır mısın, diye soracaktım, diyordu Mary. Jeff Gibson seni almaya geliyorda. Hatırladın mı onu?

Jeff Gibson, Sam'in yamnda çalışanlardan biriydi. Ama uzun süredir Amerika'da bulunuyordu. Adamın yüzünü bile hayal meyal hatırlıyordu, Brooke.

Hatırlamaz olur muyum? dedi. Kendi kendine gülümsedi. Mary yine çöpçatanlık yapıyordu.

Birkaç dakika sonra kapı çaldı. Brooke, Balse-bar'a uslu durmasını söyledikten sonra gidip açtı. Jeff yüzünde kocaman bir tebessümle kapıda duruyordu. Şimdi hatırlamıştı onu.

Bir dakika, Jeff, pardösümü alıp geliyorum dedi. Merdivenleri çıkarken Jeff'in bakışlarını bacaklarında hissetti.

Az sonra arabaya bindiklerinde Jeff'in saçlarının bir zamanlar daha uzun olduğunu hatırladı. Nedense kısa kestirmişti. Aslında çekici bir erkekti. Brooke'un arabaya binmesine yardım ederken hafif bir reverans yapmıştı.

Sam'in evi pek uzak sayılmazdı. Yol boyunca Jeff Amerika'da neler yaptığını anlattı. Sonra annesinden söz etmeye başladı. O zamanlar Brooke oldukça küçüktü ama yine de gözlerinin önünde yaşlı bir kadının hatları belirdi. Sempatik, sevecen bir kadındı Jeff'in annesi. Genç adam üzgün bir sesle annesinin birkaç hafta önce öldüğünü söyledi. Brooke üzülmüştü. Jeff de zaten, annesine ait olan evle ilgili bazı işleri yapmak için gelmişti.

Bir süre kadar sessiz kaldılar. Bu arada Brock-bankler'in evine iyice yaklaşmışlardı. Bu gece seni görebileceğimi hiç sanmıyordum, dedi genç adam. Mary yemeğe senin de davetli olduğunu söyleyince çok

sevindim. Seni hep üzerinde lacivert bir tulum pantolonla hatırlıyorum. O zamanlar uzun, örgülü saçların vardı.

Benim belleğimde de hep buna benzer şeyler kalmış, diye karşılık verdi Brooke. Ona dönerek hafifçe gülümsedi.

Neyin kalmış olabileceğini gayet iyi tahmin edebiliyorum, dedi Jeff. Yüksek sesle güldü. Bu sohbetten çok hoşlandığı her halinden belli oluyordu.

Seni gördüğümde biraz şaşırdığımı itiraf etmeliyim, diye devam etti. ilk bakışta insanın gözünü alan muhteşem bir güzelliğe sahipsin. Mary söylediğinde, ne yalan söyleyeyim, abartıyor diye düşünmüştüm. Ama seni görünce... Seni görünce ona hak verdim.

Brooke bu ateşli iltifat karşısında susmayı tercih etti. BU arada genç adam bakışlarını yoldan çekerek onun eline uzun uzun baktı. Sonra elini uzattı. Brooke elini tutacağım sanarak sertçe bir hareketle elini çekti.

Parmağında yüzük olmadığını görüyorum, dedi genç adam. Sesinde merak dolu bir ifade vardı.

Hayır, evli değilim, diye karşılık verdi Brooke. Peki ya sen. Bunu sırf laf olsun diye söylemişti. Yoksa Jeff'in evli olmadığı özellikle davranışından belli oluyordu.

Evlendim, diye karşılık verdi genç adam. Fakat fazla uzun sürmedi. Kısa süre içinde boşandık. Annem öldükten sonra anladım ki beni bu ülkeye bağlayan bir şey yok artık. Geleceğimi Amerika'da kurmak zorundayım. Oldukça başarılı bir deneyimim oldu. Ama yine de, buraya döndüğümde, kendimi biraz kederli hissettiğimi söylemeliyim. insanın ailece ve uzun bir zaman içinde kök saldığı yer bir başka oluyor.

Bu duyguyu çok iyi anlıyorum, diye mırıldandı Brooke.

Konu burada kapandı. Çünkü Sam'in evine varmışlardı. Az sonra hep birlikte Mary'nin göz alıcı biçimde dekore ettiği yemek masasının çev-resindeydiler.

Jeff'i burada benimle birlikte kalması için ikna etmeye çalışıyorum, dedi Sam. Mary artık benim emekliye ayrılmam gerektiğini söyleyip duruyor.

Benim için çok cazip bir teklif, dedi Jeff, bakışlarını Brooke'dan ayırmadan. Bugüne kadar direttim ama bu geceden itibaren fikrimi değiştirebilirim.

Gecenin en önemli sözleri bunlardı. Konudan konuya atlayarak ve arada, bir neşeli kahkahalar atarak yemeği bitirdiler.

Bir ara Jeff yüzünde özür dileyen bir tebessümle Brooke'a dönerek, Saat on bir oldu, dedi. Daha kalmak isterdim ama ne yazık ki yarın sabah erkenden Londra'ya uçmak zorundayım. Öğle üzeri Dallas'tan gelecek bir arkadaşla buluşmak için söz verdim.

Yol boyunca hiç konuşmadılar. Brooke'un evinin önüne geldiklerinde genç adam arabadan çıkarak kapıya kadar ona eşlik etti.

Brooke birkaç basamak merdiveni çıktıktan sonra, dönerek, Yarın sabah erkenden yola çıkacağın için seni kahve içmeye davet edemiyorum, dedi. Ama yine de bu güzel gece için teşekkür etmek istiyorum.

Ben de teşekkür ederim, dedi genç adam. Ani bir hareketle uzanarak Brooke'u öptü. 'Doğ rusu çok becerikli,' diye içinden geçirdi Brooke. Nedense bu kısa öpüşme ona Adam Henderson'ı hatırlatmıştı.

Jeff öpüşmeyi kısa kesti. Ona gülümseyerek bir şeyler söylemek üzereydi ki aynı anda güçlü bir ışık üzerlerine vurdu. Ferrari'ydi bu. Yavaş yavaş, çakılları gıcırdatarak geçip gitti. Uzun farları yakmıştı.

Jeff kaşlarını çatarak, Bu da kim? diye söylendi.

Yeni patronum.

Genç adama elini uzattı. Çok güzel bir geceydi, Jeff, dedi.

Umarım daha pek çok güzel gecelerimiz olur, dedi genç adam, yumuşak bir sesle. Son bir kez Brooke'nin gözlerinin içine baktı, sonra ağır adımlarla arabasına doğru yürüdü.

Pazar sabahı Brooke erkenden kalktı. Kahvesini yudumlayarak gazete okurken Balsebar'm havlamalarını duydu. Kimseyi beklemiyordu bu saatte. Pencereden dışarı bir göz attı. Adam Henderson ön kapıda duruyordu.

‘Evde yokum,’ diye geçirdi içinden. Kapıyı açmayacaktı. Dizleri titremeye başlamıştı. Bu kadar paniğe kapılacak ne vardı?
Onun gelişinden çok kendi tepkisine şaşırmıştı. Derhal yerinden kalkıp gitti, kapıyı açtı. Kokteyl partiden ve o garip geceden hemen sonra Adam Henderson’m Londra’ya döndüğünü sanıyordu. Neden gelmişti acaba?
Genç adam yüzünde o garip tebessümle içeri girdi. Bu arada Balsebar döşemeye uzanmış, sinirli sinirli kuyruğunu yere çarpıyordu. Köpeğin başım okşayarak, Merhaba oğlum, dedi. Balsebar hırlamaya başlamıştı.
Neden geldiniz? diye sordu Brooke, buz gibi bir sesle. Ne istiyorsunuz?
Yeni komşunla tanışmak istersin, diye düşündüm. Şu nefis kokulu kahveden bana bir fincan vermeyecek misin, yoksa?
Komşu mu? Bu da nereden çıkmıştı şimdi? Ne demek istiyorsunuz anlayamadım, dedi Brooke.
Haydi, Brooke, böyle konuşma benle. Daha önceki patronun son derece yetenekli ve zeki olduğunu söyledi bize. Ve özellikle nazik. Komşuluk ilişkilerinin gerektirdiği nezaketi benden esirgemeyeceksin herhalde.
Yüzünde çok eğleniyormuş gibi bir ifade vardı.
Ama, bu eve en yakın ev Dower House’dır ve...
Evet.
Ve orada Hart Enterprises’ıri başkanı kalıyor şimdi.
Yani, yeni patronun, öyle mi?
Bir kurt gibi, dişlerini göstererek gülüyordu.
Onu tanıyor musunuz, yoksa. Yoksa, onunla birlikte mi kalıyorsunuz?
Onunla mı? O da kim?
Mr. Hart.
Şimdi anladım. Mr. Adam Henderson Hart’tan söz ediyorsun galiba.
Bu kadarı yeterliydi. Brooke, yüzünün bir anda bembeyaz olduğunu hissetti. Onun suratına kapıyı çarpmalıydı. Ama ne yazık ki çok geç kalmıştı. Zor kullanamayacağına göre...
Beni aldattınız, dedi öfkeyle. Sizinle asla çalışmak istemeyeceğimi biliyordunuz. O işe gireceğimi sanıyorsanız, yanılıyorsunuz...
Neden ama... Yüzünde kendinden emin bir ifadeyle baktı ona.
Brooke’un vücudundaki sinirler keman teli gibi gerilmişti. Vahşi bir kedi gibi bu adamın üzerine atılmamak için zor tutuyordu kendini.
Sizinle artık çalışamam. Şeyden sonra...
O geceden sonra, öyle mi? Bir dahaki sefere elimden o kadar kolay kurtulamayacağını düşünüyorsun, öyle değil mi?
Hayır... sadece bu koşullarda çalışmamın imkansız olduğunu söylemeye çalışıyorum. Ayrıca anlayamadığım bir şey daha var. Neden yanınızda çalışmamı istediniz?
Mükemmel bir sekretersin. Herkes ve elimizdeki istihbarat raporu böyle söylüyor. Gri gözlerini Brooke’un öfkeden kıpkırmızı olmuş yüzünden ayırmıyordu. Son derece sakin, rahat, hatta neşeli bir görünüşü vardı.
Söyler misin, seni korkutan nedir? diye sordu yumuşak bir sesle.
Beni korkutan bir şey yok.
Bu sözü söylemekte çok geç kalmıştı. Boş bulunup paniğe kapılmamalıydı. Her hareketi müthiş bir korkuya kapıldığını ortaya koyuyordu. Yumruklarını sıkarak, sert bir sesle, Korkmuyorum, dedi. Hem neden korkacak mışım?
Demek korkmuyorsun? O halde kanıtla. Gel ve benimle birlikte çalış. Bana karşı tamamen kayıtsız olduğunu veya benden hiç korkmadığını ancak böyle bir davranışla gösterebilirsin.
Aklından geçen her şeyi okuyordu bu adam ve tartışarak onunla başa çıkmak mümkün değildi. ‘Beni tuzağa düşürdü,’ diye içinden geçirdi Brooke. Kaçması imkansızdı. Çünkü bu adam kaçtıkça kovalayacaktı

onu. Yakalayana kadar peşini bırakmayacaktı. Bu kadar ince tuzaklar hazırlayan birinden başka ne beklenebilirdi. En iyisi taktik değiştirmek ve onunla yüz yüze gelmekten korkmadığını göstermeye çalışmaktı.

Başını kaldırarak, Kabul ediyorum, dedi kararlı bir tavırla. Ancak bir şartla, ilişkimiz iş sınırlarını aşmayacak.

İstersen birer fincan kahve içerken pazarlık yapalım. Bu kahve kokusu beni mahvediyor.

Brooke, Adam ve Balsebar peşinde olduğu halde mutfağa döndü. Bir fincana kahve koyup, masanın başına oturan Adam Henderson'm önüne koydu.

O küçük öpüşmeden hoşlandın mı?

Dün geceki Ferrari ışıklarını bir kez daha yakmış olarak Brooke'nin gözlerinin önünden geçip gitti sanki. O arabanın Hart Enterprises'ın baş-kanına ait olduğunu düşünmüştü. Ve şimdi gerçek başkanla yüz yüze bulunuyordu.

Kafan biraz karışık galiba, dedi genç adam. Kahvesinden büyük bir yudum aldı. Önce benim soruma yamt ver, sonra istediğini sorabilirsin.

Brooke yavaşça onun tam karşısındaki sandalyeye oturdu. Evet, dedi kısık bir sesle. Çok hoşuma gitti.

Ama onunla birlikte yatağa girecek kadar değil. Demek ki benim kadar iyi öpemiyor.

Brooke kıpkırmızı olduğunu hissetti. İki de bir kızarmaktan nefret ediyordu. Öfkesini bastırmaya çalışarak, Bu doğru değil, diye mırıldandı. Bir şey daha söyleyecekti ama genç adam yerinden fırlayarak bir iki adımda ona yaklaştı ve kollarının arasına aldı. Öpüşmeye başladılar. Brooke bir an onun kollarının arasında eridiğini hissetti. Büyük bir güçle kendini geri çekti.

Anlaştığımızı sanıyordum, diyebildi nefes nefese. İş ilişkileriyle...

Henüz resmen çalışmaya başlamadın ama, dedi Adam. Seni öpmemden hoşlanmadığını söyleyebilir misin?

Brooke'un yanıtını beklemeden onu tekrar öpmeye başladı. Brooke dudaklarının yumuşadığını, kollarının ve bütün vücudunun direncini yavaş yavaş kaybetmeye başladığını hissediyordu. Onu vücuduyla, teninde hissediyordu. Hafif bir kolonya kokusu duyuyor, başı dönüyordu.

Bir ara başını geriye doğru çekerek genç adamın gözlerinin içine baktı. Bana yalan söyledin, diye fısıldadı. Neden adını sakladın benden?

Yalan söylemedim. Sadece son ismimi söylemeye gerek görmedim. Seni olumsuz biçimde etkilemesinden korktum belki. Ayrıca o sırada seni tanımıyordum. Son ismimi söylediğim zaman kadınlar genellikle fiyatı üstesinden gelemeyeceğim kadar yükseltmek isterler. Bu kadar basit. Emin ol, başka bir nedeni yoktu.

Seninle birlikte çalışmamı neden istedin?

Adam Henderson Hart yüksek sesle güldü. Evet, demek seninle çalışmayı neden istediğimi merak ediyorsun. Senin için iyi olur, diye düşündüm. Bir kere mükemmel bir iş. Ayrıca parası da çok iyi. Sadece ücret değil. Şirketlerimiz çalışanlara muazzam miktarlarda ikramiye de öderler.

Genç adam bunları söylerken Brooke, büyük bir dikkatle onun yüzünü inceliyordu. Doğru söyleyip söylemediğini anlamak imkansızdı.

Adam Henderson ona hafifçe gülümseyerek kapıya doğru yürüdü. Yarın sabah orada ol, Brooke, dedi ve çıkıp gitti.

Bölüm Dört

Adam, Burası benim çalışma odam, dedi. Do-wer House'm geniş kütüphanesindeydiler. Salon çok değişmişti. Raflar kitaplarla doluydu. En aydınlık köşeye üzerinde akla gelebilecek her türlü teknik büro malzemesi bulunan geniş bir çalışma masası konulmuştu. Yandaki daha küçük masada bir bilgisayar seti vardı.

Bunları kullanmasını biliyor musun? diye sordu genç adam.

Biraz, dedi Brooke, sıkıntıyla. Bilgisayar teknolojisi çok hızlı gelişiyor. Uzun süre iş yapmadığım için başlangıçta biraz zorlanabilirim. Ama kısa süre içinde alışacağıma eminim.

Basic biliyorsan mesele yok. Şu gördüğün bilgisayar seti, doğrudan Londra'daki özel bilgi bankamıza bağlıdır. Şu tuşlara dokunmak suretiyle gerekli olan her türlü bilgiyi anmda sağlayabilirsin.
Ana bürolarınız Londra'da olduğu halde, neden Meade'de çalıştığınızı anlayamıyorum, diye sordu Brooke. Aslında bu soru o ana kadar hiç akima gelmemişti.
Biraz kafamı dinlemek istiyorum. Ama öte yandan işle ilgili bazı nedenler de var, tabii. Bu restorasyon işlerine, şirket olarak, gittikçe daha fazla giriyoruz. Abbot's Meade'yi örnek bir yer olarak restore etmek istiyorum. Bu durumda, biraz da reklam amacıyla işin başında bulunmak gerekiyor. İlerde burayı gören insanlar yaptığımız işi çok daha iyi anlayıp etkilenecekler.
Bilgisayar odasını görürlerse çok etkilenirler herhalde, dedi Brooke. Kütüphaneden bozma bir bilgisayar odası!
Genç adam bu sözler üzerine ona döndü. Bakışlarında aniden beliren öfke Brooke'u şaşırtmıştı. Böyle ince ayrıntılar ancak aristokratların gözünden kaçmaz, dedi Adam. Benim gibi mü-tevazi bir geçmişten gelen insanlar ise, mekanın bu şekilde değerlendirilmesini ancak takdir edebilirler. Pencereye doğru yürürken, Restorasyon tamamlandığında bilgisayar odası bodruma taşınmış olacak, diye ekledi. Diğer yerler bina ilk yapıldığı zaman hangi amaç düşünülmüşse ona uygun olacaklar.
Aklına bir şey gelmiş gibi masanın yamna gitti. Orada açık duran bir kitabm sayfalarını hızlı hızlı çevirmeye başladı. Bu kitabı rafta buldum, dedi. Öyle tozluydu ki, yıllardan beri kapağını açan olmamış. Dower House ilk inşa edildiğinde odaların ve salonların nasıl dekore edildiğine dair ayrıntılı bilgiler ve şemalar var. Fakat bunlar sadece duvar süsleri, pencereler ve döşemelerle ilgili.
O anda Brooke çok eski, soluk bir anıyı hatırlar gibi oldu. Amcamdan kalan eşyaları karıştırırken bir şey ilgimi çekmişti, diye atıldı. Bir kutu gördüm. İçi Abbot's Meade'nin iç dekorasyonu ile ilgili şemalarla doluydu. Sözünü ettiğin şu kitap yazılırken de o bilgilerden yararlanılmış sanıyorum,, çünkü duvar süsleri gibi bilgiler vardı.
Adam heyecanlanmıştı. Gözlerini Brooke'un yüzüne çevirerek, O planlar şu anda nerede? diye sordu.
Benim evde, çatı katında.
Şey... senin için bir sakıncası yoksa onları görmek isterim.
Ne sakıncası olacak. İstediğin zaman görebilirsin.
Ona ilk ismiyle hitap ediyor, 'sen' diyordu. Buna rağmen, karşısındaki adamın Henderson Hart' m başkam olduğunu unutmamalıydı. Kokteyl partiden sonra aralarında geçenler, bundan sonraki resmi ilişkilerini etkilememeliydi.
Az sonra büro olarak kullanılacak ve diğer çalışanlara ayrılmış bölüme geçtiler. Zamanımın bir kısmım Londra'da geçireceğim, dedi Adam. Ben yokken büro işlerinin tamamına sen bakacaksın. Seni bir süre sonra Tod Dearham'la tanıştıracağım. Çalışanlardan o sorumlu olacak. Londra'ya ilk gidişimde sen de benimle birlikte gelmelisin. Merkez bürodaki yöneticilerle de tanışmanı istiyorum. Sormak istediğin bir şey var mı?
Brooke işle ilgili birkaç basit soru sordu. Genç adam bunları pratik ve hızlı açıklamalarla yanıtladı. Sonra saatine bakarak, Kahve vakti geldi, diye mırıldandı. Görevlerin arasında kahve yapmak yok, tabii. Ama şimdi telefonla kahve istetmek çok uzun sürecek. Ayrıca çalışanlar henüz evin düzenine alışamadılar.
Mutfağın yerini kimse benden iyi bilemez, diyerek gülümsedi Brooke. Odadan çıktı.
Az sonra elinde kahve tepsisi ile kütüphaneye girdi. Genç adam masamn başında bir dosyayı inceliyordu. Brooke'u görünce yerinden doğruldu ve kahvesini aldı. Arkasına yaslanarak onu tepeden tırnağa ilgi dolu, araştırıcı bakışlarla süzdü. Yarın saçlarını omuzlarma bırakabilirsin, dedi alaycı bir tavırla. Bir iş kadını gibi görünmek zorunda değilsin. Ayrıca, şu ipek çorapları giymesen bence daha iyi olur.
Brooke yüzünün hafifçe kızardığım hissetti. Adam'm bakışları bacaklarına doğru kaymasaydı bir şeyler söyleyecekti. O bakışlarda öylesine pervasız bir ifade vardı ki bir an aklı karıştı. Tam bir şeyler söylemek için ağzım açtığında telefon çaldı.
ilk anda Adam'ın bir iş konuşması yaptığım sandı. Fakat hemen sonra yanıldığını anladı. Elbette unutmadım, sevgilim, diyordu genç adam. Endişelenmene gerek yok, tam vaktinde orada olacağım.

Özel konuşmalara tanık olmaması gerekiyordu. Elinde tep'si olduğu halde odadan çıktı. Salondan geçerken bir adamla karşılaştı. Adam onu tanıyormuş gibi gülümseyerek elini uzattı.

Tod Dearham, diyerek kendini tanıttı. Siz de Adam'ın yeni yardımcısı olmalısınız. Bana sizden söz etmemesi doğrusu çok garip. Son günlerde aramızdan su sızmıyor oysa. Nerede o?

İçerde. Bir telefon görüşmesi yapıyor.

Tod Dearham'm kızıl, karmakarışık saçları ve çocuksu bir yüzü vardı. Bu haliyle Adam'a hiç benzemiyordu. Tam o anda ayak sesleri duyarak arkasına baktı. Adam odasından çıkmış ve onlara doğru geliyordu.

Burada ne işin var? dedi. Odadan çıkmanı isteseydim, söylerdim.

özel bir görüşme yapıyordunuz, dedi Brooke. Rahatsız etmek istemedim.

Haydi, Adam, dedi Tod, gülerek. Kıza bir şans versene.

Seni gördüğüme çok sevindim, Tod. Bu yer için bir sürü plan hazırladım. Seninle görüşmek istiyorum. Onu gördüğüne gerçekten çok memnun olmuş gibi bir hali vardı. Brooke'a dönerek, Bütün işleri Tod'la birlikte yapacağım, dedi. Öğle yemeğini yedikten sonra masamın başına geçip çalışabilirsin. Sol taraftaki dosyaların hepsi seni ilgilendiriyor. Bunları söyledikten sonra Tod'un koluna girerek oradan uzaklaştı.

Daha sonraki günler boyunca Brooke, Adam'm kendisinden çok fazla bir şey istemediğini anlamaya başladı. Aralarındaki ilişki klasik patron, sekreter ilişkilerine hiç benzemiyordu. Bu durum zaman zaman ona endişe vermiyor değildi. Çünkü çok az çalışıyor, bir çeşit özel sekreterlik yapıyordu. Genç adamın alaycı bakışlarından, bu durumun farkında olduğu anlaşılıyordu. Onu, elinin altında bulunması için işe almış gibiydi. İyi ki, diğer çalışanların bu durumun farkında olduklarına dair bir belirti yoktu. Bu özel ilginin, nereye varacağını kestiremiyordu Brooke. Ama yine de hayallere kapılmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Gerçekçi olabildiği sürece düş kırıklıklarına karşı koruyabilirdi kendini. Rastlantı sonucu tanık olduğu telefon konuşmasını unutamıyor, unutmak da istemiyordu. Adam Henderson' m hayatında mutlaka başka kadınlar vardı.

Bu arada Tod Dearham'la çok iyi arkadaş olmuşlardı. Tod oldukça nazik, anlayışlı biriydi. Brooke'a karşı çok içten davranıyordu. Kuzeylilere özgü o sakin ve kendinden emin havasım hiç bozmuyordu. Bir keresinde ona evli olup olmadığım sordu Brooke. Henüz değil, diye karşılık verdi genç adam. Ama istersen beni baştan çıkarabilirsin. İtirazım olmaz.

Aralarında geçen konuşmalardan, Tod'un geniş bir ailenin en büyük oğlu olduğunu öğrenmişti. Aile yoksuldu. Bu yüzden Tod eline geçen paranın çok büyük bir kısmını onlara veriyordu. Daha sonra öğrendiği şey ise oldukça şaşırtıcıydı. Tod, Henderson-Hart'ta çok küçük, neredeyse önemsiz bir hisseye sahipti. Brooke. bunu öğrendiğinde Bill'le birlikteydi. Bili, dosyasına koyması için ona hissedarların tam listesini vermişti.

Brooke, Tod'la ilgili bölümü okurken iyiden iyiye şaşırmış ve bunu belli etmişti.

Bu hisseleri Adam ona zorla verdi, diye fısıldamıştı Bili. Bu arada Adam masasının başında oturmuş çalışıyordu. Tod onun en eski arkadaşlarından biridir, diye devam etti Bili. Ayrıca şirketin de en iyi adamlarından biridir. Ticaret işlerinden ve antikacılıktan çok iyi anlar.

Bili odadan çıktıktan sonra Adam, önündeki dosyadan başını kaldırarak Brooke'a dikkatle baktı.

Tod hakkında çok meraklı olduğunu görüyorum. Aranızdaki yalan ilişki gözümden kaçmıyor.

Brooke ilk kez böyle bir tavırla karşılaşıyordu. Aym sertlikte genç adamın yüzüne baktı.

Tod benim arkadaşım, diye mırıldandı. Onu çok beğeniyor ve takdir ediyorum. Bu tavrınız sadece beni değil onu da küçültür. Bence Tod son derece sıcak ve zeki bir insan.

Genç adam bu sözler üzerine arkasına yaslanarak içini çekti. Bir süre bakışlarını tavanda gezdirdikten sonra, Hayat onun için hep zor oldu, diye mırıldandı. Bir işçi ailesinden geliyor. Senin gibi değil o. Biliyorsun, senin ailen...

Brooke sesini iyice yükselterek, Sanki Victoria çağını anlatan bir romandan fırlamışım gibi konuşuyorsun. Böyle bir şirkette insanların nereden geldikleri önemli olmamalı. Senden başka da kimse böyle şeylere önem

vermiyor zaten. Bir insanın nasıl bir aileden geldiğine asla önem vermem. Tod nereden gelmiş olursa olsun, benim için son derece çekici ve ilginç bir insan.

Senin için çok kolay meseleler bunlar, dedi Adam, kırık bir sesle. Ama yine de çitin öteki tarafından insanların nasıl bir hayat yaşadıklarını bilemezsin. Üstü başı kir pas içinde, yorgunluktan bitkin düşmüş bir annen olmadı senin. Hayatını senin daha iyi eğitim görmen için harcayan bir annenin karşısında duyulan ezikliği hiç yaşamadın. Senin sınıfından gelen insanlar ilk bakışta belli olurlar. Seslerinden, yüzlerindeki ifadeden anlaşılır bu.

Çok eski değer yargıları bunlar, dedi Brooke. Ne kadar sinirlendiğini gizlemeye çalışmıyordu. Günümüzde böyle şeylere kimse dikkat etmiyor artık. İnsanların ne yaptıkları, nasıl yaptıkları önemli artık, hangi aileden ve nasıl koşullardan geldikleri değil.

O gün öğleden sonra yalmz kalınca bu konuşmayı tekrar tekrar düşündü Brooke. Adam birkaç saat önce Amerika'ya uçmuştu ve yarma kadar büroda olmayacaktı. Garip bir adamdı şu Adam Henderson. Böylesine zengin ve yetenekli bir adamın insanları geçmişlerine göre yargılaması garip değil miydi?

Neyin var, çok dalgm görünüyorsun, dedi Tod.

Düşünüyordum.

Hımm. Güzel şeyler düşünmediğin belli oluyor.

Doğrusunu istersen Adam'ı düşünüyordum. Bir an durdu, sonra sözcükleri özenle seçmeye çalışarak, İnsanların geçmişleri hakkında çok garip fikirleri var, diye mırıldandı.

Demek senin de dikkatini çekti, dedi Tod. Masasının üzerine dirseklerini dayayarak dikkatle Brooke'a baktı. Sana böyle şeyler söylemesi çok ilginç, diye devam etti. Genellikle duygu ve düşüncelerini belli etmekten pek hoşlanmaz.

Ama neden? diye sordu Brooke, merakla. İşittiğim kadarıyla ikiniz de benzer deneylerden geçmişsiniz.

Haklısın. Ama ben milyarların döndüğü dev bir imparatorluğun başında değilim. Ayrıca onun yaşadığı gibi büyük bir düş kırıklığı yaşamadım. Zengin ve sosyetik bir kadının ağır darbesini yedi o. Brooke'un yüzünde beliren ifadeyi görünce hafifçe gülümsedi. Sana bundan söz ettiğimi duysa beni öldürür, dedi. Bu olay geçmişte, yıllar öncesinde kaldı, ama arada bir Adam üzerinde etkili olabiliyor sanırım.

Anlatır mısın, lütfen.

Brooke dedikodunun hoş bir şey olmadığım çok iyi biliyordu. Adam, onun özel hayatını öğrenmek için Tod'u sorguya çektiğini asla öğrenmemeliy-di. Bu konuda Tod'a güveniyordu, ama yine de içini garip bir endişe kaplamıştı. Belki de patronunun büroda olmayışından cesaret alıyordu. Zaten ne zaman gitse içinde büyük bir rahatlık duyuyordu. İnsana tedirginlik veren garip bir duyguydu bu. Bir yandan onu göremediği için üzülüyor, öte yandan, her hareketini inceden inceye denetlemek zorunda olmadığı için rahatlıyordu. Adam Henderson gün boyu düşüncelerini işgal ediyordu aslında. Geceleri onunla ilgili erotik rüyalar görüyordu.

Bütün bunların gerişinde Adam Henderson'la ilgili her şeyi öğrenme arzusu yatıyordu.

Aslında sana önemsiz gelebilir, diye mırıldandı Tod; O sıralarda ikimiz de çocuk denecek yaştaydık. Adam'm annesi kentin dışında büyük bir malikanede çalışıyordu. Malikanenin sahibi olan aile bu bölgenin en büyük değirmenine sahipti. Çok zengindiler, sosyetenin en üst düzeyinden kişilerle ilişkileri vardı. Delaneylerin bir de kızları vardı. Özel bir yatılı okulda okurdu o sıralar. Ama her yaz tatili eve gelirdi.O sıralarda Adam on dört yaşındaydı. Büyüdüğü zaman onlarınkinden çok daha büyük bir eve sahip olacağım ve Susan Delaney'le evleneceğini söylerdi.

O zamanlar bu sözlere gülüp geçerdim. Ama Adam yirmi yaşma geldiğinde Delaneylerden daha zengin olmak için uğraşmaya başlamıştı bile. Yolun henüz başındaydı ama önü açıktı. Sour-förd'da dört yıl geçirip döndüğünde çok değişmiş, bambaşka biri olmuştu. Çok şık giyiniyordu. Gelir gelmez kendine çok gösterişli bir araba. aldı... Tod başını iki yana sallayarak, kederli bir ifadeyle gülümsedi. Delaneylerin evinde verilen partiye onunla birlikte gittim. Susan Delaney'i dansa kaldırıncaya kadar her şey yolunda gitti. Bakışlarımla onları izliyordum. Danstan sonra Christmas çamımn altına doğru yürüdüler. Adarn'm yüzündeki ifadeden

teklifini yapmak üzere olduğunu anladım. Biraz konuştu. Kızın yüzü buz gibiydi. Sonra yavaş yavaş dehşete kapılmış gibi bir ifadeye büründü. Sonra herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, ‘Hizmetçimizin oğluyla dans ettiğim yetmiyor mu?’ diye bağırdı. Sonra daha da yüksek bir sesle, ‘Sen delirmişsin,’ diye haykırdı.

Bu sözleri orada bulunan herkes işitti. Salona bir ölüm sessizliği çökmüştü. Adam’m yüzünü oturduğum yerden görebiliyordum. Bembeyaz olmuştu. Bir an onu öldüreceğini düşündüm. Fakat Adam ani bir hareketle döndü ve salondan çıkıp gitti. Peşinden fırladım.

Öykü Brooke’un duygularım altüst etmişti. Çok gurur kırıcı bir şeydi bu. Kokteylden sonra Adam’la aralarında geçen konuşmaları hatırladı. O acı dolu, gururlu tavrın nedenini şimdi anlamıştı.

Sonra ne oldu? diye sordu, yumuşak bir sesle.

Tod omuzlarını silkti. Pek bir şey olmadı, dedi. Gittik bir yere oturduk ve boğulurcasına içtik... Susan Delaney’i beş yıl önce gördüm. Ailesinin eski ihtişamı kalmamıştı. O sıralarda orta halli bir adamla evliydi. Resepsiyonda Adam da vardı. Eski günlerden konuşuldu. Susan, Adam’a yaklaşmak için fırsat kolluyordu. Bir ara gelip onun koluna girdi. O anda Adam’ın yüzünde beliren ifadeyi hiç unutamayacağım. Kadının elini itip, ‘Evli kadınlarla ilgilenme adetim yoktur, Mrs. Crawford’ demişti. Bu sözleri herkesin duyacağı kadar yüksek sesle söylemişti. İşte böyle... Adam Henderson özellikle sosyete kadınlarından nefret eder. Susan’ı o geceden sonra bir daha görmedim. Çok sonra boşandığım işittim.

Brooke o akşam eve döndüğünde hala Tod’un anlattıklarını düşünüyordu. Öyle şeyler anlatmış tı ki Adam’ın kişiliğinin karanlıkta kalan çok önemli bir yönü kafasının içinde tamamen aydınlanmıştı. Zengin ve soylu kadınların hepsinde Su-san’dan bir parça görüyor olmalıydı.

O acı tebessüm gözlerinin önünden gitmiyordu. Öylesine canlıydı ki... Tehlikeli duygulardı bunlar. Onu çok çekici buluyordu. Bu adama karşı uzun süre kayıtsız kalamayacağım biliyor ve biraz korkuyordu.

Onu özlüyordu. O gün öğleden sonra Dower House boşalmıştı sanki. Onun varlığının kendisi için ne kadar önemli olduğunu artık çok iyi biliyordu. Masasma yaklaşıyordu bazen. Bir dosya uzatıyor veya onun verdiği bir kağıdı okuyordu. Bu kısa zaman aralığı içinde onun varlığını hissediyor, damarlarında dolaşan kanın hızlandığım duyumsuyordu. Altüst edici bir duyguydu bu. Kendini ona duygusal bakımdan bağlı hissediyordu.

Birine duygusal olarak bağlanmak! Bir ay içinde böyle bir şey olabilir miydi? Üstelik söz konusu kişi Adam Henderson gibi bir adamsa? Sanki damarlarından birini açmıştı da sürekli kan kaybediyordu. Az sonra geri dönüşü imkansız bir noktaya gelecek ve belki de onsuz yaşayamayacağım düşünecekti. Gözlerini kapayıp arkasına yaslandı. Parmak uçlarıyla koltuğun dibinde kıvrılıp yatmış Balsebar’ın başını okşuyordu.

Az sonra neredeyse uykuya dalmak üzere olduğunu fark etti. Esneyerek doğruldu, saatine baktı. On bire geliyordu. Neredeyse koltuğun üzerinde uyuyakalacaktı. Mutfağa geçip bir kahve içti. Fiziksel bakımdan iyi hissediyordu kendini, ama zihinsel bakımdan çok yorgundu. Balsebar’ı mutfağa çağırıp dışarı çıktı, kapıyı kilitledi.

Tam yukarı çıkmak üzereydi ki arabanın sesini işitti. Ferrari’nin sesini ayırt edebiliyordu artık. Arabanın tam evin kapısının önünde durduğunu işitince kalbi duruyormuş gibi oldu. Başı hızla dönüyordu. Düşmemek için merdivenin trabzanı-na tutundu. Tansiyonu mu yükselmişti?

Kapının çalındığım işitti. Hayır, evde yoktu. Daha doğrusu uyuyordu. Evet derin bir uykuya dalmıştı ve kapının çalındığını duymuyordu. Bir süre kımıldamadan durdu. Korkak, diye söylendi kendi kendine. Kaçmanın ne faydası vardı? Nasıl olsa onunla karşılaşacak değil miydi?

Hızlı hızlı merdivenlerden inerek kapıya koştu, ardına kadar açtı. Adam üzerinde gri bir elbiseyle eşikte duruyordu. Kapı açılınca içeri doğru bir adım attı.

Çok geç oldu, Adam, dedi Brooke. Yatmak üzereydim.

Benim için çok cazip bir fikir. Dudakları alaycı bir tebessümle kıvrılmıştı. Bakışlarındaki cinsel arzu apaçık belli oluyordu.

Brooke'un yüzündeki dehşet dolu ifadeyi görünce, rahat bir tavır takınmaya çalışarak, Bana Abbot’s Meade’nin planlarını verecektin, dedi. Unuttun mu yoksa?

Şimdi mi istiyorsun? Ama gecenin bu saatinde. ..

Genç adam geniş omuzlarım kaldırdı. Jetle uçmak insamn metabolizmasım etkiliyor, dedi. Fiziksel olarak uyumak istiyorum, ama zihinsel olarak... Böyle durumlarda hep zamanımı faydalı bir şeylerle geçirmek isterim.

Ama, sana sözünü ettiğim planlar çatı katında. Arayıp bulmak çok zaman alır.

O halde uzun yoldan gelen bu yorgun adama bir fincan kahve veremez misin? Sempatik bir tavırla gülümsedi. Benden korkmana gerek yok, Brooke. Kendini güven içinde hissetmelisin.

Birlikte mutfağa geçtiler. Balsebar, Adam’ı görünce hemen bir köşeye çekilip çenesini patileri-nin üzerine koydu. Yattığı yerden dikkatle onu gözlüyordu. Adam köpeğin başım okşadı, sonra sandalyelerden birine oturdu.

Brooke oldukça telaşlıydı ve daha kötüsü bunu fena halde belli ediyordu. '

Haydi, Brooke, biraz sakin ol, dedi genç adam. Seni baştan çıkarmak isteyen erkeklere karşı nasıl davranman gerektiğini bilecek yaştasın. Avcıdan çok daha hızlı koşabilecek bir av olduğun kesin.

Bu keskin ve alaycı tavır Brooke’un sinirlerini bozmaya başlamıştı. Kaçmaya niyetim yok, sadece aramızda belirli bir mesafe olsun istiyorum, diye karşılık verdi. Sözlerin bana çok eski bir masalı hatırlatıyor. Kadın ne zaman ‘hayır’ derse bunun anlamı ‘evet’tir. Böyle düşünüyorsun, değil mi?

Gerçek bu değil mi?

Öyle çabuk ayağa kalkmıştı ki, Brooke geri çe-kilemedi. Adam birkaç uzun adımda onun yanına geldi ve güçlü elleriyle belinden kavradı.

Bir an göz göze geldiler. ‘Öfkeli,’ diye içinden geçirdi Brooke. Gerçekten de Adam’ın yüzünde çelik gibi sert bir ifade vardı. Gri gözleri irileşmişti sanki.

İzin ver de sana aklımdan neler geçtiğini anlatayım, Brooke, dedi. Bana ‘hayır’ dediğin zaman samimi olduğunu biliyorum. Ama dilin ‘hayır’ derken, vücudunun ‘evet’ dediğini hissediyorum. Çok farklı bir mesaj veriyor vücudun, İstersen bunu sana-kanıtlayabilirim.

Çok gergindi bunları söylerken. Brooke genç adamın içindeki gerilimi olduğu gibi hissedebiliyordu.

Amerika’da geçirdiğim o uzun ve sıkıcı saatler boyunca yalnız seni düşündüm, dedi Adam.

Birlikte çalıştığın kadınları avucunun içinde sanıyorsun, diye karşılık verdi Brooke. Onları dilediğin gibi kullanıp atabileceğini düşünüyorsun. Ve bunu bir zamanlar Susan Delaney adında bir kadın seni reddettiği için yapıyorsun.

Bu sözler Brooke’un dudaklarından neredeyse farkında bile olmadan dökülüvermişlerdi. Yaptığı hatayı anladığında artık çok geçti.

Lanet olsun, dedi Adam öfkeyle.

‘Kapıyı çarpıp gidecek,’ diye içinden geçirdi Brooke. Ama hiç de öyle olmadı. Belini kavrayan güçlü kolların birden kasıldığını hissetti. Onu cezalandırmak ister gibi, öfkeyle öpüyordu şimdi.

Dudaklarım arala, öpüş benimle, diye öfkeyle söylendi Adam.

Brooke kapana kısılmış gibiydi. Karşı koymanın faydasız olacağını biliyordu. Ayrıca bu beklenmedik davranış onu altüst etmişti. Mantıklı düşünme yeteneğini kaybetmiş gibiydi. Bir iki saniye daha direndi, ama sonra yavaş yavaş, kendini onun kollarına bıraktı. Hafiften bir dehşet duygusuna kapılır gibi oldu!

Az sonra gurur ve mantık anlam taşımıyordu.

Bütün varlığı yoğun bir heyecan dalgası içinde sarsılıyordu sanki.

Adam yüzünü onun boynuna gömerek boğuk bir sesle, Beni istiyorsun, diye mırıldandı. Dilini Brooke’un çıplak teninde gezdirdi.

Bakışlarından beni istediğini okuyorum. Bütün varlığınla, vücudunun en derin kıvrımlarıyla istiyorsun beni. Bunu hissediyorum. Kamma işledin. Çıldırıyorum senin için. Çocukluğumdan beri böyle bir duygu yaşamadım ben.

Brooke’un göğsünü yumuşak, yavaş bir hareketle avuçladı. Ve bunlar, diye fısıldadı nefes nefese. Bunları istiyorum.
Brooke başını onun göğsüne yasladı. Daha önce hiç bu kadar şiddetli bir cinsel arzuya kapılmamıştı. O anda hoş bir koku duydu. Adam’m her zamanki kokusu değildi bm Bir iki saniye içinde gerçeği fark etti. Bir kadın kokuşuydu! Yabancı bir kadımn parfümü! Birden sarsıldı. Midesinde şiddetli bir sancı başlamıştı. Bütün gücüyle itti onu.
Hey, neyin var senin? dedi genç adam.
Lütfen git, Adam... Hemen şimdi gitmeni istiyorum.
Ne oldu sana? Daha bir iki saniye önce... çok farklıydın. Beni istiyordun. Ama şimdi tam aksini söylüyorsun.
Çünkü kadın kokuyorsun.
Adam iyice şaşırmıştı. Kayıtsız görünmeye çalışarak, Ben bir keşiş değilim, dedi.
Gülünç olma. Böyle bir şey söylemedim. Hayatında pek çok kadın olduğunu biliyordum.
Bunları söylemek Brooke’u rahatlatmıştı. Mutfak penceresine doğru yürüdü. Kollarım göğsünde kavuşturup bakışlarım Adam Henderson’m gözlerine dikti.
O halde istediğin nedir, sorabilir miyim? Öfkeli ve vahşi bir ifade belirmişti yüzünde. Yoksa hayatımdaki tek kadın mı olmak istiyorsun?
Brooke’un kalbinden, ‘evet,’ diye uzun bir çığlık koptu. Ama aralanan dudaklarından tek bir kelime bile çıkmadı.
İmkansız konularda umut etmemeyi yıllar önce öğrendim, Adam, dedi kupkuru bir sesle. Şimdi, lütfen, gider misin?
Genç adam bu kez tartışmadı. Dış kapının sesini duyduğunda Brooke elleriyle yüzünü kapayıp hıçkırdı. Oturma odasına doğru yürürken Ferra-ri’nin sesini duydu. Koltuğun üzerine yığılırcası-na oturdu. Hıçkırarak ağlamaya başladı. Balsebar efendisini hayret dolu bakışlarla seyrediyordu.

Bölüm Beş

Ertesi sabah Brooke işe gittiğinde müthiş bir gerginlik içindeydi. Masasının başına oturur oturmaz çalışmaya başladı. Her an kapı açılabilir ve Adam Henderson içeri girebilirdi. Onunla tekrar yüz yüze gelmek dehşet verici bir şeydi.
Saatler geçiyor, ama Adam görünmüyordu. Belki de Brooke’un ruh halini bildiği için kasten böyle davranıyordu.
Dün gece saatlerce uyuyamamış, yatağında sırt üstü yatarak ne yapması gerektiğini düşünmüştü.
Saat on bir olmuştu ve Adam hala görünürde yoktu. Olağan bir durum değildi bu. Mutfağa gidip kendisine bir kahve hazırlamayı düşündü. Böylece karşılaşacaktan am biraz daha geciktirmiş olacaktı.
Ateşin üzerine koyduğu cezve kaynarken mutfak kapısının yavaşça açıldığım fark etti. Başını çevirip bakmaya korkuyordu. Telaşla cezveyi ateşten aldı, kahve hazırlamaya başladı. İmkansız olduğunu biliyordu ama kapıya doğru bakmamaya kararlıydı.
Bana da bir kahve yapar mısın, Brooke? Çok güzel kokuyor. Adam’ın sesiydi bu. Brooke kalbinin hızlı hızlı çarpmaya başladığım fark etti. Dün gece beni uyarabilirdin, diye devam etti genç adam. Jet yolculuğu beni hep böyle etkiler.
Bunları söylerken ona öylesine yaklaşmıştı ki, Brooke ister istemez dönmek zorunda kaldı. Bir ara göz göze geldiler. Brooke cinsel bir heyecana kapılmak üzere olduğunu hissetti. Dehşet verici bir şeydi bu.
Dün gece gitmemi gerçekten istiyor muydun, Brooke? Onun heyecandan bembeyaz olmuş yüzüne bakarak gülümsedi. Kendinle savaşıyorsun, diye fısıldadı. Bunun ne kadar süreceğini merak ediyorum doğrusu.
Çıktığın kadınlardan biri olmayacağım, Adam. Bu sözleri yüzüne kararlı bir ifade vermeye çalışarak söylemişti.
Bu da nereden çıktı şimdi, diye mırıldandı genç adam. Yumuşak bir sesle güldü. Eliyle çenesini tutarak ona dikkatle baktı.

Geceyi birlikte geçirseydik sabah beni uyandırabilirdin.
Sabahlan uyanamamak gibi bir sorunun olduğunu hiç sanmıyorum.
Yine de senin tarafından uyandırılmak benim için büyük bir zevk olurdu.
Brooke ona bir fincan kahve uzattı. Genç adam fincanı almadan önce onun elini yavaşça tutarak bileğinin iç kısmına dudaklarmı bastırdı. Bu küçük hareket Brooke'un telaşım arttırdı. Elini yavaşça çekerek, Öğle yemeği için dışarı çıkmak zorundayım, dedi. Gerekli bütün mesajları ve gelen notlan masanızın üzerinde bulacaksınız.
Hızlı adımlarla mutfaktan çıktı. Koridorda yürürken Adam Henderson arkasından gülüyormuş gibi geldi ona. Doğruca odasına girdi, ceketini ve el çantasını aldı. Binadan çıkıp evine doğru yürümeye başladı. Temiz havayı derin derin içine çekiyor, kendine gelmeye çalışıyordu. Bütün dengesi bir anda bozuluvermişti. Ona ne oluyordu? Daha önce hiç kendini böyle hissetmemişti. Sonbahar havası serin, ürperticiydi. Kollarım kavuşturarak adımlarını sıklaştırdı. Bazı şeyleri iyiden iyiye anlıyordu artık. En azından Adam'm ondan ne istediğini çok iyi biliyordu. Ve bu istek karşısında neden bu derece heyecanlandığını da... Daha önce pek çok erkek buna benzer şeyler yapmaya çalışmıştı. Arada büyük fark vardı. Ve Brooke bu farkın nereden kaynaklandığını artık biliyordu.
Evin önüne gelmişti. Birden durup başını kaldırdı. Adam'ı istiyordu. Fakat bu sıradan bir cinsel istek değildi. Son sıralarda ondan başka bir şey düşünmüyordu. Ona bütün varlığıyla, her şeyiyle, bir daha kopmamacasına sahip olmak istiyordu.
Durduğu yerde titredi. Sonra eve doğru koştu. Titreyen parmaklarıyla çantasımn içinde anahtarını arayıp buldu. Kapıyı güçlükle açıp içeri girdi. Müthiş bir gerçekle yüz yüzeydi. Oturma odasına geçip kendini koltuğun üzerine attı.
Adam Henderson'a aşık olmuştu. İnsanın böy-lesine şiddetli tutkulara kapılabileceğine asla inanmamıştı. Fakat onu her görüşünde altüst oluşunun bir başka açıklaması olamazdı. Onu öylesine şiddetli duygularla istiyordu ki yan yana gelmekten korkuyordu. Parmaklarını şakaklarına bastırarak, Çıldırıyor muyum acaba? diye söylendi.
Yerinden kalkıp mutfağa geçti. Balsebar sahibesini gördüğü için çok sevinmişti. Brooke hayvanın başım okşayıp doğruca buzdolabına gitti. Öğle yemeği için hazırladığı salatayı çıkardı. Sonra vazgeçip tekrar yerine koydu. Yiyemeyecekti.
Ne zaman dokunsa kendini onun kollarına atmamak için büyük bir güç harcaması gerekiyordu. İçinde kaskatı bir yay geriliyor ve onu Adam Henderson'a sarılmaktan alıkoyuyordu. Gündüzleri hep onu düşünüyor hatta zaman zaman dalıp gündüz rüyaları görüyordu. Ve geceleri yakasim bırakmayan o karmakarışık, erotik rüyalar... Geçen gece hiç ummadığı bir anda duyduğu o kadın kokusu aklım başından almaya yetmişti.
İşe döndüğünde biraz kendine gelmişti. Adam yerinde yoktu. Onunla karşılaşmadığı için önce sevindi. Ama az sonra bu sevinç yerini endişeye bıraktı. Nereye gitmiş olabilirdi? Bilgisayarın başına geçip biraz çalıştı. Kafasıjı güçlükle topla-yabüiyordu. Ferrari'nin sesini duyduğunda telaşla doğruldu.
Onunla karşılaşmaya hazırdı şimdi. Yüzüne rahat, kendinden emin bir ifade vermeli, veya çok meşgul görünmeliydi. Birden tiz bir kadın sesi duyarak irkildi. Gerçekten burada mı çalışıyorsun? Oh, Adam, sevgilim, yeryüzünde başka yer bulamadın mı?
'Yüksek sosyeteden biri,' diye içinden geçirdi Brooke. Yıldırım hızıyla düşünmüştü bunu. Algılama gücü inanılmayacak derece keskinleşmişti.
Susan, sana yardımcım Brooke Beauclere'i tanıtayım.
Adam'm sesi derinlerden geliyor gibiydi. Kadının ismini söylerken, özellikle vurgulamıştı. 'Acele kararlara varmamalıyım,' diye içinden geçirdi Brooke. Yerinden kalkıp kadına doğru döndü.
Sarışındı. Sesiyle fiziği doğrusu birbirine çok iyi uyuyordu. Çok şık giyinmişti. Takılarıyla birlikte üzerinde neredeyse bir servet taşıyordu. Hafif bir makyaj yapmıştı. Yüzündeki hatlar bu işi de çok iyi bildiğini ortaya koyuyordu. Teni pürüzsüzdü ve o pahalı nemlendiricilerden kullanmadığı belli oluyordu.

Oldukça genç gösteriyordu. Brooke kaba bir tahmin yaparak, kadının otuzların ortasmda olduğuna karar verdi. Ama yine de bakışlarındaki ifade onu biraz ele veriyordu. Çok dikkatli, karşısındakini tepeden tırnağa inceleyen bakışlardı bunlar. Belli belirsiz bir gurur ifadesi taşıyordu. ,

Elini doğal bir tavırla uzatarak, Memnun oldum, Miss Beauclere, dedi.

Buz gibi bir sesti bu. Brooke, aynı tavırla bir şeyler söylemek üzereyken vazgeçti. Bu arada Adam'ın soru dolu bakışlarım yüzünde hissediyordu. Sempatik, sıcak bir tavırla gülümsedi kadına.

Adam'ın kadının sesindeki kibirli havayı fark etmemiş olması imkansızdı.-

Brooke'un ailesi yakın zamana kadar Abbot's Meade malikanesinin sahibiydi, dedi genç adam.

Kadın bu sözler üzerine şaşırdı. Fakat bunu ortaya koyan, bakışlarından gelip geçen bir ifadeydi. İnce tebessümü bozmadan Brooke'a döndü.

Bu eski evlerin bakımı çok zor oluyor, sanırım. İşadamları normal fiyatların çok altında ödeme yapıyorlar. Ev sahipleri de bu tür köhne yapılardan bir an önce kurtulmak istiyorlar. Bu durumda evlerin sürekli el değiştirmesi normal. Aileniz bu evi ne kadar elde tuttu, merak ediyorum.

Ne demek istediği çok açıktı. Brooke'un köklü bir aileden geliyor olamayacağını ima etmeye çalışıyordu. Brooke bir an ne demesi gerektiğini düşündü. Tam bir şey söyleyecekti ki, Adam araya girdi.

Oh, yaklaşık on beşinci yüzyıldan beri. Kuşaklar boyunca... Öyle değil mi, Brooke?

Susan hafifçe gözlerini kısarak baktı ona. Yanakları hafifçe pembeleşmişti. Karşısındaki şeyin fiyatım ölçmeye çalışıyordu sanki. Böyle kadınlar için her şeyin bir fiyatı vardı. Gözlerim kırpmadan kadmm yüzüne baktı. İki kadm, sonsuzluk kadar uzun gelen bir süre boyunca bakışlarım birbirlerinden ayırmadılar.

Birden kapı açıldı ve Tod göründü. Gülerek onlara doğru yürüdü.

Vay, vay, vay, dedi genç adam. Kimi görüyorum! Leydi Susan'ı aramızda görmek ne büyük mutluluk.

Bunda komik bir yan göremiyorum, dedi kadın o buz gibi sesiyle. Sonra hışımla Adam'a döndü. Yamnda çalıştırdığın insanlara biraz daha saygılı davranmayı öğretebilirsin, Adam.

Ama Tod için böyle söylemen doğru değil, Susan. Biliyorsun onunla çocukluğumuz ve gençliğimiz birlikte geçti.

Evet, ama...

Susan lafm sonunu getiremedi. Rahatsız görünüyordu. Brooke onun bir an yıllar öncesine gittiğini fark etti. Bakışlarında bir dalgınlık belirmişti. Adam'ı herkesin içinde küçük düşürdüğü o geceden sonra neler hissetmişti kim bilir? Peki burada işi neydi? Adamla sık sık görüşüyor muydu acaba?

Harika bir öğle yemeğiydi, Adam, dedi Susan. Eteğim eliyle hafifçe düzeltti. Artık gitme zamanı geldi. Uçağım az sonra kalkıyor. Bir an ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi durdu. Son zamanlarda gazetelerde hakkmda yazılanları okuyorum. Biliyorsun biz... çok eski arkadaşız, Adam.

Saçmaladığının farkındaydı. Bu arada Tod, kadının biraz arkasmda gülümseyerek Brooke'a bakıyordu.

Ne zaman istersen gelebilirsin, Sue, dedi Adam. Seni arabana kadar geçireyim.

Tod kaşlarım çatarak arkalarından baktı.

Bu kadım nedense köpekbalığına benzetiyorum. Eminim ikinci kocasını bulduğunu sanıyor. Adam'ı seçti, daha doğrusu gözüne kestirdi.

O korkunç olaydan sonra mı? diye atıldı Brooke. Eminim, Adam...

Adam da herkes gibi bir insan, diye mırıldandı Tod. Ve unutma ki, o olay olduğunda Susan on sekiz yaşındaydı. Köprülerin altmdan çok sular geçti. İnsan on sekiz yaşmdayken tamdığı bir kadım otuzlarında görünce fikir değiştirebilir.

Bu son derecede can sıkıcı bir düşünceydi ve ne yazık ki gerçek payı taşıyordu. Bftıoke o gün bütün öğleden sonra Tod'un bu son sözlerini düşündü. Bir ara kapı açılıp Adam içeri girdi. Brooke'un içindeki kuşkular yüzüne vurmuştu.

Neyin var, diye sordu Adam. Yüzümde bir gariplik mi var?

Ona arkasını döndü. Yamt verecek kadar gü-venemiyordu kendine. Müthiş bir sıkıntı içindeydi. Birden yerinden fırlayıp kaçsa ve bir daha bu adamla karşılaşmasa...

Eve döndüğünde üzerinde hiç de doğal olmayan bir yorgunluk vardı. Karmaşık duygularım çözümleyemeyecek kadar bitkindi. Aslında çözümlenecek bir şey de yoktu. Susan’ı fena halde kıskanmıştı. Şiddetli, insamn içini acıtan bir kıskançlıktı bu. İlk kez başına geldiği için çok yabancı bir duyguydu. Hayatında hiçbir kadına böy-lesine yoğun bir nefret duymamıştı. Hem de ilk karşüaşmada! Vücudu bütün bu olup bitenlere tepki göstermeye, midesine kramplar gijmeye başlamıştı.

Bu çılgınlığa bir son vermek gerekiyordu. Adam’m bugüne kadar yatağına sürüklediği kadınlar uzun bir liste oluşturuyorlardı herhalde. Brooke bu listenin sonlarında bir yerde yer almak istemiyordu.

Bütün gün aym yerde birlikte çalışacaklar, fiziksel olarak birbirlerine yakın olacaklardı. Fakat Adam Henderson gecelerini bir başka kadınla birlikte geçirecekti. Parayla tutulan kadınlar, ya da verdikleri hizmet karşılığında kendilerine maddi olanaklar sunulan kadınlar. Bu acı duruma Brooke ne kadar katlanabileceğim bilmiyordu.

Ertesi sabah işe gittiğinde Adam ona Londra’ da önemli bir işi olduğunu ve bütün bir günü orada geçireceğini söyledi. Yüzünde gergin, rahatsız bir ifade vardı. Tavırlarında en ufak bir sempati yoktu.

Cumartesi gününe kadar onu görmedi. O gün alışverişten dönerken Ferrari’nin ana kapıdan girdiğini görünce birden heyecanlandı. Fakat Adam yalnız değildi. Yandaki koltukta sarışın bir baş görür gibi oldu Brooke. Midesi yine o şiddetli krampla kasıldı. Kapalı bir gündü. Bütün gece yağan yağmur gün boyu devam edecek gibi görünüyordu.

Gündüz saatleri iyice kısalmıştı. Erkenden karanlık çöküyordu. Akşama doğru Brooke mutfakta Balsebar’m yemeğini hazırladı. İşi bitince mutfak kapışım açıp köpeği çağırdı. Çağrısına yanıt alamayınca dışarı çıktı. Sert bir rüzgar inceden yağan yağmuru yüzüne çarpıyordu. Köpeğin adını çağırarak seslendi. Karanlığın içinde, rüzgarın iki yana salladığı ağaçlardan başka hareket eden bir şey yoktu. İlk kez oluyordu bu. Balsebar genellikle yemek saatlerini kaçırmaz ve tam zamanında mutfak kapısının önünde olurdu. Hatta Brooke biraz geç kalsa havlayarak sabırsızlığını belli ederdi. Ana yola doğru yürümeye başladı. Aklından hep kötü şeyler geçiyordu. Bir araba veya daha önce olduğu gibi bir motosiklet Bal-sebar'a çarpmış olabilirdi.

Bir saat sonra bağırmaktan boğazı ağrımaya başlamıştı. Sonunda yenilgiyi kabul edip eve döndü. Balsebar kaybolmuştu. Ne yapacağını bilemiyordu.

Islak elbiselerini değiştirdi, saçlarım havluyla kuruladı. Doğruca telefona gitti. Polisi arayıp köpeğinin kaybolduğunu bildirecekti. Tam numarayı çeviriyordu ki kapı çalındı. Hemen ahizeyi yerine bırakıp koştu.

Adam’ı karşısmda görünce birden şaşırdı.

Bir şey mi oldu? dedi.

Şu senin lanet olasıca köpeğin yüzünden geldim. Üzerine vazife olmayan işlere burnunu sokuyor ve evden çıkmayı reddediyor. Gel ve onu al. Bunu ancak sen yapabilirsin.

Bu sözler üzerine Brooke’un şaşkınlığı bir kat daha arttı. Balsebar’ın Dower House’da işi neydi?

Böyle bir gecede bir köpeğin dışarda kalması ve evine dönmek istememesi doğrusu çok garip, diye söylendi Adam.

Kaçmış olmalı. Ama neden? Saatlerdir onu arıyorum.

Doğru dürüst eğitemeyeceksen köpek beslemeyeceksin. Sabırsız bir tavırla baktı ona. Elini biraz çabuk tutar mısın, lütfen. Yemeğe misafirlerim var. Beni bekliyorlar... Araba dışarda.

Brooke tek kelime söylemedi. Yağmurluğunu omuzlarına alıp dışarı çıktı. Oldukça ince giyinmişti. Islak gecenin serinliğini teninde hissederek ürperdi.

Dower House’a ulaşıncaya kadar tek kelime konuşmadılar. Adam arabayı mutfak kapısına yakın bir yerde bıraktı. Brooke daha inerken Bal-sebar’ın havladığım işitti. Birlikte mutfağa geçtiler. iki kadın hani hani akşam yemeği hazırlamakla meşguldü. Brooke onlann akşam yemekleri için daha önce de çağınldıklanm hatırladı.

Mutfaktan geçip çalışma odasına yöneldiler.

Çok özür dilerim, Adam. Neden böyle yaptı bilemiyorum.

Adam bir şey söylemedi. Çalışma odasının kapışım açtı. Brooke içeri girdi. Balsebar onu görünce havlamayı kesti. Hemen yanma koşup kuyruğunu sevinçle sallamaya başladı. Brooke hayvanın başım okşarken kapı açıldı ve Susan içeri girdi. Koyu kırmızı bir kokteyl elbisesi giymişti. Kulaklarında parlayan elmaslar gerçekten gözalı-cıydı. Yüzünde sert ve öfkeli bir ifade vardı.

Balsebar'la bir an göz göze geldiler. Kadınla köpek arasında elektrikli bir hava belirmişti. Susan kaşlanm çatarak öfkeyle baktı. Balsebar ise kulaklarım kısarak hırlamaya başladı. Bakışlarını kırmızılara bürünmüş bu gözalıcı kadından ayıramıyordu.

Süsan, Brooke'a dönerek, Lütfen bu vahşi hayvanı buradan çıkar, dedi. Asabımı bozuyor. Sonra Adam'a dönerek, Annem ve babam köpekten nefret ederler, dedi. Bu yaratığın havlamaları yüzünden deminden beri iki laf edemiyorlar. İnsan bu köpeğe bir kulübe yaptırır. Bir de bakıcı tutar.

Brooke iyiden iyiye bozulmuştu. Öfkesine hakim olmaya çalışarak, Herhalde dikkat etmişsinizdir, Abbot's Meade'de köpek kulübesi yoktur, dedi. Ayrıca, unutrııayin ki Dower House yakın zamana kadar Balsebar'm eviydi.

Olabilir. Ama artık onun evi değil. Öfkeyle Brooke'a doğru bir iki adım attı. Bunu ikinizin de anlaması gerekiyor. Sert bir hareketle döndü ve hızlı adımlarla odadan çıkıp gitti.

Brooke yan gözle genç adama baktı. Masasımn başında ayakta durmuş bir kağıdı inceliyordu. Brooke'un bakışlarını üzerinde hissedince, soğuk bir sesle, Susan'm söylediklerinde bir gerçek payı var, dedi. Balsebar'm parkta veya evin çevresinde koşup oynamasına ses çıkarmam ama...

Anladım, dedi Brooke, aym ses tonuyla. Burası artık onun evi değil. Buna ikimizin de alışması gerekiyor.

Balsebar arkasında olduğu halde odadan çıktı, dış kapıya doğru yürüdü. Adam'ın arkasından seslendiğini işitti. Gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu. İçerki salondan neşeli kahkahalar geliyordu. Kapıyı açıp çıktı. Yağmur kesilmişti ama sert bir rüzgar esiyordu. Adam'ın ayak seslerini işitince başım bile çevirmedi.

Genç adam iyice yaklaşınca, Lütfen beni rahat bırak, Adam, dedi. Bak, misafirlerin seni bekliyor... Balsebar ve ben yolu biliyoruz. Bir daha seni rahatsız edeceğimizi sanmıyorum.

Arkasına bakmadan koşar adımlarla uzaklaştı. Eve girer girmez Balsebar'ı bir havluyla kuruladı, sonra yemeğini verdi. Köpeğin gözlerinde derin bir hüzün var gibi geldi ona. Sanki olup bitenleri anlamış, efendisini güç durumda bıraktığı için üzülmüştü.

Brooke hayvana gülümsedi. Islak burnunun ucuna parmağıyla dokunarak, Seninle ne yapacağım ben? diye mırıldandı. Biraz ısınmak için şömineyi yaktı. Yağmurun soğuğu işlemişti sanki. Bir türlü ısınamıyordu

Pazar sabahı uyandığında Brooke müthiş bir soğuk algınlığına yakalandığım fark etti. Akşama kadar evden çıkmadı. Sürekli titriyor ve öksürüyordu. Pazartesi sabahı işe gidemeyecek kadar hastaydı. Yine de kendini toparlayarak tam vaktinde büroya girdi. Tam daktilosunun kapağım açmak üzereydi ki Adam içeri girdi.

Londra'ya gitmek zorundayım. Sen de benimle geleceksin. Birkaç gün kalacağız.

Seninle gelemem, dedi Brooke. Genç adam tek kaşım kaldırarak merakla baktı ona.

Neden? Sözleşme gereği bu tür seyahatlerde bana eşlik etmen gerekiyor. Yardımcım olarak gittiğim her yere götürebilirim seni.

Benim bir köpeğim var ama. Yoksa unuttun mu? Alaycı bir tavırla söylemişti bu sözleri.

Tod onunla ilgilenecek. Kendisine söyledim. Sana ihtiyacım var, Brooke. Bana lazımsın. Yaptığımız sözleşmelerden biriyle ilgili bir sorun çıktı. Yasal olarak bize ceza verebilirler. Sadece pres; tijimizi etkilemez bu, aynı zamanda büyük miktarlarda zarara da girebiliriz. Bu yüzden benimle birlikte gelmeni istiyorum. Bu arada Susan'm babası gözünü üzerimizden ayırmıyor. Bu sorunu halledebilirsek onun şirketiyle iş yapabiliriz. Geçen gece burada olmalarının sebebi de buydu. Susan babasını benimle konuşması için zorladı.

Bir ara Brooke'un omzuna hafifçe dokundu. O anda bütün vücudunu ateş bastığını hissetti Brooke. Oysa Adam odaya girmeden önce üşüyor, hatta zaman zaman titriyordu. Hasta olduğunu belli etmemeye çalışıyordu. Ama sonunda başaramadı, elinde tuttuğu mendili burnuna doğru götürerek hapşırdı.

Hasta mısın yoksa?

Biraz soğuk aldım. Önemli bir şey değil. Yalan söylemişti. Çok ateşi vardı ve bütün vücudu kınlıyordu. Aniden onunla birlikte Londra'ya gitmek istemişti. Sekreter olarak bile onunla birlikte olma fırsatını kaçırmak istemiyordu.

Az sonra bürodan ayrılıp Brooke'un evine gittiler. Burada Tod, Balsebar'la tanıştınldı. Bu tanışma Tod'u çok sevindirmişti. Köpekleri öteden beri çok sevdiğini söylüyordu.

Az sonra Brooke çantasını hazırladı. Birlikte Ferrari'ye binerek hareket ettiler. Evin bahçe kapısından çıkarlarken, Dün gece olanlar için özür dilerim, dedi Brooke. Akşam yemeğinizi berbat ettim. Balsebar'm eski evini özleyeceği doğrusu hiç aklıma gelmemişti.

Ben de özür dilemek istiyorum. Sana karşı biraz kaba davrandım.

önemli değil. Neden öyle davrandığım çok iyi biliyorum.

Biliyor musun? Genç adam başım ona doğru çevirerek dikkatle baktı. Nereden biliyorsun?

Brooke, 'Susan'ın yamnda bana öyle davranman gerekiyordu,' diyecekti ama son anda dudağım ısırarak sustu.

Birkaç dakika sonra Adam dudaklarında o her zamanki büyüleyici tebessümle baktı ona. Zekisin, diye mırıldandı.

Uzun süre konuşmadılar. Ferrari ıslak yollarda büyük bir hızla ilerliyordu. Gökyüzü hala kapalıydı. Bir ara Adam ona dönerek, Uykun var gibi, dedi. İstersen uzanıp dinlenebilirsin.

Brooke evden ayrılmadan önce üç aspirin almıştı. Bu arada kullandığı öksürük şurubu sürekli uykusunu getiriyordu. Gerçekten de gözleri kapanmak üzereydi. Koltuğunu arkaya yatırdı ve gözlerini kapadı. Arabanın içinde çok hoş bir sıcaklık vardı.

Gözlerini açtığında Adam onun üzerine doğru eğilmiş uyandırmaya çalışıyordu. Brooke telaşla doğrulup çevresine bakındı. Karanlıktı. Biraz şaşırarak, Saat kaç? diye sordu. Akşam olmuş gibiydi. 'Nasıl oldu da bu kadar uzun süre uyudum,' diye geçirdi içinden.

On biri geçiyor, dedi Adam. Neden bana çok hasta olduğunu söylemedin?

Basit bir soğuk algınlığı.

Basit veya değil. Yine de hasta olduğunu söylemeliydin.

Brooke'un emniyet kemerini çözdü. Arabadan çıktılar.

Bu taraftan, dedi Adam. Az ilerde bir asansör kapısı vardı. O anda Brooke geniş bir araba parkında olduklarını fark etti. Lüks binaların bodrum katlarında hep böyle park yerleri olurdu. Asansöre bindiler ve üst katlardan birine çıktılar. Asansörden indiklerinde Brooke şaşırdı. Çok geniş bir salondaydılar. Oldukça sade döşenmişti. Daha doğrusu pek az eşya vardı. Çevreye beyaz renk hakimdi. Burası bir salondan çok bir fuayeye benziyordu. Bir köşede dev bir saksı içinde muazzam büyüklükte yeşil bir tropikal bitki vardı. Asansör kapısının dışında sadece ikinci bir kapı görünüyordu. Brooke'nin asabı bozulmaya başlamıştı. Neredeydi?

Burası benim evim, dedi Adam, aklından geçenleri anlamış gibi. Şu anda büyük bir apartman katında bulunuyorsun. Kapının karmaşık kilidini açtı. Çıkan seslerden kilidin elektronik olduğu anlaşılıyordu.

Adam içeri doğru bir iki adım attı. Londra'da bulunduğumuz sırada burada kalacaksın, dedi. Çok fazla çalışabileceğini sanmıyorum. Ne bekliyorsun, girsene. Korkma, eşiği aşabilirsin.

Brooke'un yüzü bembeyaz olmuştu. Burada kalamam, dedi birden. Sesi kulaklarında garip bir biçimde yankılandı. Paniğe kapılmak üzereydi. Bir otelde kalsam daha iyi olacak, diye mırıldandı. Çünkü ben...

Adam yüksek sesle güldü. Otel parası ödeye-mem, dedi neşeli bir tavırla. Bu eve ne kadar kira veriyorum, haberin var mı? Sonra yüzü birden ciddileşti. Lütfen bana öyle bakma, Brooke, dedi. Sana bir şey yapacak değilim. Endişelenmene gerek yok. Benim varlığıma hala alışama-man çok garip doğrusu. Ayrıca şunu bilmeni isterim ki bu kadar hasta olduğunu fark etseydim seni getirmezdim. Bana hasta olduğunu söyleyebilirdin.

Neden söylememişti? Söylememişti, çünkü hem onunla birlikte olmak istiyor, hem de Londra'da ne yaptığını öğrenmek amacım taşıyordu.

Basit bir soğuk algınlığı, diye mırıldandı. Düşmemek için duvara tutundu. Başı dönüyordu. Çevresi kararmıştı. Elini alnına doğru götürdü. Hatırladığı son şey tam yere düşmek üzereyken Adam'm onu belinden kavrayan güçlü kollarıydı.

Bölüm Altı

Üzerindeki örtü çok kalındı. Vücudu öylesine ısınmıştı ki kendini çok rahatsız hissediyordu. Bu mevsimde havamn bu kadar sıcak olması garip değil miydi? Doğrulmaya çalıştı.

Kımıldama, dedi bir erkek sesi. Adam'dı bu. Kirpiklerini aralayıp genç adamın yüzüne baktı. Üstünü açmamalısın. Burada ne işi vardı? Kendi evinde...

Odaya bir göz atınca kendi evinde olmadığım anladı. Gösterişli biçimde döşenmiş çok geniş bir yatak odasındaydı. Bütün eşyalar krem ve bronz rengindeydi.

Adam... dedi zayıf bir sesle.

Şunu iç.

Genç adam üstünü açmadan Brooke'un başını eliyle biraz kaldırdı, dudaklarına doğru bir bardak uzattı. Brooke sıcak sıvıyı zorlukla içti.

Şimdi sırtüstü yat ve hiç kımıldama, dedi Adam. Doktor dinlenmeni istiyor. Abbot's Mea-de'den ayrılmadan önce söylemeliydin bana. Bu kadar ağır hasta olduğunu nasıl oldu da anlayamadım.

Abbot's Meade. Evet, şimdi hatırlıyordu. Nasıl yola çıktıklarım. Evin kapısmda bayıldığını...

Çalışmalıyım, dedi tekrar doğrulmaya çalışarak. Buraya sırtüstü yatmak için gelmedim.

Çalışmak mı? dedi Adam, gülerek. Bana yaptıkların yetmiyor mu? Yoksa ölmek mi istiyorsun? Doktor durumunun çok tehlikeli olduğunu söyledi. Zatürre başlangıcıymış. Daha iki gün önce neredeyse seni hastaneye kaldırıyorduk.

İki gün mü? Kaç gündür yatıyordu burada.

Sana tam beş gündür... Sözün gerisini getiremedi.

Evet, beş gündür, diye üsteledi Brooke.

Tam beş gündür sana bakıyorum.

Aman Tanrım. Peki ya işin? Beni eve gönderebilirdin.

Adam alaycı bir tavırla güldü. Bak bu hiç aklıma gelmemişti, dedi. O nemli ve soğuk evde bir iki saat içinde iyileşirdin. Sonra, ciddi bir tavırla, Çok hastasın, Brooke, dedi. Ve bu benim hatam. O gece seni evden çıkarmayacaktım.

Yo, hayır, bu sadece senin hatan değil.

Doktor iyileşmenin uzun süre alabileceğini söyledi. Adam'ın kaşları çatılıydı. Parmaklarıyla masanın üzerinde sinirli sinirli trampet çalıyordu.

Yapman gereken bir sürü şey var ama... En azından bir hastabakıcı tutabilirdin.

Anlamıyor musun, kendimi sana borçlu hissediyorum.

Tam o sırada yatak odasımn dışında çalan telefonun sesi duyuldu. Genç adam odadan çıkmca Brooke birden ne kadar yorgun olduğunu fark etti. Yatak örtüsünün altında, üzerinde hiçbir şeyin olmadığım hissedince dehşete kapıldı. Çıplak vücudu ateşler içinde yamyordu. Kapıldığı şaşkınlığı üzerinden atamamıştı ki Adam uzun adımlarla içeri girdi. Doğruca ona yaklaştı ve elini alnına koydu.

Biraz düşmüş, diye mırıldandı. Umarım yine ateşin çıkmaz.

Hayır, kendimi çok iyi hissediyorum, diye mırıldandı Brooke. Banyo yapmak istiyorum... Eğer . Aman Tanrım, ne yapıyorsun, Adam. Ona engel olamayacak kadar güçsüz hissediyordu kendini. Adam yatak örtüsünü açmadan onu kucaklayıp kaldırmıştı bile.

Banyoya gitmek istediğini söyledin ya. Ben de seni oraya götürüyorum.

Hayır... lütfen... Ben gidebilirim, lütfen indir beni.

Genç adam kaşlarım çatarak onun yüzüne uzun uzun baktı. Sonra yavaşça yatağın üzerine bıraktı onu. Yatağın kenarına oturup bakışlarım Brooke’un yüzüne çevirdi. Yatak çok genişti. Neredeyse bir oda kadar.

Benden hala korkuyorsun, diye mırıldandı Adam. Günlerdir senin yanındayım. Artık bana güvenmen gerekiyor.

Onu demek istemedim, diye mırıldandı Brooke zayıf bir sesle.

O halde neden tedirginsin? Dudakları hafif bir tebessümle kivnldı. Brooke'un ateşler içindeki vücudu ürperdi.

Galiba anlıyorum, dedi genç adam. Çıplak olduğun için tedirginsin. Eğer böyleyse, tedirgin olmaya hiç gerek yok. Vücudunun her köşesini tanıdım şu son beş gün içinde.

Brooke’un kıpkırmızı olduğunu fark edince, Endişelenmene gerek yok, dedi. Emin ol seni sadece tıbbi bir vaka olarak gördüm. Biliyorsun böyle durumlarda hastanın kadın veya erkek olması hiç fark etmez.

Yine de bir hastabakıcı bulabilirdin.

Artık bu konuyu düşünme. Buradaki varlığının son derece masumane nedenlere dayandığım ikimiz de biliyoruz, öyle değil mi?

Masum olup olmamam önemli değil. Burada günlerce yalnız kaldığımızı öğrenen insanlar böyle düşünmeyecekler. Beni neden buraya getirdiğini hala anlayabilmiş değilim.

Genç adam hafifçe gülümsedi. Kuşkularının devam ettiğini görüyorum. İstersen yemin edebilirim. Brooke’un kafası karmakarışıktı. Normal koşullarda bir iş adamımn sekreterini veya yardımcısını otele yerleştirmesi gerekiyordu. Adam’ m onu evine götürmesi mutlaka bir niyetinin olduğunu gösteriyordu.

Kendimi çok iyi hissediyorum, dedi biraz doğrularak. İyileştiğime göre artık gidebilirim.

İyileşmediğin apaçık ortada, dedi Adam, sakin bir tavırla. Bu benim fikrim değil. Sadece Doktor Peter’m görüşünü aktarıyorum. Başını öte yana çevirerek, Seninle gereğinden fazla ilgileniyor, diye mırıldandı. Brooke şaşırmıştı. Adam’m yüzünde daha önce hiç görmediği garip bir gerilim vardı. Çene kemiklerini sinirli sinirli oynatıyordu.

Burada daha fazla kalamam, dedi Brooke, telaşla. Senin evinde kalmak...

Evimde değil yatağımda... Ama yine de telaşlanman gerekmiyor. Aslında seni kendine geleceğin zaman başka bir odaya taşımayı düşünmedim değil. Çok rahatsız uyuyorsun. Biliyor muydun bunu?

Bakışlarında garip bir parıltı belirmişti. Broo-ke’u omuzlarından tutup yavaşça doğrulttu, yatağın içinde oturmasını sağladı. Çıplak vücudunu gizleyen örtü az kalsın kayıp düşecekti. Brooke % son anda bir refleksle yakaladı.

Telaşlanmana gerek yok, dedi Adam boğuk bir sesle. Vücudunu çok iyi tanıyorum artık. Hayatımda gördüğüm en güzel kadın vücudu. Doktor Peter da benimle aynı fikirde. Az önce onunla konuştum. İyileştiğini söylediysem de dinletemedim. Mutlaka gelip seni görmek istiyor. Ne yazık ki ben burada olamayacağım. Büroya uğramam gerekiyor.

Doktor öğleye doğru geldi. Elli yaş civarında saçları yer yer dökülmüş bir adamdı. Brooke’a bir sürü soru sordu.

Muayeneyi bitirdikten sonra, Çok şanslısınız, dedi. Çok daha kötü olabilirdi. Bir şey daha söyleyecekti ki kapı açıldı ve Adam içeri girdi. Bürodaki işi bu kadar çabuk bitirmesi mümkün değildi.

Hastamız size zorluk çıkarıyor mu, doktor? diyerek yaklaştı. Bu tavır Brooke'u rahatsız etmişti. Doktor kim bilir neler düşünüyordu? Adam’ m yatağında yattığına göre onu bir çeşit metres gibi görüyor olmalıydı.

Ben de ona ne kadar şanslı olduğunu anlatmaya çalışıyordum, dedi doktor. Daha birkaç gün dinlenmesi gerekiyor. Ardından uzun bir tatil yapmalı. Brooke’a dönerek hafifçe gülümsedi. En azından iki gün yataktan çıkmamalısınız. Bu sürenin sonunda günde bir iki saatinizi yatağın dışında geçirebilirsiniz.

İki adam birlikte odadan çıktılar. Az sonra Brooke dış kapımn kapandığım işitti. Adam elinde bir tepsiyle içeri girdi.

Mrs. Benson’ın ev usulü tavuk suflesi, dedi gülümseyerek. Mrs. Benson her gün gelir ve bütün ev işlerini yapar.

Ve herhalde beni son sevgilin samyor.
Doktor da aynı şeyi düşünüyor olabilir. Ama unutma ki şu anda benimle birlikte olduğunu bilen insanların sayısı çok az.
Yine de bir hastabakıcı tutabilirdin... Hiç olmazsa şirketin ve çevrenin tamamen dışmda biri olurdu.
Ama hastabakıcıların pek çok tanıdıkları olduğunu ve dedikodu etmeye bayıldıklarım unutuyorsun. Bana güvenmelisin Brooke, burada kaldığım ve yatağımda yattığım kimse bilmeyecek.
Susan duyarsa çok kötü olabilir.
Adam'ın kaşları çatıldı. Ama hemen sonra gülümsedi. Haydi şu yemeği ye, dedi. Gerçekten nefis.
Brooke yemeğini yerken tek kelime konuşmadılar.
Yarın iyi kız olur, uslu durursan banyo yapabilirsin, dedi Adam. Brooke'un yüzünde birden beliren endişeyi görünce gülümsedi. Merak etme, dedi. Mrs. Benson sana yardım eder. Böyle konularda ona çok güvenirim.
Kadınlar hakkında dedikodu etmez demek istiyorsun galiba.
Adam tepsiyi alırken, Hayatıma giren kadınlarla neden bu kadar ilgileniyorsun? diye sordu. Diğerlerine kıyasla çok daha güzel olduğunu söyleyebilirim.
Onlardan biri olarak görülmek istemiyorum.
Kalbinin derinliklerinden, 'Senin tek kadının olmak istiyorum,' diye bir ses yükseldi o an.
İstesen de olamazsın zaten, diye mırıldandı Adam. Onların hiçbiri senin kadar masum değil-
Birden Brooke'a dikkatle baktı. Titriyorsun, dedi. Üşüyor musun? Ateşin mi çıktı yoksa?
Gecelik giysem daha iyi olmaz mı?
Adam güldü. İlk gece ipek bir gecelik giyiyordun. Ama ne kadar uğraştıysam üzerinde tutamadım. Fazla ateşten sanırım, iki de bir çıkarıyordun. Bu durumda çıplak yatmanın daha iyi olacağını düşündüm.
Brooke'nin yüzü pembeden beyaza, sonra kırmızıya dönüştü.
Olamaz, diye mırıldandı. Böyle bir şey yapmış olamam.
Yaptın ama. Genç adamın bakışlarında alaycı bir ifade belirdi. Benim için çok zevkliydi. Çok heyecan verici bir vücudun var.
Ne yaptığımı bilmiyordum. Kendimde değildim.
Şimdi büroya gitmek zorundayım. Akşama döneceğim. Doktor seni muayene ederken yanında olmak istedim. Gülümseyerek baktı Brooke'a, sonra çıkıp gitti.
Brooke yalnız kalınca bütün gücünü toplayarak yataktan çıktı ve yandaki odaya geçerek, oradaki yatağa yattı. Örtülerin vücuduna serin teması biraz yadırgatıcıydı ve yatağın içinde hafif bir erkek kokusu vardı. Adam eve döndüğünde onu orada buldu, ama bir şey söylemedi.
Üç gün sonra Dr. Peter, Brooke'un daha iyi olduğunu ve o akşam birkaç saat yataktan çıkabileceğini söyledi. Bu arada Mrs. Benson'la aralarında çok iyi bir ilişki doğmuştu. Kadıncağız Brooke'un sandığı gibi bir canavar değildi. Daha fazla yemek yemesi için İsrar edip duruyordu.
Brooke kendini oldukça rahatsız hissediyordu. Bu yatalaklık ne kadar sürecekti. Abbot's Mea-de'ye dönmek, her zamanki hayatım yaşamaya bir an önce başlamak istiyordu. Adam son günlerde ona biraz mesafeli davranıyordu. Belki de bunu Brooke'u tedirgin etmemek için yapıyordu. Ona aşık olduğunu biliyordu Brooke. Onu istiyordu. Adam'ın da farkında olduğu ortak bir duyguydu bu. Yine de Brooke ona duyduğu cinsel arzuyu bastırabiliyor, en azından belli etmemeye çalışıyordu.
O akşam banyo yaptı ve giyindi. Abbot's Mea-de'ye dönmek istediğini Adam'a söyleyecekti artık. Giyinmiş olarak odasına dönmüş, aynanın karşısında saçlarım tarıyordu. Saat altıyı biraz geçiyordu. Mrs. Benson'ın gitme vakti gelmişti. Odaya girerek akşam yemeğinin buzdolabında olduğunu söyledi. Sadece ısıtmak yeterliydi.
Saat tam sekizde Brooke giyinmiş olarak oturma odasında bir koltuğa oturmuş televizyon seyrediyordu. İçinde müthiş bir gerilim vardı. Bir fırtına öncesini yaşıyordu sanki.

Saat sekiz buçukta gerilimi öylesine artmıştı ki oturduğu yerde vücudunu kasıyor, fiziksel bakımdan tükenmemeye çalışıyordu. Bütün dikkatini televizyon filminde toplamak için uğraşıyordu.

Gözleri yavaş yavaş kapanmaya başlamıştı. Uyanık durmak için dik oturmaya çalışıyor, dudaklarım ısırıyordu. Fakat dayanamadı. Oturduğu yerde yavaş gevşedi. Başı koltuğun arkalığına düştü. Televizyonun sesi yavaş yavaş uzaklaştı ve Brooke gözleri kapanır kapanmaz derin bir uykuya daldı. ,

Brooke, iyi misin?

Adam'm sesini duyan Brooke gözlerini açıp telaşla doğruldu. Ayaklarım altında toplayarak uykuya daldığı için ayak bileğine kramp girmişti.

Neyin var? Ne oldu?

Adam üzerindeki yağmurluğu çıkardı. Brooke'a iyice yaklaşarak, Doktor Peter, sadece birkaç saat yataktan çıkmana izin vermişti, dedi.

Ayağıma basit bir kramp girdi, dedi Brooke. Şimdi geçer.

Adam onun önünde diz çöktü. Vücudundan serin, hoş bir hava yayılıyordu. Saçlarındaki hafif ıslaklık dışarda yağmur yağdığım gösteriyordu. Elini uzatarak yavaşça Brooke'nin ayak bileğini tuttu. Genç adamın parmaklarım teninde hisseden Brooke hafifçe ürperdi. O güçlü parmaklar ayak bileğini okşarcasma masaj yapmaya başladığında soluğu kesilir gibi oldu. Sadece ayak bileğine dokunmasına rağmen, bu küçük hareketi bütün vücuduyla algılıyordu.

Üzerinde yumuşak yünden bir kazak ve pileli bir etek vardı. Yumuşak kazağın altındaki göğüslerinin ısındığım, göğüs uçlarının hafifçe kabardığını hissetti. Bu duyguyu yenmeye çalışarak gözlerini kapadı. Bu basit temas onu bu kadar müthiş biçimde etkilediğine göre...

Brooke!

Adam'm sesinde endişe vardı. Brooke gözlerini açıp ona baktı. Yüzünde daha önce hiç tanık olmadığı bir ifade gördü. Göz göze geldikleri an, genç adam, yumuşak bir sesle, Brooke, diye fısıldadı.

O anda Brooke bir tehlikenin kendisine doğru yaklaşmakta olduğunu hissetti. Dik oturmak, onu kendisinden uzaklaştırmak istedi.

Artık buradan gitmeliyim, Adam, dedi sinirli bir sesle. Benimle çok fazla uğraşıyorsun. Bütün zamanını bana ayırdın. Ayrıca ben... Birden bakışları onun dudaklarına takıldı. Bu biçimli, sert erkek dudaklarından bir süre bakışlarım ayıramadı. Sonra, dehşetle, o dudakların hafif alaycı bir tebessümle kıvrıldıklarını gördü. Midesine şiddetli bir kramp girmek üzereydi. Oturduğu yerde kaskatı olmuştu. Kurumuş dudaklarını diliyle hafifçe nemlendirdi. Bakışlarını ayıramadığı o dudakları tatmak, kendi dudaklarını yavaşça dokundurmak istiyordu. Hayatta hiçbir şeyi bu kadar istememişti. Oda ısısı normaldi. Buna rağmen neden titreyip durduğunu şimdi daha iyi anlıyordu.

Bütün bu belirtileri Adam yanlış değerlendirmişti. Ellerini Brooke'un omuzlarına koyarak, Çok hastasın, dedi. Lütfen şözümü dinle. Doktor Peter tamamen iyileştiğini söylemedi henüz. Uzun bir tatile ihtiyacın var.

Brooke gözlerini açtı. Bir şeyler söylemesi gerekiyordu. Fakat genç adamın yüzü o kadar yakın, o kadar canlıydı ki... Adam Henderson'a özgü o hoş kokuyu derin derin içine çekti. Farkında bile olmadan ona iyice yaklaşmıştı. İçgüdüsel bir hareketti bu. Bütün vücudunu garip bir heyecan dalgası kapladı. Derin bir uçuruma düşüyormuş gibiydi. Kalbi göğüs kafesini parçalayıp çıkacakmış gibi çarpıyordu. Genç adamm güçlü elleri hala omuzlarmdaydı. Parmaklarmm biraz gerildiğini, onu daha sıkı kavradığını fark etti. Adam Henderson'm yüzü beyazdı. İrileşmiş gözleri, garip bir parıltıyla yanıyordu.

Bana bakarken gözlerinde öyle bir ifade var ki, diye mırıldandı. Bir rahibi bile derhal baştan çıkarır. Bir rahip olduğumu iddia edecek durumda değilim, kuşkusuz. Hafifçe gülümsedi.

Brooke duygularının kontrolden çıktığım hissetti. Ellerini yavaşça uzatarak parmaklarım onun ensesinde kenetledi. Yüzünü iyice yaklaştırdı.

Brooke...

Bu sözcük Adam Henderson'm dudaklarından boğuk bir inilti gibi çıkmıştı. Bir süre bakıştılar. Sonra dudakları müthiş bir susuzluk, delice bir arzuyla birleşti. Brooke daha önce düşündüklerinin hepsini

unutmuştu. Aldığı kararların hiçbiri geçerli değildi artık. Kollarım onun boynuna dolamış vücudu doyumsuz bir zevkle ürpererek öpüşüyordu. Adam'm elleri yavaşça aşağılara doğru kaydı. Onun vücudunu en ince kıvrımlarına kadar keşfetmek istercesine, yuvarlak kalçalarma kadar indi. Giysilerinin oluşturduğu engel önemli değildi artık. Arada engel yokmuş gibi sokuluyorlardı birbirlerine.

Brooke ani bir hareketle başım geriye doğru çekip genç adamm gözlerinin içine baktı. Sonra onun gömleğinin yukardan üç düğmesini yavaşça çözdü.

Bu küçük hareket üzerine Adam Henderson'm solukları sıklaştı. Evet... Evet... diye mırıldandı Brooke'un üzerindeki kazağı bir sıyırışta çıkardı. Ellerinin telaşlı hareketleriyle üzerindeki eteğin fermuarını buldu. Az sonra etek hafif bir bükülüşle döşemeye düştü. Bu arada Brooke genç adamın gömlek düğmelerini çözmeye devam ediyordu. Fakat Adam ondan daha çabuk davranarak gömleğinin düğmelerini hızla çözüp, çıkardı.

Koltuğun hemen yamnda duran sehpamn üzerinde küçük bir gece lambası vardı. Lambanın san ışığında Brooke, genç adamın kaslı ve hafif gölgeli vücuduna büyülenmiş gibi baktı. Ona dokunmak için delice bir arzu duyuyordu. Dokunduğu an müthiş bir şeyler olacakmış gibi geliyordu ona. Sonunda dayanamayarak, titreyen parmaklarıyla onun geniş, güçlü omuzlarına yavaşça dokundu. Adam Henderson bu hafif temas üzerine başım geriye doğru attı ve gözlerini yumarak bir iki saniye kımıldamadan durdu. Brooke ellerini yavaşça onun göğüslerine doğru kaydırdı. Adam hafif bir iniltiyle ona sıkıca sarıldı. Şimdi Brooke onun güçlü kollarmm arasında hapsol-muş gibiydi. O anda genç adamın bakışlarında arzu dolu vahşi bir parıltı görür gibi oldu. Kendini tutmaya çalıştığı her halinden belli oluyordu.

Tanrım nasıl bir çılgınlık bu, diye mırıldandı Adam. Sonra Brooke'un sutyeninin önden açılan klipsini parmaklarıyla yavaşça tutup açtı. Brooke'un dolgun ve biçimli göğüslerinden bir süre ayıramadı' gözlerini. Sonra onu kollarmm üst kısmından yavaşça tutarak başını eğdi. Brooke, Adam'm dudaklarım göğüs uçlarına hafifçe bastırdığım hissetti. Titremeye başlamıştı. Parmaklan genç adamın saçlanmn içinde dolaşıyordu.

Adam'ın dudaklan sabırsızdı şimdi. Göğüs uçlarım arzuyla öpüyordu. Dili Broöke'un göğüslerinden yukanlara doğru kaydı, boynundan kulağının arkasına doğru okşarcasına çıktı. Brooke bu hareket üzerine göğüslerini, genç adamın tüylerle kaplı göğsüne sıkıca bastırdı.

Adam onun boynunu öpmeye başladı. Boynunun yuvarlaklığım hafifçe dişledi. Brooke, diye inledi boğuk bir sesle. Yüzünü onun boynuna gömdü.

Çok güzelsin.

Bunu söyledikten sonra Brooke'u yavaşça ayağa kaldırdı. Üzerinde kalan son giysi parçasını çıkarmak istiyordu. Brooke bunu anlayınca titredi. Genç adamın bacaklarının üst kısmım okşayan elleri beyaz teninin üzerinde iyice esmer görünüyordu.

Kanepenin tam yalımdaydılar şimdi. Brooke yavaşça oturdu. Adam onun dizlerini öpüyordu. Dudakları yavaş yavaş yukarı doğru kaydı. Elleriyle Brooke'nin belini sıkıca tutuyordu. Yavaşça kanepeye uzandılar.

Brooke uzanırken derin bir boşluğa, sonsuzluğa doğru uçuyormuş gibi hissetti kendini. Başı dönüyordu. Sol bileğini alnına doğru götürerek gözlerini yumdu. Adam göğüslerim öpüyordu şimdi. Soluklan iyice hızlanmıştı. Elini aşağı doğru uzatarak Brooke'nin üzerindeki o son, küçük giysi parçasını lastiğinden tutup aşağıya, dizlerine kadar indirdi. Brooke bu harekete direnmedi. Onun omuzlarım sıkı sıkı tutuyor, dudaklarım istiyordu. Adam, Brooke'un akimdan geçeni anlamış gibi doğruldu. Gözleri ışıl ışıldı. Kanepenin üzerinde yatan çıplak vücudu hazla seyretti. Işıktan daha uzaktaydılar şimdi. Elleriyle Brooke'un hafif gölgeli vücudunu yavaş yavaş okşamaya başladı. Bu arada bakışlarım Brooke'un gözlerinden ayırmıyordu.

Brooke soluklarının hızlandığım fark etti. Heyecanı artıyor, kalbi delice çarpıyordu. Genç adamın elleri gittikçe daha sert, daha ısrarlı okşuyordu onu. Brooke hayatında ilk kez cinsel birleşme için büyük bir arzu duyduğunu hissetti. İçinde hızla gerilen, daha çok isteyen bir yay vardı sanki. Ellerim yavaşça geriye doğru uzattı. Vücudunu ona doğru bükmüş, yüzünü yana çevirmiş, hızlı hızlı soluyordu.

Daha fazla dayanamayarak kollarını ona doğru uzattı. Fakat Adam okşamayı bırakarak yavaşça doğruldu. Yüzünde büyülenmiş gibi bir ifade vardı. Brooke genç adamm pantolon fermuarının sesini işitince gözlerini yumdu.

Az sonra kanepenin üzerinde birbirlerine sıkıca sarılmış sevişiyorlardı. Brooke küçük zevk çığlıkları atıyordu. Soluklan birbirine karışıyordu.

Gittikçe artan, baş döndürücü bir zevk kasırga-sıydı bu. Brooke sonuna kadar gitmekten kendini alıkoyamayacağmı artık biliyordu. Vücudunu ona doğru açarak, Adam, diye fısıldadı. Lütfen, Adam, lütfen.

Onun vücudunu bütün ağırlığıyla üzerinde hissetti. Kalçalannı yavaşça yukan doğru kaldırdı. Soluğunu tuttu.

Birden çalan telefon her şeyi altüst etti. Camdan bir fanus bir anda kırılmış ve bin parça olarak dağılmıştı sanki. Adam ayağa kalkıp telefona doğru yürürken içinden buz gibi bir ürperme geçti. Kollarıyla göğüslerini örterek hafif yan döndü. Hiçbir şey düşünemiyordu o an.

Adam Henderson’m sesi çok uzaklardan geliyordu.

Elbette unutmadım, Susan... Evet, yarın akşam olabilir. Hayır, başka sözüm yok. İstiyorsan, neden olmasın. Dedim ya, önemli bir işim yok. Bunları söyledikten sonra hafifçe güldü. Susan bir espri yapmış olmalıydı. Brooke öfkeyle doğruldu yattığı yerden. Odanın içine saçılmış giysilerini toplayıp çabuk çabuk giyindi. Hakarete uğramış gibi hissediyordu kendini. Nasıl bu kadar aptal olabilirdi. Bu adam onun hala bakire olduğunu bilmiyor muydu? Nasıl bu kadar kaba davranabilirdi? Öfkeyle odasına gidip kapıyı sıkı sıkı kapadı. Bir an Adam’ın peşinden geleceğini düşündü. Ama hayır, dışarda hiç ses yoktu. Uykuya daldığında yanaklarındaki göz yaşlan daha kuru-mamıştı.

Ertesi sabah Adam erken bir saatte elinde kahvaltı tepsisiyle içeri girdi. Tost ve kahve, dedi tepsiyi Brooke’un kucağma bırakırken.

Ayakta durup bir süre onun yüzüne baktı. Sonra derinden gelen bir sesle, Burada daha fazla kalamazsın, dedi. Tatilini geçirmen için güzel bir yer ayarladım. Güney Fransa’da bir villada kalacaksm. Sahiplerini çok iyi tamnm. Evlerim ben restore etmiştim. Yılda bir kaç kez ziyaretlerine giderim. İhtiyacın olan her şeyi oradan sağlayabilirsin. Elbise falan gibi sorunları dert etme. LeBrunlerle görüştüm. Sana iyi bakacaklar, emin ol.

Oraya yalnız mı gideceğim?

Brooke bu soruyu sorduğu için kendinden nefret ediyordu. Birden yüz yüze geldiği bu durum öyle şaşırtıcıydı ki.

Dedim ya, LeBrunler sana çok iyi bakacaklar. Benim gelmeme hiç gerek yok. O anda Brooke genç adamm bakışlarını sürekli kaçırmaya çalıştığım fark etti. Bir ay içinde iyileşirsin, diye ekledi Adam.

Peki ya işim?

Bu soruyu sormuştu ama yamtmı çok iyi biliyordu. Adam'm akimdan geçenleri de çok iyi biliyordu aslında. Onun hayatmda aşka yer yoktu. Kadmlarm sadece cinselliği ilgilendiriyordu onu. Romantik bir bakireyle uğraşmak istemiyordu kısacası.

Bu konuyu iyileştiğin zaman da konuşabiliriz. Eski yardımcım bir ay daha izin istiyor. işe dönmesi için bebeğinin iki aylık olması gerekiyormuş.

Adam...

Evet, bu hareketi yaptığı için kendisinden ömrü boyunca nefret edecekti. Yattığı yerden yalvarır gibi kollarım ona doğru uzatmıştı.

Böylesi daha iyi olacak, Brooke, dedi genç adam. Seni burada daha fazla tutamam. Dün gece olanlar irademe güvenmemem gerektiğini ortaya koydu.

Bir an göz göze geldiler. Adam bakışlarını kaçırdı. Ayrıca, dedi, Özellikle seni düşünüyorum. Senin için çok önemli komplikasyonlar söz konusu olabilir.

'Onun için neler hissettiğimi biliyor,’ diye içinden geçirdi Brooke.

Yapabileceği pek bir şey yoktu. Tatil önerisini reddederek hemen eve dönebilirdi. Bir sonbahar tablosu içinde evi ve bahçeyi gözlerinin önüne getirdi. Orada ne kadar yalnız olacağım düşündü. Öte yandan, hiç tanımadığı insanların Güney Fransa'daki evlerine gidebilir ve orada yaşadığı o korkunç acılan unutmaya çalışabilirdi. Belki bu süre içinde Adam Henderson'a beslediği duygula-n kontrol altına almayı öğrenebilirdi.

Kabul ettiğini göstermek ister gibi başım hafifçe öne eğerek, Pekala, dedi.

Susan'm telefonu olmasaydı şu anda her şey çok farklı olacaktı. Adam haklıydı. Ayrılmak ikisi için de en uygun çözüm yoluydu.

Bölüm Yedi

Nice'e giden uçakta Brooke donmuş gibiydi. Uçaktan indiğinde gökyüzünde koyu bulutlar vardı ve sert bir rüzgar esiyordu. Hava onun ruh halini yansıtıyordu. Adam'la konuştuğundan beri hiç ağlamamıştı. Göz yaşlan akacaklanna boğazına tıkanmışlardı sanki.

Adam onu havaalanına kadar getirmiş, uçak kalkıncaya kadar beklemişti. Brooke'un yüreği kaskatıydı. Adam Henderson'm o geceyi kiminle geçireceğini tahmin etmek hiç de zor değildi. Cinsel açlığını o gece yatıştıracaktı.

Bekleme salonuna geçtiğinde LeBrunleri bulmak zor olmadı. Sevimli bir çiftti. Kadın elinde, üzerinde Brooke'un ismi yazılı bir kart taşıyor, yüzünde telaşlı bir ifadeyle uçaktan inen herkese göstermeye çalışıyordu.

Brooke'un Fransızcası fena değildi. Onlarla konuşabildiğini anlayınca rahatladı. Adam'm da çok iyi Fransızca bildiğini söylediler ona. 'Ona ne şüphe,' diye içinden geçirdi Brooke. Adam gibi biri başkasının çevirmenliğine asla güvenmezdi.

Mösyö Hart sizi alışverişe götürmemi tembih etti, dedi Madam LeBrun. İngiltere'den ayrılırken yanınıza yeterli miktarda elbise almadığınızı söyledi.

Brooke gökyüzüne baktı. Londra'dan getirdiği birkaç parça giysi bu havaya uygundu. Yeni giysiye ihtiyacı yoktu ama tartışamayacak kadar yorgun hissediyordu kendini.

Yola çıkmadan önce Dower House'a telefon etmis, Balsebar'la Tod'un hayatlarından çok memnun olduklarım öğrenmişti.

Adam'ın sözünü ettiği villa en gözde tatil yerlerinden biri olan Juan Les Pins'e çok yakındı. Londra'dan ayrılırken insanlar Noel hazırlıklarına başlamışlardı. Noel'i burada, hiç tanımadığı bir yerde tek başma geçirme düşüncesi onu kederlendiriyordu. Buraya gelmemiş olsaydı Sam onu yemeğe davet edecekti. Belki Jeff Gibson da orada olacaktı. Peki ya Adam! Noel'de o ne yapacaktı? Susan'la birlikte kayak yapmak için Gstaad'a gidecekti belki. Bir an umutsuzluğa kapılır gibi oldu. Arabada yarımda oturan Madam LeBrun'dan yüzünü gizlemek için başım öte yana çevirdi. Küçükken İsviçre'ye tatil yapmaya göndermişlerdi onu. Kayak yapmayı da öğrenmişti. Ama Adam bu iş için Susan'ı tercih ederdi, kuşkusuz. Sevişmek için de...

İşte geldik, dedi Madam LeBrun. Manzarası çok güzel oldukça modem bir villanın önünde durdular.

Arabadan inerken, yaşlı kadına gülümseyerek, Çok güzel bir yer, diye mırıldandı.

Yıllar önce bu villada bir keşiş yaşarmış, dedi Madam LeBrun. Çevrede Mösyö Hart'ın evi diye bilinir. Şifalı bitkiler uzmanıymış kendisi.

Kapıdan girdiklerinde Brooke'un şaşkınlığı bir kat daha arttı. Dekorasyona hakim olan renkler açık krem ve kiremit rengiydi.

Fransız tarzı geniş pencereler bahçeye açılıyordu. Yüzme havuzu ve tenis kortu arka tarafta, diye açıkladı Madam LeBrun. Havuz şu anda boş, eğer kullanmak isterseniz...

Brooke gülümseyerek başını iki yana salladı. Çok yorgun görünüyorsunuz, dedi Madam LeBrun. Size odanızı göstereyim. Yann birlikte

lışverişe çıkarız.

Dar merdiven yukarıya doğru bükülerek çıkıyordu.

Görüyorsunuz villa pek büyük değil. Ama yine de dört yatak odası var. Mösyö LeBrun ve ben garajların üzerindeki katta kalıyoruz.

Kapılardan birini açıp Brooke'u içeri aldı. Çok güzel döşenmiş küçük bir misafir odasıydı burası. Brooke birden tuhaf oldu. Garip bir nostaljiye kapılmıştı. Dışardan gelen güvercin sesleri öylesine etkileyiciydi ki gözlerini kapasa kendini Abbot's Meade'de sanabilirdi.

Odayı beğenmediniz mi yoksa, dedi yaşlı kadın. Ama Mösyö Hart size bu odayı hazırlamamı özellikle istedi.

Odayı çok sevdim, diye karşılık verdi Brooke. Adam'm ismini işitince kalbi hızlı hızlı çarpmaya başlamıştı. Bu odada kalmasını neden istemiş olabilirdi? Hemen her şey ya san ya da şeftali rengindeydi.

Madam LeBrun ona küçük banyo bölümünü gösterdi ve çıkıp gitti. Brooke pencerenin yanındaki koltuğa oturup bahçeyi seyretmeye başladı.

Adam buradayken hangi odada kalıyordu acaba? Onun evinde geçirdiği son geceyi yüreği burkularak hatırladı. Onun kokusunu duyar gibi oldu. Madam LeBrun elinde bir bardak ıhlamurla içeri girerek onun düşüncelerini böldü.

Yaşlı kadın Brooke'un akimdan geçeni anlamış gibi ıhlamurun rahat bir uyku sağlayacağım söylüyordu. Güneş çoktan batmış, çevreye akşam karanlığı çökmüştü.

Brooke ıhlamurunu içip yattıktan sonra uzun süre uyuyamadı. Adam'ı kafasından atamıyordu bir türlü. Susan'la birlikte miydi? Belki de o anda Susan'm çıplak vücuduna yavaşça sarılıyordu. Tıpkı geçen gece Brooke'a yaptığı gibi. Belki de onu Susan'la rahat olabilmek için uzaklaştırmışTı. Adam zengin biriydi. Susan'ın da büyük bir serveti vardı, kuşkusuz. Brooke acı içinde gözlerini kapadı. Az sonra sancılarla dolu derin bir uykuya dalmıştı.

En güzel mağazalar Cannes'da, dedi Madam LeBrun. Brooke'un odasında oturmuş Fransız kahvesi içiyorlardı. Brooke dalgındı. Yatağına yan uzanmış kahvaltısını bitirmeye çalışıyordu. Adam'ın ona sabah kahvaltısını getirişini hatırlamıştı. Ağlamak geliyordu içinden.

Yaşlı kadın durmadan konuşuyor, Brooke ise dikkatini toplamakta güçlük çekiyordu. Madam LeBrun o sabah çok zarif giyinmişti. Sabahın ilk ışıklannda gerçek bir Fransız leydisi gibi görünüyordu.

Ona alışverişe çıkmak istemediğini söylese miydi? Bunun bir faydası olacağını sanmıyordu. Her şey bir yana Adam'm parasım harcama düşüncesinden nefret ediyordu. Aksi gibi yanında yeterli para yoktu. Ama yine de İngiltere'ye döner dönmez harcadığı her kuruşu Adam'a ödeyecekti.

Az sonra yoldaydılar. Madam LeBrun doğrusu çok iyi araba kullanıyordu. Alışveriş merkezinin yanındaki otopark çok kalabalık olduğu halde hemen yer buldu. Usta bir manevrayla Renault'u park etti.

Etraf oldukça kalabalıktı. Brooke arabadan çıktıktan sonra yaşlı kadının peşinden yürüdü. Çevrede tam bir Noel havası vardı. İnsanlar büyük bir mutlulukla alışveriş yapıyorlardı. Çoğu, ailelerden oluşuyordu. Brooke belli belirsiz bir sıla hasreti duyduğunu hissetti o an. Küçükken ailece Noel alışverişine çıkarlardı.

Madam LeBrun özür diler gibi bir tavırla, Noel gecesi birlikte olamayacağımız için çok üzgünüm, dedi. Babam hala hayatta. Çok yaşlandı artık. Önemli gecelerde yalnız kalmaya hiç dayanamıyor.

Oh ne önemi var, dedi Brooke. Benim için programınızı değiştirmenizi istemem.

Yalnız kalmayı tercih ediyordu aslında. O müthiş soru kafasının içinde bir kez daha biçimlendi. Noel günü Adam ne yapacaktı? Bunu ikide bir düşünmekten nefret ediyordu ama elinde değildi. Susan'la birlikte öğle yemeği... Bu yemekte annesi ve babası da olacaklardı mutlaka. Su-san'ın anne ve babası... Onları görmemişti ama ne düşündüklerini çok iyi tahmin edebiliyordu. Aileye yeni ve zengin bir adamın katılması onları ancak memnun edebilirdi. Peki ya Adam? O ne düşünüyordu. O garip aileye katılmak istiyor muydu, gerçekten. Belki onun da mali konularla ilgili bazı kaygılan vardı ve bu yüzden Susan'la evlenmek isteyebilirdi. Brooke yüreğinde derin bir acı duyarak Susan'ın yüzünü gözlerinin önüne getirdi. Susan güzel bir kadındı. Ama aynı zamanda sert ve acımasızdı. İstediği şey gerçekten Adam'la birlikte olmak mıydı? İşte bu çok kuşkuluydu. Servetleri birleştirmekten başka bir derdi olamazdı böyle bir kadımn.

Bu arada Madam LeBrun'la birlikte bir butikten diğerine dolaşıp duruyorlardı. Brooke onunla birlikte vitrinlere bakıyor ama bir şey görmüyordu. Yaşlı kadın bu durumu fark etmiş gibi bir ara ona dönerek, Şurada çok daha iyi bir butik var, dedi. İngiliz bir kadın işletiyor.

İçeri girdiler. Oldukça küçük ama çok zevkli bir yerdi. Oldukça da pahalıydı. Kendilerine doğru gelen ufak tefek, güzel kadma baktı Brooke. Bir İngiliz olduğu yürüyüşünden bile belliydi. Madam LeBrun seri bir Fransızcayla konuşmaya başladı. Brooke endişelenmişti. Hemen araya girerek, Beni bir iki hafta idare edecek kadar alışveriş yapmak istiyorum, dedi.

Kadın ona dönerek İngilizce, Buradaki bütün giysiler özeldir, dedi. Bunu müşterilerime sürekli hatırlatmaktan özel bir zevk alıyorum galiba, diyerek güldü. Bir iki hafta kalacağınıza göre Noel'i burada geçireceksiniz. Noel için mutlaka özel bir şeylere ihtiyacımz olacak.

Noel'i yapayalnız geçireceğini ona söyleyemezdi. Gülümsemekle yetindi. Hep birlikte içeri geçtiler. Brooke kadımn gösterdiği rahat bir koltuğa oturdu. Giysiler bir bir ortaya çıkmaya başladı.

Bu elbise üzerinizde büyük bir hayranlık uyandırabilir ancak...

Gerçekten de öyleydi. Kahverengi ile sarı arası nefis bir kadifeden yapılmış çok şık bir elbiseydi bu. Özellikle etek kısmı kusursuz dikilmişti. Yakası ilginçti. U biçimindeki yakamn hemen bitiminden bele kadar üç tane düğmesi vardı.

Brooke kadife kumaşa eliyle hafifçe dokundu, inamlmayacak kadar ince ve yumuşaktı. 'Kim bilir ne kadar pahalı,' diye geçirdi içinden. Hayır, bu elbiseyi alamazdı. İngiltere'ye döndüğü zaman bir avuç dolusu para vermek zorunda kalacaktı. Ayrıca şu anda Adam'ın parasım harcamak durumunda olduğunu unutmamalıydı. Fakat bir an elbiseyi üzerinde görür gibi oldu. Dikişi kusursuzdu ve ona çok yakışacaktı. Yerinden kalkıp aynanın karşısma geçti. Elbiseyi üzerine koyarak kendini inceledi. Mağazanın sahibesi Brooke'un aklından geçenleri anlamıştı.

Yaşlı kadma dönerek, C'est magnifique, dedi. Sonra Brooke'un yamna iyice yaklaşarak, Sizin için en uygun renk işte bu, diye ekledi.

Brooke ona dönerek hafifçe gülümsedi. Kadın haklıydı. Kendisi için yapılmıştı sanki. Bedenine de çok iyi uyacaktı.

Bence mükemmel, dedi kadın. Bununla içinize bir şey giymeseniz de olur.

Gerçekten de elbisenin göğüs kısmı sutyen giymeyi gerektirmeyecek şekilde yapılmıştı. Bir çift ince ipek çorapla yetinebilirdi insan. Parmaklarını yumuşak kadifenin üzerinde bir kez daha dolaştırdı. Kaybetmişti. Bu elbiseyi almak istiyordu. Adam onu bu elbisenin içinde görebilecek miydi? Bir daha kim bilir ne zaman karşılaşacaklardı.

Ama yine de Noel dolayısıyla böyle bir şey satın almak anlamsızdı. Bir yere çıkmayacaktı ki. Ama öte yandan, kadınsı duygularla bu elbiseye sahip olmak istiyordu.

Az sonra elinde paket olduğu halde Madam Le-Brun'la birlikte mağazadan çıkıyordu. Bu elbiseyi almasaydı çok pişman olacaktı. Bu yüzden içinde hafif bir rahatlama hissediyordu.

Sıra geldi ayakkabılara, dedi Madam LeBrun. Buramn en iyi mağazası Les Tweeds'tir. Son sıralarda herkes oradan alışveriş yapıyor. Kalitesi çok yüksek. Gerçi biraz pahalı ama, önemli değil.

Uygun ayakkabıyı bulmak hiç zor olmadı. Dior' un hemen hemen bütün yeni ürünleri vardı mağazada. Brooke elbisesinin rengine uygun, yüksek topuklu bir çift seçti.

Brooke son olarak villada giymek için bir çift blucin ve iki ince yün kazak seçti. Artık suçluluk duymuyordu. Alışverişin akışına kaptırmıştı kendini.

Az sonra arabaya binmiş yola koyulmuşlardı. Brooke çok rahat hissediyordu kendini. Başım koltuğun arkalığına yaslamış, dışarıyı seyrediyordu. Madam LeBrun konuşkan biriydi aslında. Çevre hakkında sürekli bilgi veriyordu. Jan Les Pins yaz aylan çok kalabalık olurdu. Aslında şimdi ölü mevsim sayılırdı. Ama Noel nedeniyle durum değişiyordu, tabii. Özellikle dağcılar bu mevsimde burayı tercih ediyorlar, diyerek sözlerini bitirdi.

Sonraki uzun günler boyunca Brooke kendine bile itiraf etmiyordu ama her an Adam'm aramasını bekliyordu. Kapımn ya da telefonun çalma- , sı, düşkırıklığıyla biten küçük umut sıçramalarına neden oluyordu. Tam bir hafta geçti ve yavaş yavaş umutlarım kaybetmeye başladı. O dehşet verici hayalet Brooke'u rahat bırakmıyordu. Su-san'm hayaletiydi bu. Onun Adam'la birlikte olduğunu düşünmek tam bir işkence halini almıştı.

Madam LeBrun bütün gün evde kapalı kaldığı için ona arada bir çıkışmaya başlamıştı. Fakat Brooke dışarı çıkmak, insanların arasına karışmak için en küçük bir istek bile duymuyordu. Bütün bu süre içinde Abbot's Meade'ye iki kez telefon etti. Balsebar'ı merak ediyordu.

Her defasında Tod telefona çıkıyor ve köpeğin çok iyi olduğunu söylüyordu. İkinci konuşmada Tod, Adam geçen gün buradaydı, dedi ona. Balsebar'ı gezmeye götürdü. Zamanının büyük kısmım Londra'da geçiriyor.

Brooke ona bir şey sormadı. Fazla ilgili görünmek istemiyordu. Ayrıca Adam'm kiminle birlikte olduğunu sorması anlamsızdı. En azından buna hakkı yoktu. Ayrıca onun kiminle birlikte olduğunu tahmin etmesi güç değildi.

Son günlerde hava değişmişti. Gökyüzü genellikle kapalı oluyordu ama serin değildi. Brooke bazen evden çıkıp villamn önündeki küçük kumsalda yürüyordu. Villa aslında küçük bir koyun kıyısına yapılmıştı. Başka villalar da vardı ama birbirlerinden büyükçe bahçelerle ayrılıyorlardı. Bu yüzden insan kumsalda dolaşırken bir çeşit ıssızlık duygusuna kapılabiliyordu. Denizden gelen hafif serinlik çok hoşuna gidiyordu. Londra' dan aldığı kalın ceket sırtında olduğu halde kıyıda uzun uzun dolaşıyordu.

İngiltere'deki arkadaşlarına mektuplar yazdı. Hep sıradan şeyler yazıyordu. Havanın nasıl olduğu, koydaki villaların ne kadar güzel göründüğü gibi sıradan şeyler.

Bu arada Noel hızla yaklaşıyordu. Yalnız bir Noel geçirme düşüncesine henüz alışamamıştı. Adam, onu buraya gönderirken Noel'i tamamen unutmuş olmalıydı. LeBrunlerin onun için planlarım değiştirmelerine izin veremezdi. Bir ara eve dönmeyi düşündü. Fakat mevsim nedeniyle Noel sonuna kadar uçaklarda yer yoktu.

Bu arada sakin geçen günler Brooke'un iyice yatışmasmı sağlamıştı. İlk geldiği zaman çok huzursuzdu, oyşa şimdi rahatladığını hissediyordu. Ayrıca hastalığı da tamamen geçmişti. Madam LeBrun iyi bir aşçıydı ve Brooke'un güçlenmesi için özel bir tarife uyguluyor gibiydi. Biraz kilo almıştı. Hastalığı sırasmda kaybettiği kiloları alması sinirlerine de iyi gelmiş olabilirdi. Yine de bu kadar kısa sürede iyileşmesini Adam'm ona gösterdiği ihtimama borçluydu.

Yandaki villanın sahibi bazı akşamlar LeBrun' lere geliyordu. Brooke onunla bazen kumsalda karşılaşıyor, aralarında sıradan nezaket cümlelerinden oluşan küçük konuşmalar geçiyordu. Orta boylu, tıknaz, iri kahverengi gözlü bir doktor olan adamm saçları yer yer dökülmüştü. Bir keresinde Brooke'a, dul olduğunu söyledi.

Bu nedenle Noel günlerini genellikle bölge hastanesinin çocuklar koğuşunda geçiririm. Doktorların da işine geliyor tabii. Bu sayede kendi ailelerine daha fazla zaman ayırabiliyorlar.
Eğer arzu ederseniz bana katılabilirsiniz. Çok sevinirim. Ayrıca çocuklar da çok sevinirler. Noel'de onları sevindirmek için elimizden geleni yaparız. Noel'de çok mahzun oluyorlar. Diğer hastalar kendi alemlerine dalıyorlar. Ziyaretçiler de çok azalıyor.

Brooke, 'Hiç de fena bir fikir değil,' diye geçirdi içinden. Adam'ı düşünüp melankoliye kapılacağı yerde hastanede daha faydalı bir işle uğraşa-bilirdi.

Memnuniyetle, dedi. Ama bir şartla. Çocuklara nasıl faydalı olacağıma kendim karar vermek istiyorum.

Elbette, dedi öteki. Bu sizin hakkınız. Zamanınızı istediğiniz gibi kullanabilirsiniz. Çocuklar her türlü eğlenceden hoşlanırlar, bilirsiniz.

Brooke böylece Noel'i kurtardığını düşünmeye başladı. Artık Renault'yu arada bir ödünç alıyor ve Cannes'a gidiyordu. Çocuklar için gördüğü her türlü oyuncağı satın alıyordu oradan.

Noel'den bir gün önce LeBrunleri gönül rahatlığıyla uğurladı. Yaşlı babalarını ziyarete giden çiftin küçük arabalarının ardından el sallarken sevinçliydi. Morali bir hafta öncesine kıyasla çok daha iyiydi. Ama yine

de o gece büyük salonda şöminenin karşısında otururken Adam'ı düşünmeden edemedi. Onun o anda ne yaptığım, kiminle birlikte olduğunu düşünmemesi mümkün değildi.

Şöminenin içinde çıtırdayan kütüklere bakarken kendi kendine acı acı gülümsedi. Noel nedeniyle ne ona kart atmıştı ne de telefon etmişti. Eve döndüğü zaman aynı işte çalışıp çalışmayacağını bile bilemiyordu Brooke. Belki de Adam Henderson bir bahane daha uydurarak onu uzaklaştırmayı düşünüyordu.

Noel sabahı erkenden uyandı. Pencereden dışarı baktığında içi çocuksu bir sevinçle doldu. Etraf bembeyazdı! Gecenin geç saatlerinde yağan kar çevreyi bembeyaz bir örtüyle kaplamıştı. Hemen mutfağa inip birkaç çörek ve bir fincan kahveyle kahvaltısını yaptı.

Buzdolabında Madam LeBrun'un onun için özel olarak hazırladığı hindi, bütün ihtişamıyla duruyordu. Ama onu hastane dönüşüne saklamalıydı.

Salonun bir köşesinde Cannes'dan satın aldığı küçük Noel ağacı duruyordu. Üzerindeki süsler dışardaki karın yansıttığı parlak ışıkta pırıl pırıl parlıyordu. Geçmiş Noelleri düşünmenin zamanı değildi. Anne ve babasının sağ olduğu zamanlar hep birlikte ne çok eğlenirlerdi. Amcasının yüzü gözlerinin önünden geçti. Hayır, böyle şeyler düşünmemeliydi.

Hastaneye tam zamanında vardı Brooke. LeBrunler daha küçük olan öteki arabayı kullandıkları için Renault, Brooke'a kalmıştı. Arabanın arka koltuğu hediyelerle doluydu. Park edecek yer bulmak hiç zor olmadı. Doktor Beunne onu hastanenin kapısında bekliyordu. Bu soğukta kanının önüne çıkıp onu beklemesi doğrusu büyük nezaketti.

Hastane binası oldukça küçüktü. Sadece bölgenin ihtiyaçlarım karşılamak için yapılmıştı. Daha çok çocuklar ya da hafif vakalar için kullanılıyordu. Boş koridorlarda yürürlerken Doktor Beunne ona açıklamalarda bulunuyordu. Bu sırada Brooke bütün hastanelerin aynı şekilde koktuklarım düşündü. Kimyasal bir madde kokuşuydu bu. İnsana ister istemez tentürdiyotu hatırlatıyordu. Oysa Noel geceleri çam ve şöminelerde yanan kütüklerin çıkardıkları o hoş kokuyla dolu olmalıydı.

Bu arada doktor, Özel hastalar da alıyoruz, diyerek açıklamalarını sürdürüyordu. Hastaneye belli bir gelir sağlıyorlar. Ama mali durumu hiç, iyi olmayanlar da var. Onların bir katkıları olmuyor tabii. Böylece bir taraftan aldığımızı diğer tarafa vermek suretiyle bütçeyi dengelemeye çalışıyoruz. Koridordaki büyükçe bir kapının önünde durdular. Doktor biraz zorlanarak kapıyı açtı. Gördüğü manzara karşısında Brooke gülümsedi.

Koğuş o gece için özel olarak dekore edilmişti. Ve bu iş tam Fransız tarzında yapılmıştı. Ortalıkta balonlar, çiçekler, parlak süsler yoktu. Koğuşun bütün duvarlarına çok parlak renklerle Noel manzaraları yapılmıştı. Köşede dev bir Noel ağacı duruyordu. Sempatik bir hemşire yüzünde kocaman bir tebessüm, elinde içi meyve suyu bardaklarıyla dolu bir tepsi, yataklar arasında dolaşıyor, çocuklara servis yapıyordu. İçersi, gürültü, şamata, kahkahayla doluydu.

Brooke/ doktorun da yardımıyla oraya kadar taşıdığı hediye paketlerim çocuklara dağıttı. Neşe dolu sesler bir kat daha artmıştı şimdi. Üç yaşında bir çocuğun büyük bir heyecan ve çaba ile kucağındaki paketin iplerini çözüşünü seyrederken gözyaşlarını tutamadı.

Çocuklar inanılmaz yaratıklar, dedi Dr. Be-unne. Ne kadar hasta olurlarsa olsunlar mutlu olmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyorlar. Brooke' un kulağına eğilmiş fısıldayarak konuşuyordu. Korkarım, burada gördüğünüz çocukların bir kısmı hiç iyileşemeyecek.

Brooke bu arada gözlerini çocuklardan ayıramıyordu. Bu hastane daha çok kemik hastalıkları üzerinde uzmanlaşmıştır, diye devam etti doktor. Bazı durumlarda çok iyi sonuçlar alıyoruz, ama ne yazık ki umutsuz vakalar çoğunlukta. Onların oyununa katılmak istiyordu Brooke. ilk yatağa doğru yürüdü.

Yaklaşık dört saat sonra eve dönüyordu. Yorgun ama mutluydu. Çocukları bir gece için de olsa mutlu edebildiğine inamyordu. Arabayı villanın önüne park etti..

Gözlerinden yaşlar gelinceye kadar gülmüş, kimseye sezdirmeden ağlamış, onlarla birlikte şarkılar söylemişti. Duygusal bakımdan altüst olmuş, fiziksel bakımdan ise tükenmişti. Güzel bir uyku çekmek istiyordu. Hayır, o gece şöminenin başında oturup Adam'ı düşünmeyecekti.

Eve girerken hafiften kar yağıyordu. Bir süre salonda oturdu. Sonra mutfağa geçerek buzdolabını açtı. Hindi olduğu yerde duruyordu. Cam hiç yemek istemiyordu. Fakat Madam LeBrun döndüğünde hindiye dokunmadığım görürse çok bozulacaktı. Ani bir kararla hindiden bir but aldı. Yemek salonunda kendisine küçük bir sofra kurdu. Yemeğini tam bitirmişti ki dış kapımn çalındığını duydu.

ilk aklına gelen, birinin yanlış kapıyı çalmış olabileceğiydi. 'içkiyi fazla kaçırmış biri olmalı,' diye geçirdi içinden. Tam yerinden kalkmıştı ki durdu. Ya hırsızsa? Evde tek başına olduğunu fark etmiş olabilirlerdi. Küçük olmasına rağmen evin içinde bir sürü değerli antika eşya vardı. Paniğe kapılmamalıydı. Ağır ve kararlı adımlarla kapıya doğru yürüdü. Tokmağa uzanan elinin hafifçe titrediğim hissetti. Kapıyı yavaşça açtı. Dı-şarsı oldukça karanlıktı. Az ilerde bir erkek silueti görür gibi oldu.

Kapıyı tam olarak açmadan aralıktan baktı ona.

Yemeğe geç kaldığım için özür dilerim. Uçak rötar yaptı. Böyle önemli gecelerde neden rötar yaparlar bilmem ki.

Tanıdık bir sesti bu. Brooke kapıyı iyice açıp dikkatle baktı. O anda içinde bir fırtına koptu sanki. Adam'ın sesiydi bu. Bir an ne yapacağını bilemedi. Kapıyı kapatarak titreyen parmaklarıyla emniyet zincirini açtı. Kafasımn içi karmakarışık olmuştu. Düşüncelerini toparlamaya çalışıyor ama başaramıyordu. Adam yavaşça içeri girdi. Yorgun görünüyordu. Elmacık kemikleri biraz daha belirginleşmişti sanki. Gözlerinde Brooke'un çok iyi bildiği o manyetik parıltı vardı.

Adam, seni beklemiyordum.

Kendi sesi ne kadar da yabancıydı. Sanki çok uzaklardan geliyordu. Bir başkası konuşuyormuş gibi.

Adam elleri paltosunun ceplerinde onu tepeden tırnağa süzdü. O anda Brooke, geçen gün aldığı elbisenin hala üzerinde olduğunu fark etti.

Birini beklediğin belli oluyor, dedi genç adam. Sorularla doluydu sesi.

Evde değildim. Az önce geldim. Çocuk hasta-nesindeydim. Dr. Beunne beni davet etti... Şey, Noel gecesi çocukları sevindirmek için... Çocuklar için giyindim.

Bu elbise üzerindeyken onunla karşılaşmayı ne çok hayal etmişti. İşte hayalleri gerçekleşiyordu şimdi. Dizleri öyle titriyordu ki her an düşebilirdi.

Anlıyorum, diye mırıldandı Adam. Dr. Beunne ve sen, birlikteydiniz.

Brooke bir şey söylemedi.

Çok açım. Yukarı çıkıp duş almak istiyorum. Sonra bir şeyler yeriz. Seninle konuşacaklarım var.

Konuşmak mı? Brooke'un damarlarında dolaşan kan ısınmaya başlamıştı sanki. Kalbi hızlı hızlı çarpıyordu.

Neden olmasın? İtirazın mı var yoksa?

Brooke'un burnuna keskin bir alkol kokusu geliyordu. 'Sarhoş mu acaba?' diye geçirdi içinden.

Yemek yiyeli ne kadar oldu? diye sordu Adam.

Yarım saat kadar.

Güzel. Yirmi dakika sonra aşağıda olurum.

Merdivenlerden yukarı çıkarken, Brooke büyük bir çaresizlik içinde hissediyordu kendini. Adam buradaydı. Hiç ummadığı bir anda karşısına çı-kıvermişti.

Bölüm Sekiz

Adam aşağı indiğinde üzerinde koyu lacivert bir kazak ve siyah bir pantolon vardı.

Hayatından memnun olduğunu görüyorum, dedi. Tam o sırada Brooke bir şarap şişesinin mantarım açmakla meşguldü. Kırmızı şarap yemeğin yanında iyi gider, diye düşünmüştü.

Çocuk hastanesine gitmek fena fikir değil, diye devam etti genç adam. Bu tür şeyler seni cezbediyor.. Hatırladığım kadarıyla Abbot's Mea-de'nin satışından kazandığın parayı da bir çocuk hastanesine yatırmak istiyordun.

Her insanın ilgi duyduğu konular vardır, diye karşılık verdi Brooke. Örneğin senin eski manastırlara meraklı oluşun gibi.

Beni sadece yapılar ilgilendiriyor. İçindekiler ise umurumda değil.
Birlikte mutfağa geçtiler. Brooke hindiyi fırından çıkarıp, kayık bir tabak içinde masamn üzerine koydu. Adam'ın yüzünde düşünceli bir ifade belirmişti.
Geleneksel Noel yemeği, diye mırıldandı. Demek bunu tek başına yemek için hazırladın.
Biliyorsun burası benim evim değil. Misafir olarak bulunuyorum. Bu yüzden yemeğe başkalarım davet etmem pek uygun kaçmaz. Öyle değil mi?
Bu kedi fare oyunu canını sıkmaya başlamıştı. Şiddetli bir gerilim içindeydi bu adam ve bunun mutlaka bir sebebi olmalıydı.
Dirseklerini masaya dayayarak onun gözlerinin içine baktı.
Buraya neden geldin, Adam.
Demin söyledim ya, seninle konuşmak istiyorum.
Noel günü benimle konuşmak istemen biraz, garip. Beni düşünemeyecek kadar meşgul olduğunu sanıyordum.
Yani?
Yani bugünü Susan'la birlikte geçireceğini düşünüyordum.
Aslına bakarsan öyle oldu. Zekana hayranım. Yine de tahmin edemediğin bir şey var. Beni davet ettiler ama ben kabul etmedim.
Umut, şampanya kadehinden yükselen kabarcıklar gibi Brooke'un kalbini altüst etti. Adam önündeki tabağı 'yavaşça itip yerinden kalkıp onun yamna geldi. Elini Brooke'un omzuna Koyarak, Bugün uçakta neler düşündüğümü asla bilmeyeceksin, dedi. Şu anda burada oluşun tek nedeni Noel'de seninle birlikte olma is .değildi.
Neden geldiğim öğrenebilir miyim?
Heyecanını belli etmemek için bakışlarını kaldırarak söylemişti bu sözleri. Adam, İşte bunu için, deyince başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. Genç adam onu birden omuzlarından kavrayarak öpmeye başladı. Şehvet dolu bir öpüş meydi bu. Brooke onun güçlü kollarının arasına hapsolduğunu hissetti. Dudaklarım aralayarak bu ateşli öpücüğe karşılık verdi.
O anda ne tedirginlik ne de korku duyuyordu. İçinde gizli kalan bir duygu birden açığa çıkmış, sıçrayarak onun varlığını kaplayıvermişti sanki.
Adam'm soluklan sıklaşmıştı. Brooke oturduğu yerden kalktı. Şimdi ayakta birbirlerine sarılmış öpüşüyorlardı. Brooke göğüs uçlanmn sertleştiğini, karnının içinde sabırsız bir kelebeğin kanat çırpmaya başladığını hissediyordu.
Genç adam başını kaldırarak, Sen de benim kadar istiyorsun, diye fısıldadı. Bu sözleri kendinden emin bir tavırla söylemişti. Brooke onun gözlerinin içine baktı.
Benimle sevişmek istiyorsun, diye devam etti Adam, boğuk bir sesle. Bunu sen de çok iyi biliyorsun, Brooke.
Aksini söylediğimi hatırlamıyorum, dedi Brooke, hızlanan soluklarım yatıştırmaya çalışarak. Buraya kendi isteğimle gelmedim. Beni sen gönderdin. Uzaklaştırmak istedin.
Çünkü... çünkü, yapamadım... Neden konuşarak vakit geçiriyoruz? Elleri iyice sabırsızdı şimdi. Brooke'u kalçalarından omuzlarına kadar hız-ı hızlı okşadı.
Seni ilk gördüğüm an aklımdan geçenleri ger-.leştirmek istiyorum şimdi. Seninle sevişmeli-n. Seni çok istiyorum, Brooke.
...Bu heyecan ve arzu dolu sözler Brooke'un içini itretti. İçgüdüsel bir hareketle başım geriye doğ-u attı. Vücudunu saran o güçlü kollardan kurulmak istiyordu sanki.
Korkma, dedi Adam. Seni incitmeyeceğim. Sakin ol, Brooke.
Seni istiyorum, diye fısıldadı Brooke. Seni seviyorum, Adam. Ölünceye kadar kimseye söylemek istemediği bir sırrı açığa vurmuş gibiydi. Kısa bir an, 'Çıldırıyor muyum yoksa?' diye geçirdi içinden. Sonra elleriyle genç adamın omuzlarına sıkı sıkı tuttundu.

O halde gel bana. Hemen, şimdi.
El ele tutuşarak merdivenlerden yukarı çıktılar. Adam sanki kasten çok yavaş hareket ediyordu. Brooke onun düşünmek için kendisine zaman kazandırmaya çalıştığını fark etti. Yatak odasının önüne gelmişlferdi. Adam onu omuzlarından tutarak yavaşça kendisine doğru çevirdi.
Vazgeçebilirsin, Brooke. Bu senin vazgeçmek için son şansın. içeri girdikten sonra benden geri dönmemi isteyemezsin. Bunu biliyorsun, değil mi?
Brooke kararsızlığa kapılır gibi oldu. Madam LeBrun sabah gelecek ve onların o odada birlikte kaldıklarını fark edecekti. Bu saçma düşünce nereden çıkmıştı şimdi? Ne söylemesi gerektiğini bilemiyordu. Genç adamın gri gözleriyle karşılaşınca kafasının içindeki düşüncelerin hızla eriyip gittiğini fark etti. Adam'ın bakışları iyice koyu-laşmıştı şimdi.
Ona iyice yaklaşarak, Titriyorsun, diye fısıldadı. Parmak uçlarıyla Brooke'un alnına dokundu. Hafifçe dokunan parmaklar çenesine doğru okşarcasma kaydı. Adam onun titreyen dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu.
Korkma, canım, diye fısıldadı.
Korkmuyorum, dedi Brooke.
Sdsi titriyordu ama korkudan değil. O anda yaşadığı şiddetli gerilim Adam Henderson'a duyduğu aşktan kayhaklanıyordu. Arzuluyordu onu, ona ihtiyacı vardı. Zincirlerinden boşalmış bir arzunun kasırga gibi inşam sürükleyen etkisinden korkuyordu sadece.
Az sonra odada, yatağın hemen yatımdaydılar. Brooke artık kendine hakim olma çabasından tamamen vazgeçmişti. Bir yaprak gibi titriyordu. Adam'm elleri omuzlarından sırtına doğru kayınca titremesi daha da arttı. Ani bir hareketle titreyen ellerini uzatıp onun belini tuttu. Vücudunu iyice yaklaştırdı. Genç adamın sırtındaki cekete rağmen kaslarının gerildiğini hissedebiliyordu.
Adam, onun ismini fısıldayarak yavaşça boynunu öptü. Dudakları gittikçe daha ihtiraslı oluyordu. Parmaklarım Brooke'un saçlarından geçirip başım iyice kendine doğru çekti. Onun öpüşlerine karşılık vermesi heyecamm arttırmıştı. Brooke' un hayal ettiği şey buydu işte. Korkuya benzeyen bir heyecan fırtınası. Onun kollarının arasında kendini kaybetmek. Mantığın, kaygıların yerini başdöndürücü bir heyecanın alması.
Adam'ın da kendisini aym derecede şiddetli bir arzuyla istediğini biliyordu şimdi. Brooke parmaklarım onun kaim ensesinde dolaştırmaya başladı. Sonra saçlarının içinden geçirdi. Adam biraz uzaklaşarak Brooke'un elbisesinin üst kısmının düğmelerini çabuk çabuk çözdü. Brooke kollarım oynatarak ona yardımcı oldu. Gözlerini kapamıştı. Adam'ın sabırsız parmaklarımn eteğinin fermuarım bulduğunu fark etti. Vücudunu ona doğru yaklaştırırken fermuarın açılırken çıkardığı o kışkırtıcı sesi işitti. Etek bacaklarından aşağı doğru kayarken genç adamın omuzlarına biraz daha sıkı tutundu.
Adam'ın tenine dokunan eli sımsıcaktı. Brooke'un kalçalarım bir süre sımsıkı tuttu. Sonra yavaş yavaş aşağı doğru kaydı.
Nefissin, diye fısıldadı Adam. Dudaklarım onun çıplak göğüslerinin arasmda dolaştırıyordu.
Tenin ipek gibi, diye mırıldandı, boğuk bir sesle. Sonra emreder gibi, Soy beni, dedi. Bir an göz göze geldiler. Brooke zaman zaman genç adamm bakışlarında soğuk bir ifade yakalar gibi olmuştu. Oysa şimdi yanıldığını anlıyordu.
. Bana dokunmam ne çok istedim bilemezsin.
Brooke küçük bir duraksamadan sonra genç adamm üzerindeki kazağın içine ellerini soktu. Az sonra kazak Adam'ın da yardımıyla yerde, Brooke'un giysilerinin yanında duruyordu. Adam ona yavaşça sarıldı. Brooke onun sıcak ve tüylü göğsünün içinde kayboldu sanki. Boynunda yumuşak dokunuşlarla dolaşan dudaklar içini ürpertiyordu.
Hala titriyorsun, diye fısıldadı Adam.
Bu arada Brooke onun pantolon kemerini çözmeye çalışıyordu. Titrediğimi fark etmen çok garip, diye mırıldandı.

Adam hafifçe güldü. Sana öğreteceğim, dedi. Her şeyi öğreteceğim sana. Başını kaldırıp Brooke'un gözlerinin içine baktı. Yüzünde dalgın bir ifade belirmişti. Büyülenmiş gibiydi. Derin bir soluk aldı. Artık bana hiçbir şey engel olamaz, dedi. Avuçlarını çok yumuşak bir hareketle Brooke'un göğüslerine bastırdı. Sonra yavaş yavaş sırtına doğru kaydırıp onu kendine çekti.

Teni sımsıcaktı. Vücudunu kaplayan sert kaslara rağmen cildi ince ve yumuşaktı. Brooke dudaklarını yavaşça onun göğsüne bastırdı. Aynı şeyleri ona hissettirmek istiyordu. Adam onun göğüslerini öperken duyduğu o yoğun heyecanı ona tattırabilmekten başka bir şey düşünmüyordu o an. Adam'ın soluklarının sıklaştığını fark edince dudaklarım daha sıkı bastırmaya başladı.

Odanın ortasında çırılçıplak birbirlerine sarılmış sevişiyorlardı. Bir ara Brooke genç adamın dudaklarında belli belirsiz bir tebessüm görür gibi oldu.

Mükemmelsin, diye fısıldadı Adam. Sadece içgüdülerine uyarak nefis bir teknik uygulayabiliyorsun. Ama o sımsıcak heyecamn ve en önemlisi duyguların olmasıydı tekniğin hiçbir anlamı kalmazdı.

'Ne demek istiyor?' diye içinden geçirdi Brooke. Özel bir teknik uygulamaya çalışmıyordu ki. Ayrıca kendini sevişmenin akışına kaptıracağı yerde Brooke'un ne yaptığını inceden inceye düşünmesi biraz garip değil miydi? Hafiften bir düş-kınklığına kapılır gibi oldu. Ama hayır, kuşkulara kapılmaya hakkı yoktu. Adam Fransa'ya onunla birlikte olmak için gelmişti. Onu istediği için gelmişti ve işte birlikteydiler. Bunun dışında önemli olan bir şey yoktu.

Parmaklarım yavaşça genç adamın yanaklarında gezdirdi. Başparmağının ucuyla onun sert erkeksi dudaklarını okşadı. Evet, bu yüzü seviyordu. Onu mutlu etmekten başka düşüncesi yoktu. Arzuyla parlayan bu gözleri, bu esmer teni seviyordu. Ellerini onun geniş omuzlarına koyarak dudaklarım genç adamın göğsüne sıkıca bastırdı. Sonra yavaşça yukarı doğru kayarak dudaklarım öptü. Sonra sıkıca sarıldı boynuna. Az önce aklından geçenler kaybolup gitmiş, yerini yine o şiddetli arzuya bırakmıştı. Dudaklarındaki bu hafif tuzlu tadı seviyordu. Dilini genç adamın güçlü, kalın boynunda yukardan aşağı gezdirdi. Adam'ın kaslarının gerildiğini hissedince içinden bir zafer çığlığı atmak geçti. Dilinin ucuyla dokunduğu boyun kaslarının gittikçe gerildiğini, sertleştiğini hissediyor, bundan büyük bir zevk alıyordu.

Adam boğuk bir iniltiyle onun çıplak, dolgun göğüslerini avuçladı. Yavaşça yatağın üzerine devrildiler. Adam heyecandan kendini kaybetmiş gibiydi. Brooke'un göğüslerini vahşice öpüyordu şimdi.

Yatak çarşafının serinliğini sırtında hissetti Brooke. Kendinden geçmek üzereydi. Soluklan iyice sıklaşmıştı. Gözleri yan kapalıydı. Genç adamın saçlanm sıkıca kavramış, başım göğüslerine daha fazla bastrmaya çalışıyordu. Adamm hareketleri yavaşladı. Şimdi dilinin ucunu Brooke'un iyice kabarmış göğüs uçlanmn çevresinde hafif dokunuşlarla gezdiriyordu.

Çok vaktimiz var, diye fısıldadı. Çok yavaş sevişmek istiyorum seninle. Her hareketin tadım çıkararak, uzun uzun...

'Sevişirken böyle şeyleri nasıl düşünebiliyor?' diye kendi kendine sordu Brooke. Bu acaba yeterince etkilenmediğini mi gösteriyordu? Adam yavaşça doğrulup yüzünü onunkine yaklaştırdı. Odanın loş ışığında bir süre göz göze geldiler. Brooke'un dudaklarına bakıyordu Adam. Dilinin ucuyla onun dudaklarının hafifçe kabarmış kenarlarına yavaşça dokundu. Sonra Brooke'un elini tuttu. Bir süre kımıldamadan durdular. Adam'm bakışlarında heyecan dolu bir parıltı vardı şimdi. Brooke'un elini yavaşça, aşağı doğru indirdi. Sonra sırtüstü uzanıp sağ elinin bileğini alnına koyarak gözlerini yumdu. Brooke biraz doğrularak onu okşamaya başladı. Hissettiği gerginlik heyecan vericiydi. Genç adamm gittikçe daha fazla gerildiğini, soluklarının sıklaştığım fark ediyordu. Onu daha hızlı okşamaya başladı. Bir an göz göze geldiler. Adam'm bakışlarında yoğun bir arzu vardı şimdi. Brooke daha hızlı okşamaya başladı.

Adam ani bir hareketle onun elini tuttu.

Dur, dedi sert bir sesle.

Brooke birden durdu. Kendine güvenini kaybeder gibi olmuştu. Bu hareket ona zevk vermiyor muydu yoksa? Belki de yanlış bir hareket yapmıştı? Ama Adam'm bunu çok istediğini sanmıştı. Ayrıca yanılmasına imkan yoktu.

Aman Tanrım, Brooke, bana lütfen öyle bakma. Bu sözler yatak odasındaki derin sessizliği bozdu. Brooke'un elini yavaşça alıp dudaklarına götürdü Adam. O sımsıcak eli öperken bakışlarında duygusal bir ifade vardı. Sonra hafifçe gülümsedi. Ellerini Brooke'un yanaklarına koyup, yüzünü iyice yaklaştırdı.

Seni öyle istiyorum ki, diye fısıldadı. Ergenlik çağma yeni girmiş bir oğlan çocuğuymuşum gibi... Kendimi kaybetmekten korkuyorum. Beni sarsıyorsun.

Ne demek istiyordu? Brooke bu sözlerden bir şey anlamamıştı. Tam ne söylemesi gerektiğim düşünüyordu ki Adam ona sıkıca sarıldı. Yüzünü boynuna bastırdı. Fakat bu küçük hareket Brooke'un az önce kaybettiği güveni geri getirmeye yetmedi. Kırılmış, hatta biraz öfkelenmişti. Onun istemediği bir şey yapıyordu ama ne? Bunu bilemiyordu. Yine de yolunda gitmeyen bir şey olduğu kesindi. Belki de tecrübesizliği çok fazla belli oluyordu. Başka kadınların yapabildikleri bir şeyi yapamadığı kesindi. Yoksa böyle bir tepki almasının başka sebepleri mi vardı?

Hoşlandığım sanmıştım, dedi, o anda yaşadığı düşkırıklığmı yansıtan bir sesle.

Bak canım. Kendini çok iyi denetleyebilen bi-riyimdir ben. Bugüne kadar hiç böyle bir şey olmadı. Yani kendi isteğim dışında kontrolü kaybetme noktasına gelmedim. Oysa az önce... Brooke parmağım onun dudağına değdirerek susmasını sağladı. Daha kötü ve anlaşılmaz şeyler söylemesinden korkuyordu. İncinmemeliydi. Bu güzel gecenin mahvolmasına izin vermeyecekti.

Seni istiyorum, Adam, dedi kararlı ve sakin bir ses tonuyla. Eğer tecrübesizliğimden ötürü yanlış bir şey yaptıysam, özür dilerim.

Yanlış bir şey mi? Genç adam dirseğinin üzerinde doğrulup ona hayretle baktı. Sonra gülmeye başladı. Ne demek istediğimi anlamadın, dedi ve neden sonra :

Bütün varlığımla istiyorum seni. Anladığım tek şey bu ve yeterli samnm. Beni okşamanı, bana dokunmam istiyorum. Bundan çok hoşlanıyorum ve senin de aynı şeyden hoşlandığını düşünüyorum.

Yavaşça doğruldu. Elleri dizlerinin üzerinde olduğu halde yatağın içine oturdu' Pencereden giren ışık vücudunu bir siluet halinde yatağın dayandığı duvara yansıtıyordu. Göğüslerinin çıplak olması umurunda değildi artık. Karşısında çırılçıplak yatan Adam'm vücuduna dalgın dalgın baktı. İlk kez tamamen çıplak bir erkek vücudu görüyordu.

Hayal ettiği gibiydi. Birden onun irileşmiş gözlerle kendisine baktığım fark etti. Dizlerinin üzerinde duran ellerim içgüdüsel bir hareketle göğüslerine götürmemek için zor tuttu kendini. Alt dudağım hafifçe dişledi. Uzun uzun birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Adam kollarım ona doğru uzattı. Bakışlarında sevgi dolu bir ifade vardı. Brooke onun ellerim tuttu. Sonra yavaşça yaklaştı. Kaslarla kaplı o güzel erkek bedeninin üzerine uzandı. Onun ılık nefesini yüzünde duyuyordu şimdi. Yavaşça dudaklarını uzatıp gözlerini kapadı. Öpüşmeye başladılar.

Az sonra Brooke çekingenlikten tamamen kurtulmuştu. Altındaki erkek vücudunu en ince noktalarına kadar keşfediyordu. Onun kaslanmn, dudaklarının ve el'lerinin yumuşak dokunuşları altında sertleşmesi Brooke'a büyük bir zevk veri-' yordu. Adam'ın vücudu geriliyor, ısınıyor, bazen hafif ürpermelerle titriyordu. Brooke'un güveni geri gelmişti. Az önce işittiği sözlere rağmen ne yaptığım biliyor, ona büyük bir zevk verdiğini hissediyordu. Buna benzer bir deney yaşamadığı için mutluydu. Sadece içgüdülerine uyarak sevişiyordu onunla. Dudaklanm genç adamın bütün vücudunda tapımrcasma dolaştınyordu.

Adam gözleri yarı kapalı onun ismini fısıldıyordu. Brooke'un göğüsleri avuçlarının içindeydi şimdi. Onları ritmik hareketlerle yavaş yavaş okşuyordu. Dili arzuyla kabarmış göğüs uçlarına hafifçe dokunduğunda Brooke titredi. Onun başına doğru iyice eğdi göğüslerini. Ellerim sıkıca genç adamm ensesinde kenetledi. Adam kendinden geçmiş, dizginlerinden kurtulmuş bir arzuyla öpüyordu onları.

Brooke'un kafasının içinde zevk yıldızlan uçuşmaya başlamıştı. Göğüslerini onun dudaklanm erotik, arzu dolu hareketlerine bırakmıştı. Belkemiği boyunca içini titreten bir ürperme duyuyordu.

Adam'm, göğüs uçlarım önce hafif sonra acıtarak dişlemeye başlaması üzerine kendini kaybeder gibi oldu. İyice eğildi onun üzerine. Genç adamm boynunu delice öpüyor, öpüyordu. Sonra omuzlarını öpmeye ve dişlemeye başladı.

Adam’m sabırsız elleri kalçalarında dolaşıyordu. O yuvarlak hatlan bazen sıkıca kavnyor, bazen yumuşak dokunuşlarla okşuyordu.

Brooke dudaklarım onun çenesinin sert hatlan boyunca kaydırdı. Boynuna indi ve tüylerle kaplı göğsünü öpmeye başladı. Adam'm eli kalçalannm üstündeydi şimdi. Brooke içgüdüsel bir hareketle kalçalanm ileri geri hızlı hızlı hareket ettirmeye başladı. Onu öpmüyordu artık. Bütün dikkatini kalçalarına vermişti. Kollanm destek yaparak niraz doğrulmuş, vücudunun tattığı bu yeni ve ‘eğişik zevki bütünüyle yaşamaya çalışıyordu. Kalçalarının hareketi gittikçe hızlanıyordu.

Adam iki eliyle onun kalçalanm sıkıca tuttu. Şimdi değil, diye fısıldadı. Henüz değil.

Brooke gözlerini açıp onun yüzüne baktı. Genç adamm irileşen gözlerinde şefkat dolu bir ifade vardı. Yavaş hareketlerle, sakinleştirmek istiyor gibi Brooke’un kamını okşuyordu şimdi.

Brooke titredi. Derin bir soluk alarak Adam’m vücuduna sarıldı. Onun zevkten iyice sertleşen göğüs uçlarına dudaklarım bastırdı. Bu arada elleriyle genç adamm göğsündeki tüyleri ve karnını okşuyordu.

Adam duyduğu arzunun şiddetine dayanamıyor-muş gibi ani bir hareketle Brooke’un vücudunu kavradı. Onu yukarı doğru çekti. Soluklan birbirine karışıyordu. Dudaklan önce hafif dokunuşlarla sonra şiddetli bir arzuyla birleşti. Brooke altındaki sert erkek vücuduna bıraktı kendini. Genç adamın dilini ağzının içlerine doğru çekti. Sonsuza kadar öpüşebilirdi onunla. Altındaki bu güçlü vücudun sıcaklığı, ağzının içindeki dilin yumuşak ve kıvrak kayganlığı başdöndürücüydü.

Yirmi altı yaşında olmasma rağmen ilk kez bir erkek vücudunu bu kadar yakmdan tanıyordu. Öte yandan tamdığı erkeklerin hiçbirine Adam’a duyduğu gibi bir arzu duymamıştı. ‘Mutluyum,’ diye geçirdi içinden. Onun olmak istiyor ve başka bir şey düşünmüyordu artık. Onun içinde erimek istiyordu.

Adam onu belinden sıkıca kavrayarak vücudunun sağına doğru kaydırdı.

Şu anda neler hissettiğimin farkında mısın? diye fısıldadı.

Biraz, diye karşılık verdi Brooke. Bir şey daha söyleyecekti ama genç adamm bacaklarını okşamaya başlaması üzerine sustu. Adam’ın becerikli parmaklan yavaşça onun bacaklarmm arasına kaydı. Brooke kısa bir an soluğunu tuttu. Adam’m omuzlarını kavrayan parmaklan iyice gerilmişti.

Ona biraz daha sokuldu Adam. Yüzünde beliren ifadeyi heyecanla seyrediyordu. Brook’un solukları iyice sıklaşmıştı. Gözleri yan kapalı, nemli dudaklan hafifçe aralıktı.

Beni çıldırtıyorsun, dedi Adam, boğuk bir sesle. Gözlerine baktığım zaman içim eriyor.

Sen de, sen de beni çıldırtıyorsun, diye çabuk çabuk karşılık verdi Brooke.

Adam başını yavaşça Brooke'un vücudunun aşağılarına doğru kaydırdı. Göğüslerinin alt kısmını, sonra karmnı öpmeye başladı. Genç adamm dudakları daha bir basmçla aşağı doğru kaydığında Brooke başım geriye doğru atarak inledi. Dayamlmaz bir arzuydu bu. Az sonra Adam yavaşça onun üzerine uzandı. Şolukları iyice hızlanmış, vücudu gerilmişti. Brooke onun kendini frenlemeye çalıştığını fark etti. Vücudunu biraz aşağı doğru kaydırıp boynuna sıkıca sarıldı. Bir süre öyle kımıldamadan durdular. Adam vücudunu geride tutmaya çalışıyordu sanki. Brooke bacaklarındaki titremeyi önlemeye çalışarak vücudunu ona iyice yaklaştırdı. Elleriyle genç adamm yüzünü tutarak gözlerinin içine baktı.

Seni istiyorum, Adam, diye fısıldadı. Dudakları bir kez daha birleşti.

Genç adamm vücudunu olanca ağırlığıyla üzerinde hissediyordu. Dirseklerinin üzerinde biraz doğrulduğunu fark etti. Brooke onun uzaklaşmasını istemiyordu. Omuzlanna sıkıca tutunarak kalçalarını biraz oynattı. Adamın iyice gerilerek kendisine doğru sokulduğunu hissetti. Acı değil, doygunluk veren çok hoş bir duyguyla hafifçe sarsıldı.

Kendini ona bırakmıştı şimdi. Birbiri ardı sıra sahile vuran dalgaların ritmik hareketlerine benziyordu. Brooke bir süre bütün varlığım dalgaların bu tatlı ve yumuşak hareketine bıraktı. Sonra yavaş yavaş dalgaların kabardığını, yine yumuşak ama daha büyük sarsıntılarla karaya vurduklarını hissetti. Dalgalar gittikçe kabarıyorlar, zaman zaman taşacak gibi oluyorlardı. Brooke genç adamın geniş omuzlanna sıkıca tutunmuştu. Gittikçe ona daha sıkı sanlıyordu. Taşma noktasına iyice yaklaştığım hissedince tırnaklarını Adam’m sırtına batırdı. Adam’ın ihtiraslı dudaklan, içinden yükselen zevk çığlığını bastırdı.

Çok sonra Brooke, genç adamın kollarının arasında kımıldamadan yatıyordu. Kendini bıraksa uyuyabilirdi. Ama düşünmek ve o anın tadım çıkarmak için uyanık kalmalıydı. Odanın içi sessiz ve sıcaktı. Adam'm düzenli soluklan dışında hiçbir ses duyulmuyordu. Sadece fiziksel olarak değil, zihinsel olarak da çok rahattı.

Böylesine müthiş olabileceğini hiç düşünmemişti. O anda Adam'm kollarında olduğuna neredeyse inanamıyordu. Oysa bu bir gerçekti. Adam onu kollarının arasına hapsetmişti.

İçinde tanımlayamadığı garip bir sevinç vardı. Zafer duygusu gibi bir şeydi bu. Her an bir sevinç çığlığı atabilirdi. Gözlerini kapadı ve iri bir damla kirpiklerinin arasından kurtularak yanağına yuvarlandı. Oradan kayarak Adam'm kolunu hafifçe ıslattı. Genç adam gözlerini açmadan yavaşça uzanıp dudaklarım Brooke'un yanağındaki ıslaklığa değdirdi. Brooke kendi kendine gülümsedi. Hayatında ilk kez tam ve kusursuz bir mutluluk yaşıyordu.

Bölüm Dokuz

Bir şeyler değişmişti. Brooke gözlerini açmamış ve henüz uykusundan uyanmamıştı ki bir şeylerin değiştiğini hissetti. Tam bilinçli değildi o anda. Uyuduğunu biliyordu. Vücudu iyice ısınmış, gevşemişti.

Adam... Bu isim bir anda zihninde şimşek gibi çaktı. Dün gece yaşadığı o zevk dolu saatleri çağrıştırıyordu bu. Birden her şeyi olanca berraklığıyla hatırladı. Gözlerim açmadan ve kımıldamadan yatmaya devam etti. Fakat kafası hızla çalışıyor ve dün gece olanları en ince ayrıntılarına kadar hatırlıyordu. Bir olaylar zinciri halinde her şey gözlerinin önünde canlandı.

Hala onun kollarının arasındaydı. Parmaklan onun göğsündeki tüylere dokunuyordu. Birden kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı.

Seni incitmedim, değil mi?

Bu ses onu bir anda kendine getirdi. Kirpiklerini aralayıp baktı. Adam da ona bakıyordu. Çok önce uyanmış ve Brooke'u rahatsız etmemek için yerinden kımıldamamış olmalıydı.

Genç adamm söylediğini ilk anda anlayamadı. Sonra ellerini kımıldatmadan sadece kafasının içinden vücudunu yokladı. Hayır, kendini son derece rahat ve mutlu hissediyordu.

Bir şeyim yok, çok iyiyim, diye karşılık verdi. Bu sözler gerçek düşüncelerini yansıttığı için halinden hoşnuttu. Çok farklı bir duyguydu, diye mırıldandı. Dudakları hafif bir tebessümle kıvnlrııştı bunlan söylerken. Genç adam onun yüzünü yavaşça okşadı.

Birbirlerine dönüp sevişmeye başladılar. Çok yavaş hareketlerle sevişiyorlardı. Daha doğrusu Brooke büyük bir güven içinde vücudunu onun okşayışlarına bırakmıştı. Sonra karşılık vermeye başladı. Daha önce duyduğu o şiddetli gerilimler-den, kuşkulardan eser kalmamıştı. Onun yerini yavaş bir tempoyla yükselen çok hoş bir cinsel heyecan alıyordu.

Sana öğretmek istediğim daha pek çok şey var, diye mırıldandı Adam. Yavaş yavaş, okşayarak uyuttu onu.

Brooke çok sonra uyandığında odamn içi iyice aydınlanmıştı ve yatakta yalnız yatıyordu. Birden paniğe kapılır gibi oldu. Hayatında çok önemli bir değişiklik olmuştu. Bundan sonra artık eskisi gibi olamazdı. Ve gelecekte onu kim bilir neler bekliyordu? Hayır, asla pişman değildi ve bundan sonra da pişman olacağım sanmıyordu. Fakat Adam olmadan hayatla tek başma yüz yüze gelmeye katlanabilecek miydi?

Yatak odasının kapısı açıldı ve Adam içeri girdi. Elinde bir tepsi vardı. Brooke birden Londra' yı, hastalandığı günleri getirdi gözlerinin önüne. Bir şey değişmemiş gibiydi.

Kahve ve çörekler, dedi genç adam. Sesi her zamanki gibiydi. Hatta her zamankinden daha doğaldı. Tepsiyi yavaşça Brooke'un kucağına bıraktı. Dün gece onun karşısında uzun süre çırılçıplak durmuştu. Ama şimdi, nedense, doğrulur-ken örtünmek ihtiyacım duyuyordu. Adam dün gece yere düşen kazağmı alıp katlayarak yatağın ayak ucuna koydu. Üzerinde vücuduna sıkıca yapışan belden kuşaklı uzun bir rob vardı. Kahve alır mısın? diye sordu ve Brooke'un yamt vermesine fırsat bırakmadan tepsinin içindeki iki fincana kahve koydu.

O anda Brooke'un bakışları tepsinin üzerindeki küçük pakete ilişti.

Küçük bir Noel hediyesi, diye açıkladı Adam. Dün gece sana vermeyi unuttum.

Yoksa buraya kadar bana bu hediyeyi vermek için mi geldin? diye sordu Brooke. Yüzünde bir çocuk ifadesiyle gözlerini iri iri açmış bakıyordu.

Adam hafifçe güldü. Evet, diye karşılık verdi. Brooke, ‘Dün gece olanlardan ötürü pişmanlık duyuyor,’ diye geçirdi içinden. Bu adam zor durumlardan kendini kurtarmayı çok iyi biliyordu. Belki-de en iyi bildiği şey buydu. Yine de düşkı-rıklığma uğramak gereksizdi. Çünkü Brooke onun kendisine aşık olmadığım çok iyi biliyordu. Bakışları küçük pakete takıldı. Sonra parmakları biraz duraksayarak paketin kurdelesine dokundu. Bu küçük hareket üzerine Adam kaşlarım çatarak baktı ona.

Açmayacak mısın?

Brooke hafifçe gülümseyerek başım salladı. Pa-ketifı kurdelesini çözdü, kağıdı açtı. Kutunun üzerinde çok tanınmış bir mağazamn armasını görünce biraz şaşırdı.

Kutuyu açmaya bir türlü cesaret edemiyordu. Sonunda Adam dayanamayarak, Açsana, dedi yumuşak bir sesle. Brooke sanki komut bekliyor-muş gibi acele bir hareketle kutuyu açtı. Birden gözleri kamaştı. Kutunun içinde sabahın ilk ışıklarıyla parlayan elmas bir yüzük duruyordu.

Bir an ne söyleyeceğini bilemedi. Doğrusu bir yüzükle karşılaşacağım hiç sanmıyordu. Bu nedir? diye mırıldandı. Saçmaladığım fark ederek alt dudağım hafifçe dişledi.

Basit bir nişan yüzüğü, dedi genç adam, sakin bir sesle.

Brooke bakışlarını elmastan ayıramıyordu. Bugün öğleden sonra Londra’ya uçuyoruz, diye devam etti Adam. Hafta sonunda evleneceğiz. Sakın benimle evlenmek istemediğini söyleme, Brooke. Ani bir hareketle Brooke’un elini tutup bileğinin içini öptü.

Brooke kulaklarma inanamıyordu. Neden ama? sözcükleri dudaklarından dökülüverdi.

Çünkü artık vakit geldi. Bir karım olmalı... sonra, çocuklar. Aslında aynı şeyleri istiyoruz, Brooke.

Peki ama, neden bir başkası değil de ben.

Neden olmasın? Alaycı bir tebessümle baktı ona. Kendini küçümsememelisin. Bir erkeğin karısında görmek istediği bütün niteliklere sahipsin sen. Dürüstsün, güzelsin, zekisin. Bunları öyle ciddi bir tavırla söylemişti ki Brooke’un kuşkusu kalmadı. Evet, Adam onunla gerçekten evlenmek istiyordu.

Dün gece... diye söze başladı ama gerisim getiremedi. önüne bakarak sustu.

Sakın aklına böyle şeyleri getirme, diye atıldı, Adam. Dün gece seninle isteyerek, büyük bir mutluluk duyarak seviştim. Dün geceye kadar benimle gerçekten evlenmek isteyip istemediğini bilmiyordum. Ama şimdi eminim. Belki de şu anda benim çocuğumu taşıyorsun. Senin hakkında yaptığım planları uygulama zamanı geldi.

Bu son sözler bir anda Brooke’un içini kuşku bulutlarıyla doldurdu. Adam ona aşık olduğunu söylememişti. Sadece niyetlerini ve planlarını açıklıyordu.

Adam...

Lütfen tartışmayalım. Her şeyi ayarladım ve karar verdim.

Demek benden bu kadar eminsin.

Elbette. Ne zaman sana yaklaşsam veya öpsem vücudun öyle bir tepki veriyor ki, emin olmamak mümkün değil. Başından beri bana karşı kayıtsız olmadığım biliyordum. Seninle evlendikten sonra yatabilirdim. Ama o zaman daha törensel olurdu sevişmemiz. Zevkle görevi birbirinden ayıramayabilirdin. Bu tehlikeden sakınmak için dün gece seninle birlikte olmak istedim. Senin için arzu ve mutluluk dolu bir geceydi, öyle değil mi?

Aşk ve arzu... Doğru söylüyordu. Ama yine de hatalı bir şey vardı sanki. Buna rağmen ve Adam onunla evlenmek istediğine göre yapılacak bir şey yoktu. Ona direnemeyecek kadar zayıf hissediyordu kendini.

Şimdi rahatça giyinebilmen için odadan çıkıyorum. Adam bunları söyledikten sonra hafifçe güldü ve odadan çıkarak kapıyı arkasından kapadı. Brooke bir an kımıldamadan durdu yatağın içinde. Bu son davranış onu iyice şaşırtmıştı. Oysa Adam’ın onu kollarının araşma alarak öpmesini, güzel şeyler söylemesini beklemişti.

Üç saat sonra evden ayrıldılar. LeBrunler henüz dönmemişlerdi. Brooke parmağmdaki yüzüğe arada bir bakıyor ve garip bir yabancılaşma duyuyordu.

Dönüş yolunda Adam önündeki dosyayı okumaktan başka bir şey yapmadı. Bu arada Brooke küçük pencereden dışarıyı seyretti.

Heathrow'a indiklerinde tek kelime konuşma-mışlardı. Üniformalı bir şoför çıkış kapısında onları bekliyordu. Kent merkezine doğru hızla yol alırlarken Adam ona dönerek, Seni eve bırakacağım, dedi. Halletmem gereken birkaç küçük iş var. Merak etme çok sürmez.

Gerçekten de kırk beş dakika sonra döndü. İçeri girdiğinde Brooke çantaları boşaltmakla meşguldü. Adam ona fazla yaklaşmadan kapının ağzında durdu. Bir an göz göze geldiler. Bakışlarında buz gibi bir ifade vardı.

Ne yapıyorsun?

Eşyalarımı yerleştiriyorum. Hemen sonra Abbot's Meade'ye gideceğim. Balsebar'ı merak etmeye başladım.

Noel gecesi bir ara Tod'u aradım. Balsebar hayatından memnun. Bakışlarında yine o garip, manyetik parıltı belirmişti. Brooke derinden derine ürperdiğini hissetti.

Sakın hata yapma, Brooke. Şu andan itibaren hayatındaki en önemli kişi olmak niyetindeyim. Bunu unutmanı istemem.

Brooke bu sözler üzerine bakışlarım kaçırıp işine devam etti. Karısının hayatına hakim olmayı amaçlayan tipik bir koca gibi konuşmuştu. Onu daha önce hiç böyle görmemişti. 'Bu adam beni gerçekten seviyor mu?' diye geçirdi içinden.

Ona doğru yaklaştığım fark edince gerildiğini hissetti. Bir an kımıldamadan durdu. Adam onu kolundan sıkıca yakalayıp çevirdi. Yüz yüze geldiler.

Evliliğin bazı kuralları vardır, Brooke. Benim için, tabii. Örneğin ben, karımın, arkadaşlarımın ve meslektaşlarımın karılarıyla sürekli buluşmasından hoşlanmam.

Brooke yumuşak bir hareketle kolunu kurtararak bir adım geri çekildi. Öyle sıkı tutmuştu ki onu, kolunda parmaklarının izi kalmıştı. Bu sert hareket hem fiziksel acı hem de cinsel arzu uyandırmıştı. Hayretle genç adamın yüzüne baktı. Onu daha önce hiç böyle görmemişti. Adam onu yeniden kollarmdan sıkı sıkı tutunca iyice şaşırdı. Dudakları ve vücuduyla ona hakim olmak, direncini kırmak istiyordu sanki. Ve bu durumda itaat etmekten başka çaresi yoktu. Hafif bir baş dönmesiyle kendim onun kollarına bıraktı. Adam'ın evlenmek istediği kadına böyle sert davranması normal değildi. Dün gece saatlerce sevişmişlerdi ve bu süre içinde tek bir sert hareket bile yapmamıştı. O anki şiddet dolu davranışlarım nasıl açıklayabileceğini bilemiyordu Brooke. 'İnsanları kısa süre içinde anlamak kolay değil,' diye geçirdi içinden. Adam'm ona sıkıca sarılarak öpmesi içinde cinsel bir açlığın uyanmasına yol açmıştı. Bu öylesine şiddetli bir duyguydu ki üstesinden gelmesi imkansızdı.

Şu anda aklından neler geçirdiğini çok iyi biliyorum, diye mırıldandı genç adam, yumuşak bir sesle. Değiştin, Brooke. İlk karşılaştığımızda aklından geçenleri kolayca okuyabiliyordum. Ama şimdi düşüncelerini benden gizlemeyi öğrendin. Senin gibi soylu bir aileden gelen kadınların en iyi becerebildikleri şeylerden biri de budur işte. Dışardan çok nazik ve düşünceli görünürler, ama içlerinden kocalarını veya aşıklarını aldatmaya her an hazırdırlar.

Ne demek istiyordu? 'Soylu bir aileden gelen kadınlar,' demişti. Brooke endişeyle titredi. Yoksa Adam tuzağa düşürüldüğünü mü sanıyordu. Böyle bir şey düşünmesi- mümkün müydü?

Kadınlar kocalarına sadakatsizlik ederlerse, bunun sorumluluğu biraz da kocalara düşer, diye karşılık verdi, başım dik tutmaya çalışarak.

Bana sadakatsizlik edersen ne yaparım biliyor musun?

Döver misin? Belki de beni bir odaya hapseder sadece ekmek ve su verirsin. Sesine alaycı bir hava vermeye çalışıyor ama yine de titremesini önleyemiyordu. Öfkelenmesine rağmen onunla öpüşmek için

dayanılmaz bir arzu duymaya başlamıştı. İstiyordu onu. Ama Adam onu yavaşça bırakıp birkaç adım uzaklaştı.
Beni aldatırsan seninle sevişmeye başlarım, dedi gülümseyerek. Saatler ve saatler boyunca sevişirim ve sonunda başkasım düşünemeyecek kadar yorulursun.
Bunları söyledikten sonra kapıya doğru yürüdü. Çıkmadan önce bir şey hatırlamış gibi durdu. Ne yapıyorsun burada? diye sordu kaşlarım çatarak.
Eşyalarımı topluyordum, dedi Brooke.
Bak canım, üç gün içinde evleneceğiz. Yatağımda olmam istiyorum. Bu gece ve bundan sonraki bütün geceler.
Ama ben tecrübesiz bir bakire olarak...
Öyleydin ama artık değilsin. Tecrübesizliğine gelince... Bir an durdu uzun uzun Brooke'un vücudunu aşağıdan yukarı süzdü. Tecrübesizliğine rağmen, daha doğrusu tecrübesizliğin yüzünden beni bugüne kadar hiçbir kadının etkilemediği kadar büyük bir şiddetle etkiliyorsun. Seni arzuluyorum, Brooke. Ayrıca özellikle şu anki bakışların ne kadar heyecanlı ve arzu dolu bir kadın olduğunu ortaya koyuyor. Dün gece benimle sevişirken vücudun gelecek için neler vaadediyordu bir bilsen. Özellikle göz göze geldiğimiz zaman, bakışların. Gri gözlerinde heyecan dolu bir ifade belirmişti. Brooke genç adamm söylediklerini nefes bile almadan dinliyordu. Sabah uyandığımda hala kollarımın arasında yatıyordun, diye devam etti Adam. Göğüslerine dudaklarımın ucuyla hafifçe dokundum. Uykuda gülümsedin. Bir mutluluk tebessümüydü bu. Beni istiyorsun, her zaman da istedin. Sakın bu konuda bana yalan söylemeye kalkma.
Bu konuda sana yalan söylemem, Adam. Brooke'un vücudundaki bütün kaslar gerilmişti. Biraz gevşese titremeye başlayacağım biliyordu.
Cinsel arzu evliliğin devamı için çok önemli sanırım, diye mırıldandı. Boğazı iyice kurumuştu.
Adam gülümsedi. Cinsel potansiyelin çok yüksek, diye mırıldandı, öyle ki, sadece bu yetenek bile sana yüzlerce aşık kazandırabilir. Bu nedenle bana sadık kalıp kalmayacağım bilemem. Ama unutma ki, ilk sevgilin benim, Brooke. Kadınlar için bunun özel bir önemi vardır. Aşk kırgınlıklarıyla yüklü bir kadımn evliliği sorunlarla doludur.
Aynı şey senin için de geçerli değil mi? Lütfen söyler misin bana, bu evlilik sana ne kazandıracak? Brooke kafasının içinde biriken kuşku bulutlarım dağıtmak istiyordu. Gözlerini iri iri açarak genç adamm vereceği yanıtı bekledi.
Sana söylemiştim, dedi Adam. Seni arzuluyorum, ayrıca çocuklarımın annesi olmam istiyorum. Yumuşak, sevecen bir tavırla gülümsedi. Senin de çocuk istediğini biliyorum, Brooke. Yanılıyor muyum, yoksa?
Yalnızca senin çocuklarım istiyorum, Adam. Bunları söylerken samimiydi Brooke. Kafasınm içindeki kuşkulara rağmen onunla evlenmekten vazgeçemeyeceğini çok iyi biliyordu.
Adam'm söylediği gibi tam üç gün sonra evlendiler. Dini tören konusunda genç adamm İsrar etmesi Brooke'u biraz şaşırtmıştı. Kilisede muhteşem bir törenle evlendiler. Ardından Dorchester' da kalabalık bir resepsiyon verildi.
Dini törenden sonra arabayla Borchester'a giderlerken Adam ona dönerek, Yaz olsaydı resepsiyonu Abbot's Meade'de verirdik, dedi. Ama hem içerde çalışmalar devam ediyor hem de bu mevsimde bahçe çok soğuk olur.
Brooke biraz sinirliydi. Kiliseden çıkarlarken davetlilerden hiçbiriyle doğru dürüst konuşama-mıştı. Şimdi tamamen yabancısı olduğu bir topluluğa katılmaya gidiyordu. Çoğu Adam'm yakın iş arkadaşlarıydı. Ve tabii Londra'nın bütün ünlüleri. İçlerinde tanıdığı pek az kişi vardı.
Bu kadar kalabalık bir resepsiyon düzenlemen beni biraz şaşırttı, dedi. Üzerindeki gelinliğe hala alışamamıştı. Arabanın arka koltuğunda büyük kanatlı bir kelebek gibi hissediyordu kendini. Nedense Adam gelinliğin beyaz değil de açık krem rengi olmasında İsrar etmişti. Bu rengin saçına ve gözlerine daha iyi uyduğunu düşünüyordu.

Kiliseye gitmeden önce bir kaç dakikalığına Tod'la görüşmüştü. Balsebar hakkında endişelenmesi gereksizdi. Köpek Tod'a iyice alışmıştı ve hayatından memnundu.

Yine de rahat değildi. Her şey öylesine ani olmuştu ki, evlilik fikrine bile doğru dürüst alışamamıştı. Daha bir hafta önce kafasında böyle bir düşünce yoktu.

Yan gözle Adam'm yüzüne baktı. Bakışları buluştu. Genç adam çene kaslarını sinirli sinirli oynatarak ona doğru eğildi.

Kütükler üzerinde yakılmaya götürülen bir kahraman gibisin, dedi. Biraz rahatlasana. Brooke tam bir şey söyleyecekti ki vazgeçti. Zaten Dorchester'a varmışlardı. Araba durdu.

Kapıda duran üniformalı adam koşup inmesine yardım etti. Adam arabamn çevresinde dolaşıp ona yaklaştı ve zarif bir hareketle dirseğini tuttu. Salona girdiklerinde bir alkış koptu. Uzun bir yemek masası hazırlamışlardı. İnsanların çoğu ayaktaydı. Brooke kendisine bakan yüzlerin çoğunu hayatında ilk kez görüyordu. Adam'm kolunda olduğu halde çevreye gülümseyerek masaya doğru ilerledi. Tanıdık yüzler de vardı. Kalabalığın içinden Brockbank'leri seçebildi, fırsatı kaçırmayarak onlara doğru hafifçe başını eğip sempatik bir tavırla gülümsedi. Sam az ilerde ona el sallıyordu. Tod ise masanın başında dikilmiş yüzünde duygusal bir ifadeyle onları seyrediyordu. Birden Susan Crawford'u gördü ve kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı. Kadının solunda ufak tefek başında saç olmayan bir adam oturuyordu. Brooke bu adamı daha önce hiç görmemişti. Birden Susan'm sol elindeki elmas taşlı yüzük dikkatini çekti. Ufak tefek adamın Susan'ın koluna girdiğini fark etti.

Adam'a yan gözle baktı. Yüzü iyice gerilmişti. Bakışları Susan'ı delip geçiyordu sanki. Brooke birden korkuya kapılır gibi oldu. Yüreğinde uzun süredir var olan düğüm sanki birden çözülüvere-cekti. Hem de hiç beklemediği bir anda.

Yemek boyunca çevreye gülücükler saçmaya ve mümkün olduğu kadar rahat görünmeye çalıştı. Balayma çıkmayacaklardı çünkü Abbot's Meade' deki çalışma en kritik aşamaya gelmişti ve Adam' ın işin başında bulunması gerekiyordu. Dower House bundan sonra onların evi olacaktı.

Bir ara Tod kadehini onların şerefine kaldırdı.

Brooke kendini zorlayarak gülümsedi. Tod her şeye rağmen biraz endişeli olduğunu gizlemeye çalışmıyordu. Oysa yalnız değildi. Hemen hemen bütün ailesi davetli olarak salondaydı. Yemek sırasında onları Brooke'a tanıttı. Çok sıcak ve dost canlısı insanlardı. Bu özellikleriyle diğer davetlilerden ayrılıyorlardı. Tod dışında Adam'ın pek az gerçek arkadaşı vardı. Adam zor bir insandı ve özellikle insanlara güven duyabilmesi hiç de kolay değildi. Geçmişi ve meslek hayatımn getirdiği zorluklar ona böyle sert bir kişilik kazandırmıştı.

Yemeğin sonuna gelmişlerdi artık. insanlar kendi aralarında guruplar halinde sohbet ediyorlardı. Bu bir başkasının düğünü olsaydı Brooke kendim çok daha rahat ve neşeli hissedebilirdi.
Ama nedense bir türlü rahatlayamıyordu. Yüzlerde yabancı, hatta zaman zaman soğuk bir ifade görür gibi oluyordu.

Tod'un annesi yanında oturuyordu şimdi. Çok sempatik, yaşlı bir kadındı. Üzerinde kendisine çok yakışan sevimli bir elbise vardı. Bir ara Brooke'un gelinliğine dokunarak, Çok güzel bir kumaş, dedi. Sonra yetişkin kızlarından birine dönerek, Terry'yle evlenirken sen de böyle bir şey giymelisin Sylvia, dedi.

Sylvia, Brooke'a dönüp gülümseyerek, Çok şanslısınız, dedi, sempatik bir tavırla. Sonra annesine baktı. Bu halis ipek, anne. Çok pahalıdır sanırım. Böyle bir şey alsak eve harcayacak paramız kalmaz.

Brooke bu insanlarla çene çalarak diğerlerinden biraz uzak durabildiği için memnundu. Adam yarımda oturan biriyle hararetli bir konuşmaya dalmıştı.

Tod'un annesi Brooke'un kulağına eğilerek, Adam sonunda evleniyor, diye fısıldadı. Bu yüzden ne kadar mutluyum, anlatamam. Çok uygun bir seçim yaptığına eminim. Bu konuda hiç kuşkum yok, çünkü Tod senin ne kadar iyi bir insan olduğunu bana uzun uzun anlattı.

Yaşlı kadın bunları söyledikten sonra oğluna yüzünde sevecen bir ifadeyle baktı. Bu arada Tod nedense biraz endişelenmiş gibiydi. Adam şu kendini beğenmiş Susan'la evlenmediği için çok mutluyum, diye ekledi yaşlı kadın.

Anne, lütfen. Tod annesini uyarmak istiyordu. Bu durum Brooke'un biraz garibine gitti. Yaşlı kadın ona Tod'un istemediği ne söyleyebilirdi ki. İnsanlar artık masadan kalkıyorlardı. Adam, bakışlarıyla Brooke'u yanma çağırdı. Ağır adımlarla yürüyerek gurupların arasında dolaşmaya başladılar.

Brooke bütün cesaretini toplayarak, Sana bir şey sormak istiyorum, Adam, dedi. Burada bulunan insanlardan kaçı gerçek dostun?

Yani kaçı beni Hart Şirketler Gurubu'nun başkanı Adam Henderson olduğum için değil de sadece ben olduğum için seviyor, demek istiyorsun. İlginç bir soru. Karısına bakarak sempatik bir tavırla gülümsedi. Ne önemi var? dedi. Önemli olan şu masamn çevresini doldurabilmeleri. Böyle düşündüğüm için benden utamyor musun yoksa? Buna benzer şeyleri daha önce de düşünmüş olmalısın. Burada bulunan insanların çoğuyla aynı sosyal çevreden gelmiyorum ben. Bu bakımdan seninle aramda da çok fark var.

Yüzünde yine o sert ifade belirmişti. Dudaklarındaki hafif tebessüm o vahşi ifadeyi bozmaya yetmiyordu. Tod daha önce Brooke'u uyarmıştı. Bu yüzden Adam'm çocukluk döneminden ve ailesinden söz etmek istemediğini biliyordu.

Onun yanından uzaklaşmak için arkasım döndüğü an Susan'la burun buruna geldi. Susan yanındaki adama dönerek, Bana bir içki daha alır mısın, hayatım, dedi. Adam'm seçtiği içkilerden kuşku duymamalısın. Eminim en kalitelisini bulmuştur. Biraz kabadır ama bu işlerden iyi anlar.

Adam içki büfesine doğru uzaklaşırken Susan, Brooke'u tepeden tırnağa süzdü.

Sonunda Adam evleniyor, ha, diye mırıldandı. Bunu yapacağım hep söylerdi de inanmazdım. Çünkü onunla birlikte olmayı isteyecek kadar budala bir kadının yeryüzünde bulunabileceğine inanmıyordum. Senin gibi soylu bir aileden gelen zengin bir kadının böyle bir işe kalkışması doğrusu çok garip. Bir an durup Brooke'un yüzünde beliren ifadeyi dikkatle inceledi. Sonra tek kaşım kaldırarak gülümsedi. Adam'm bana evlenme teklif ettiğini biliyorsun, sanırım. Hafifçe güldü. Brooke kalbinde derin bir sızı duydu.

Babam bu olayı hatırladıkça hala dehşete kapılır. Bunu Adam'm yüzüne karşı söylemez tabii. Çünkü biliyorsun aralarında iş münasebeti var. O zamanlar yaptığı teklifi doğal olarak reddettim. Hem de duraksamadan. Sonra teklifini tekrarladığında Leon'un teklifini kabul ettiğimi söyledim ona. Çok bozuldu, tabii. Evlilikte erkekler arasında pek fark yoktur, camm. Ama yine de evlilikte parayla satın alınamayacak bazı şeyler vardır. Örneğin Adam, bazı bakımlardan müthiştir... örneğin yatakta...

Brooke'a göz kırpıp küçük pembe dilini çıkararak üst dudağının üzerinde gezdirdi. Yüzünde öyle bir ifade belirmişti ki Brooke ona bir tokat atmamak için zor tutuyordu kendini.

Fakat bir koca olarak çekilmez, diye devam etti. Eminim sana deliler gibi aşık olduğunu söylemiştir. Yoksul bir aileden geldiği için hep soylu bir kadınla evlenmek isterdi. Zavallı, Adam- Sana asla sadık kalmayacaktır. Unutma bu dediğimi.

Senin de kocana sadık kalabileceğini sanmıyorum, dedi Brooke, öfkeyle. İşittiklerinin az da olsa doğruluk payı taşıdığını biliyordu. Susan onun hayatta aşık olduğu belki de ilk ve son kadındı. Ve Adam sadece bu kadının söylediği sebepten ötürü kendisiyle evlenmek istiyor olabilirdi. Fakat yakın zamanlarda Susan'a evlenme teklif etmiş olması tek kelimeyle dehşet verici bir şeydi. Ondan yüz bulamayınca Brooke'la evlenmek istemiş olabilir miydi? Olaylar gözlerinin önünden bir film şeridi gibi hızla geçmeye başladı. Fransa'ya elinde bir yüzükle gelmesi, Brooke' la yatması ve daha sonra evlenme teklif etmesi belki de bir planın parçalarıydı. Soğukkanlılıkla hazırlanmış bir planın!

Brooke.

Tod yanı başında duruyordu. Telaşla etrafına bakındı. Susan görünürde yoktu. Ne zamandır böyle tek başına duruyordu?

Yüzün bembeyaz olmuş. İyi misin?

Merak etme, iyiyim. Çok uzun bir gündü.

Neredeyse bitmek üzere, Brooke... Genç adamm bakışlarında endişe dolu bir ifade vardı. Bir şey söylemek istiyor da söyleyemiyormuş gibiydi.
Adam'ı gerçekten seviyor musun, Brooke?
Ne fark eder? Sesi acı doluydu. Benimle neden evlendiğini çok iyi biliyorum, Tod. Seni neyin endişelendirdiğini de.
Tod'un bir şey söylemesine fırsat bırakmadan uzaklaştı oradan. Kendini tutmasa ağlayacaktı. Adam onu aldatmış, en azından dürüst davranmamıştı. Susan'a gösteriş yapmak için evlenmişti onunla.
Her şeyi anlıyordu artık. Bu gösterişli resepsiyon, uzun davetliler listesi... bütün bunları neden yaptığım biliyordu. Susan'ı görünce yüzünde öfke dolu bir ifade belirmişti. Aslında o anda anlamalıydı.
Bütün bu garip insanlara ve Susan'a gösteriş yapmak için kullanmıştı onu. O anda soylu bir aileden gelmiş bir süs bebeğinden başka bir şey değildi bütün bu insanların gözünde.
Brooke.
Adam Henderson'm sert sesi düşüncelerini böldü.
Üstünü değiştirSen iyi olur.
Ben de yukarı gidiyordum, dedi Brooke. Yüzünü ona göstermemek için başını çevirdi. Hızlı hızlı yürüyerek merdivenlere doğru ilerledi. Göz pınarlarında biriken yaşlar her an düşebilirdi. Görevini yapmıştı. Şimdi sıra kostüm değiştirmeye gelmişti. Bu oyuna bir son vermek gerekiyordu.

Bölüm On

Brooke, Abbot's Meade'ye nasıl döndüğünü asla hatırlayamayacaktı. Hayatının en korkunç, umutsuzluk dolu anlarım yaşamıştı yol boyunca.
Adam yol boyunca tek kelime konuşmadı. Onun tarafından sevilmediğini artık çok iyi biliyordu Brooke. En azından kendisinin duyduğu sevgiyle kıyaslanaınazdı. Daha önce de kuşkulanmıyor değildi. Ama gerçeğin bütün çarpıcılığıyla bir anda ortaya çıkıvermesi onu sarsmıştı. Kendisinin yerinde çok daha güçlü ve tecrübeli bir kadm olsaydı savaşabilecek gücü bulabilirdi. En azından mutluymuş gibi rol yapabilirdi. En azından mutluymuş gibi rol yapabilirdi. Ama bütün bunlar Brooke için geçerli değildi. Artık çok geçti. Evlenmişlerdi ve Brooke onun olmuştu. Midesinde hafif bir bulantı duydu. İçi tarifsiz kederlerle doluydu. Onunla sevişmeye nasıl dayanabilecekti. Yoksa Susan gibi mi davranmalıydı. Daha kurnaz, daha sinsi... Hiçbir şey olmamış gibi davranarak...
İyi misin?
Bu soru bir anda sinir sistemini altüst etti. Ne diyeceğini bilemeyerek dehşet dolu bakışlarla genç adamm yüzüne baktı.
Brooke, neyin var?
Hayır, onunla yatamazdı artık. Vücuduna dokunmasına katlanamazdı. Evlilikleri daha başlamadan sona ermişti. Bunu iyice kafasına sokmalı, ona göre davranmalıydı.
Genç adam onun yüzündeki ifadeye güldü. Alaycı bir tavırla, Şampanyayı fazla kaçırmışsın, dedi. Başını koltuğa yaslayıp gözlerini kapa.
Brooke hemen söyleneni yaptı. Kalbinin hızlı hızlı çarptığım işitiyordu. Onunla konuşmalıydı. Ama önce bir karar vermesi gerekiyordu.
Az sonra araba durunca kirpiklerini aralayıp çevreye bakındı. Abbot's Meade'ye gelmişlerdi. Ev karanlığın içinde olduğundan daha büyük, karanlık ve çok kasvetli görünüyordu. Adam arabayı tam Dower House'm dış kapısında durdurmuştu. Perdelerin ardında ışık vardı. Şömineyi yakmaları ve yiyecek hazırlamaları için önceden bi-rilerini ayarladım, dedi Adam. Gelirken baktım bacadan duman çıkıyordu. İnsanın uzun bir yolculuktan sonra böyle güzel bir yuvaya kavuşması ne iyi, değil mi? Ama hayat her zaman böyle kolay değildi benim için. Küçükken, annem de miryollarından kömür toplardı. Bazen çalardı. Geceleri benim rahat ve sıcak bir ortamda derslerime çalışabilmem için. Kışlan bizim oralar çok soğuk olurdu. Bu yüzden annem hayatının son yıllarında ağır bir kalp romatizmasma yakalandı.

Bunları daha önce söylediği zaman Brooke etkilenmişti. Ama şimdi en ufak bir ilgi bile duymuyordu anlattıklanna.

Genç adam aklından geçenleri anlamış gibi, Özür dilerim, dedi. Çocukluğumun ayrıntılarıyla ilgilenmemekte haklısın. Hele böyle bir gecede. Bir daha sana böyle şeyler söylemeyeceğim, söz. Benim gibi aşağı tabakadan gelen bir adama nasıl tahammül edeceğini merak ediyorum doğrusu.

Brooke derin bir nefes aldı ve bir süre içinde tuttu. Ya şimdi söyleyecekti ya da asla.

Görüyorsun, Adam, dedi, Bir hata yaptım. Bütün bunlardan sonra seninle evli olmak istemiyorum.

Arabanın içinde derin bir sessizlik oldu. Brooke sessizliğin ağırlığını yüreğinde hissederek soluğunu tuttu. Adam'ın yüzüne bakmaya cesaret edemiyordu. Genç adam tek kelime söylemeden arabanın kapısını açtı ve dışarı çıktı. Bir an onun gideceğini, kendisini orada bırakacağını sandı Brooke. Ama Adam arabanın çevresinde dolaşıp Brooke'un oturduğu taraftaki kapıyı sert bir hareketle açti. Bakışları ifadesizdi. Brooke şiddetli bir paniğe kapılmak üzereydi.

Belki de onun düğün gecesi krizine yakalandığını düşünmüş, sözlerine önem vermemişti. Eğer böyleyse, onu ciddi olduğu konusunda ikna etmek zorundaydı. Onu hala sevdiğini geçirdi içinden. Onunla sevişmekten derin bir haz duymuştu.

Adam Henderson'ın parmakları Brooke'un kolunu yavaşça ama sıkı biçimde kavradı. Arabadan çıkmasına yardım etti. Yüzünde hala o sert, anlaşılması imkansız ifade vardı.

Brooke onun ardından eve girerken hafifçe titriyordu. Oysa evin içi oldukça sıcaktı. Merkezi ısıtma sistemini saatler önce çalıştırmış olmalıydılar.

Evin içi tamamen değişmişti. Orijinal dekorasyon hemen hemen tamamlanmıştı. Duvarların ahşap kaplaması bitmiş, antika koltuklar yerlerine konmuştu. Yerde gri renkli kalın halılar vardı. Adam doğruca oturma odasına yürüdü. Kapıyı açarak Brooke'u içeri aldı. Yerde inci grisi görkemli bir halı vardı. Duvarlar insanı cezbeden açık sarı bir renge boyanmıştı.

Şöminenin iki yanma Fransız tarzı geniş iki koltuk konulmuştu. Fransız mavisi ve açık grinin hakim olduğu koltuklar çok rahat görünüyorlardı ve tam ikisinin ortasında zarif bir kahve masası duruyordu.

Küçük bir yazı masası ve birkaç antika eşya odanın dekorasyonunu tamamlıyordu. Brooke biraz şaşırmıştı. Şömine bir saat önce yakılmış olmalıydı. Oda gerçekten de çok sıcak ve sevimli bir görünüme bürünmüştü.

Otur. Sana bir içki getireyim.

İçki istemiyorum.

O halde ben alayım.

Brooke şöminenin yanındaki koltuklardan birine oturdu. Gerçekten çok rahattı. Fakat o anda yaşadığı gerilimi yatıştıracak kadar değil. Adam' m biraz sert bir hareketle içki şişesini açtığını ve bir bardağı doldurduğunu işitti. Sinirleri hızla bozulmaya başlamıştı.

Genç adam içkisini alarak tam karşısındaki koltuğa geçip oturdu. Evet, diye söze başladı. Arabada söylediklerini şimdi açıklayabilirsin. Seni dinliyorum.

Açıkça söyleyeyim, dedi Brooke. Fikrimi değiştirdim, Adam. Seninle evli olmak istemiyorum.

Daha beş saat önce evlendik ve şimdi kalkmış benimle evli olmak istemediğini söylüyorsun. Sevgili olarak mı beğenmiyorsun beni, yoksa koca olarak mı? Bfrden kapıldığı karmaşık duygular Adam'm yüzünde anlatılması güç bir ifade yaratmıştı. Elindeki içki bardağını hafifçe sallayıp dudaklarına götürdü, bir dikişte içti.

Benden çok farklı olduğunu söylemiştim. Haklı çıkıyorum galiba.

Brooke bağırmamak için zor tuttu kendini. Ne kadar soğuk ne kadar heyecansız görünüyordu o an. Az kalsın, 'Benimle neden evlendiğini biliyorum,' diye haykıracaktı. Son anda tuttu kendini. Bu konuda düşündükleri gerçeği tam olarak yansıtıyor muydu? Bundan pek emin değildi.

Gerçekten fikrini değiştirdiysen bunun nedenlerini bana açıklamalısın.

Brooke ne olup bittiğini anlayamadan kendini bir anda genç adamın kollarında buldu. Adam onu kollarının üzerinde tutarak merdivenlere yönelmişti. Kurtulmak için çırpındı Brooke, ama başaramadı. Adam Henderson'ın yüzünde durgun bir ifade vardı. Merdivenlerden çıkarlarken Brooke korkmaya başlamıştı.

Adam...

Konuşma, Brooke. Tek kelime bile söylemeni istemiyorum.

Yatak odasının önüne gelmişlerdi. Adam bir omuz darbesiyle kapıyı açtı. Odanın içi yarı karanlıktı. Birkaç saat önce yakılan şömine içeriyi iyice ısıtmıştı. Biraz yatışan alevlerin kızıl, mavi dilleri odayı hafifçe aydınlatıyor, duvarlarda ürkütücü gölgeler oynaşıyordu.

Adam onu kuvvetli ama yumuşak bir hareketle yatağın üzerine bıraktı. Brooke yatağın vücudunun ağırlığı altında hafifçe yaylandığını hissetti.

İçgüdüsel bir hareketle yatağın öteki ucuna çekilmek, ondan az da olsa uzaklaşmak istedi. Ama Adam tuttu onu. Tek dizini yatağın üzerine yaslamış, kollarıyla Brooke'un omuzlarına abanmış-tı. Bir iki saniye kımıldamadan durduktan sonra, onun üzerindeki ceketi sıyırıp çıkardı.

Brooke uzun boylu olmasımn yanı sıra oldukça güçlüydü. Fakat kaba kuvvet kullanarak Adam'ı durduramayacağım çok iyi biliyordu.

Genç adamın elleri üzerindeki eteği çıkarmak için aşağıya doğru kaydığında gerildiğini hissetti. Bakışlarında nefret dolu bir ifadeyle baktı ona. Tenine değen o parmaklar içinde garip duygular uyandırıyordu.

Yardım et de şunu çıkaralım, dedi sert bir sesle. Yoksa parçalamak zorunda kalacağım.

Brooke kımıldamadı. Ve adam dediğini yaptı. Yırtılan kumaşların çıkardığı korkunç ses evliliklerinin daha başlamadan sona erdiğipi vurguluyordu sanki.

Az sonra, Adam Henderson kendi üzerindekile-ri çıkarırken Brooke yatağın üzerinde bir mermer yontu gibi hareketsizdi. Şöminenin alevleri çıplak vücudunda ışık oyunları yapıyordu. Adam soyunduktan sonra yavaşça onu yamna uzandı. Öpmedi onu. Elini yavaş hareketlerle vücudunda dolaştırmaya başladı. Brooke başım öte yana çevirdiğinde gözlerine biriken sıcak yaşlan hissetti. Midesinde bulantıya benzer bir sancı başlamıştı. Başını çevirmeden, Lütfen bana dokunma, Adam, dedi. Devam edersen hastalanacağım.

Neden?

Çünkü gerçeği biliyorum. Benimle neden evlendiğini çok iyi biliyorum, Adam.

Genç adamm yüzünde kısa süreli bir şaşkınlık görür gibi oldu o an. Hemen ardından az önceki soğuk maske yerine geldi.

Yani, bu yüzden mi sana dokunmamı istemiyorsun?

Evet. Eğer daha önce bilseydim, seninle asla evlenmezdim.

Evet, öyle görünüyor.

Adam yavaşça doğruldu. Odanın karanlık köşesine doğru ağır adımlarla ilerledi. Brooke soluğunu tutmuş bekliyordu. Neden sonra genç adamın, Böyle bir ortamda konuşmak güç olacak, diye mırıldandığını işitti. Birbirimize çok şey verdik bugüne kadar, ama yine de hesaba katmadığımız bir şey var demek ki. Hemen Londra'ya dönsem belki daha iyi olur. Neler olup bittiğini anlamak için biraz zamana ihtiyacımız var.

Brooke hiç beklemediği bu tavır karşısında biraz suçluluk duyar gibi oldu. Burası senin evin, dedi. Benim gitmem daha doğru olur. Kendi evime çekilmek istiyorum. Evi satmak zorunda olduğunu düşündü o an. Bahçedeki o küçük evi satmazsa borçlarını bile ödeyemeyecekti. Ayrıca derhal yeni bir iş aramaya başlamalıydı.

Benim kalabileceğim çok yer var, dedi genç adam. Yüzü ateşe dönük olarak giyinmeye başladı. Onun gölgelerle dolu çıplak vücuduna bir süre baktı Brooke. Bu kadar güzel bir erkek vücudu tahayyül edemezdi. Gözlerini kapadı. Hiçbir şey düşünmemeliydi.

O gece uyuyamadı. Saatler önce Adam?m arabasının sesini işitmişti. Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte yataktan çıktı ve yeni dekore edilmiş Dower House'ın odalarında amaçsız dolaşmaya başladı.

Başka koşullarda bu evde yaşamayı çok isterdi. Ama artık imkansızdı bu. Bütün bu olanlar gerçek dışıydı sanki. Çok uzun sürmüş, kötü bir rüya gibi.

Balsebar'la yaptığı uzun yürüyüş de onu yatıştırmadı. Bu yürüyüşleri her sabah tekrarlayacaktı. Tam bir hafta sonra yine Balsebar'la bahçede yürürken, Adam'm haber göndermeyişinin normal olmadığını düşündü. O gün şehre inerek evin satış işlemlerine başladı. Beklemenin anlamı yoktu. Nasıl olsa bu küçük evi satmak zorundaydı.

Düğünün üzerinden on gün geçtikten sonra kar yağmaya başladı. Brooke yataktan çıkıp bir süre pencereden karı seyrettikten sonra banyoya geçip yüzünü yıkadı. Tam o sırada kapı çaldı. Kalbi hızlı hızlı çarparak kapıya koştu ama gelen Adam değil, Tod'du.

Demek buradasın, dedi genç adam. Balsebar'a biraz endişeyle baktı.

içeri geçerken, Aranızda neler oldu bilmiyorum ama, Adam çok üzgün, diye mırıldandı.

Kafasında bilgisayar beyni taşıyan bir adam üzülemez, dedi Brooke, buz gibi bir sesle.

Tod şaşırmıştı. Gerçekten böyle mi düşünüyorsun? diye sordu. Birbirinizi iyice tanıyacak kadar uzun bir süre birlikte oldunuz. Doğrusunu istersen, durumunu hiç beğenmiyorum. Kendini öl-dürürcesine bütün gün çalışıyor ve işten çıkıp doğruca evine gidip içmeye başlıyor.

İçiyor mu?

Hem de nasıl? Neden bu kadar şaşırdm, anlamıyorum. Erkekler bir kadım unutmak istedikleri zaman genellikle içkiye sarılırlar. Özellikle o kadına aşıksalar.

Tod ona iyice yaklaştı ve parmağını sallayarak, Aranızda ne geçti bilmiyorum, dedi. Ama birbirinizi deliler gibi sevdiğinizi çok iyi biliyorum.

Ben ona aşık olabilirim, ama onun bana aşık olmadığı kesin. O hala Susan'ı seviyor. Benimle ona gösteriş yapmak için evlendi.

Bunu sana Adam mı söyledi?

Hayır, Susan'dan öğrendim. Onun her söylediğine inanacak kadar aptal değilim tabii. Ama anlattıkları senin söylediklerinle uyuşuyordu. Bir zamanlar gururunun nasıl kırıldığını anlatmıştın bana, hatırlıyor musun?

Tod bir süre konuşmadı. Sonra Brooke'un yüzüne dik dik bakarak, Adam sana aşık, dedi. Eminim, Brooke. Evet haklısın önceleri böyle düşünmüyordum, ama son on gün içinde onu yakından görünce... Kendini cezalandırmak istiyor sanki, çok üzgün. Eğer bana inanmıyorsan gidip kendi gözlerinle gör.

Bu teklifi geri çevirmeliydi ama yapamadı. Çünkü umut kalbinin derinliklerinde canlanıver-mişti. Yanılmış olabilir miydi?

Gel seni götüreyim. Hemen Londra'ya gidiyorum. Oturur konuşursunuz.

Bugüne kadar bana aşık olduğunu söylemedi, dedi Brooke, yüzünde dalgın bir ifadeyle.

Peki ya sen, ona her söylediğini hatırlıyor musun? Evet, yıllar önce Susan onun gururunu kırmıştı. Bu konuda duygularım hep gizlemiştir. Ama unutma ki seni sevmeseydi evlenmeye kalkışmazdı.

Ama ben...

Uzatma, Brooke. Sana ihtiyacı var, hemen gidelim.

Brooke, Tod'u Balsebar'la birlikte bırakıp merdivenlerden koşarak yukarı çıktı. Çantasını hazırlamaya başladı. Kafasının içinde kocaman bir kapak açılmıştı sanki. Susan'ın hayali kaybolmuştu. Adam'ı nasıl istediğini, nasıl onu deliler gibi sevdiğini birden hatırlamış gibiydi.

Birkaç saat sonra Tod arabasını Adam'm evinin önüne yanaştırdı. Seni burada bıraksam ayıp olmaz, değil mi? dedi. Bu apartmanın park yerine dışardan gelen arabaları sokmuyorlar da. Eğilip Brooke'un oturduğu taraftaki kapıyı açtı, iyi şanslar, dedi gülümseyerek. Brooke telaşlıydı. Ona çok yakın olduğunu hissediyordu. Yıllardır görüşmemişlerdi sanki. Birkaç adım sonra onun yanında olacaktı. Acaba yanılmış mıydı? Belki de Tod onu yanıltmıştı.

Kendinle mücadele ediyorsun değil mi? dedi Tod, hafifçe gülümseyerek. Çok gururlu bir adamdır, Brooke. Kolay olacağını söyleyemem.

Brooke arabadan çıktı ve kararlı adımlarla kapıdan girip asansöre doğru yürüdü. Adam'ın katma çıktığında dudakları kurumuştu, kalbi delice çarpıyordu. Zile bastı ve bir süre soluk almadan bekledi. Kapı otomatik olarak açıldı. Brooke kapıyı itip içeri girdi. Sinirlerini kontrol etmek ister gibi parmaklarım birbirine bastırarak yürüdü. Yerler halıyla kaplı olduğu için ayak sesleri duyulmuyordu. Oturma odasının kapışım aralayarak içeri bir göz attı. Adam odamn orta yerinde ayakta duruyordu. Ve Susan... tam karşısında bir koltukta oturuyordu. Susan'ın yerinden kalkarak Adam'a yaklaşmasını ve birbirlerine sarılmalarım dehşetle seyretti. 'Tod büyük bir hata yaptı,' diye geçirdi içinden. Kapımn ağzında durup ağlamak çok saçma olacaktı. Elini ağzma bastırarak hızlı adımlarla uzaklaştı.

Brooke.

Adam'm sesini duyunca bir an taş kesildi sanki. Sonra yavaşça döndü. Adam'm yüzü gergin ve bembeyazdı. Gözleri daha da irileşmişti sanki. Sabit bakışlarla Brooke'a bakıyordu. 'Zayıflamış,' diye içinden geçirdi genç kadın. Bir süre bakışlarım onun gözlerinden ayıramadı Brooke. Asansöre çok yakın olduğunu biliyordu. Ani bir hareketle koştu, kapıyı açıp içeri girdi ve düğmeye bastı. Asansörün buzlu camında Adam'm kapıyı yumrukladığını gördü. Bağırıyordu. Brooke asansör zemin kata inene kadar ellerini kulaklarına bastırdı.

Dehşete kapılmıştı. Abbot's Meade'ye varana dek hiçbir şey düşünmedi. Eve girdiğinde telefon çalıyordu ama önemsemedi. Bu evde kendisine ait olan her şeyi, bütün eşyalarım toplayacaktı. Dower House'a artık adımım atamazdı. Adam'la Susan'ın bir çift hayalet gibi uzun süre gözlerinin önünden gitmeyeceklerini çok iyi biliyordu.

Hasta olmak istiyordu. Evet, kuşkusuz çok garip bir düşünceydi bu ama, hastalamp ölmek isteğini apaçık duyuyordu. Daha önce hiç böyle bir şey geçmemişti aklından. Banyoya girip aynada yüzünü inceledi. Ya hamileysem? diye söylendi yüksek sesle. Bal gibi olabilirdi. Çocuk sahibi olacak kadar sevişmişlerdi. Şiddetli bir yorgunluk büyüyordu içinde. Çeşitli ihtimaller üzerinde kafa yoramayacak kadar yorgundu. O anda istediği tek şey bu evden çıkmaktı.

Bahçe içindeki ev oldukça soğuk ve bakımsızdı. Şömineyi yaktığında Balsebar eski günleri hatırlamış gibi sevinçle havladı. Neler olup bittiğinin farkında mıydı bu köpek? Ellerini beline koyup doğrularak ona baktı. İşler çok kötü gidiyor, Balsebar, diye mırıldandı.

Koltuğa oturduğunda o iki hayalin gözlerinin önüne gelip yerleşeceklerini çok iyi biliyordu. Adam ve Susan. Adam..,. Birden koltuğun kenarlarını tutarak doğruldu. Dışarda bir ayak sesi duymuştu. Ayak sesleri yaklaşıyordu. İçeri girdiğinde dış kapıyı kilitlediğini çok iyi hatırlıyordu. Bir an soluğunu tutarak bekledi. Evet, işte kapı çalmıyordu. Kımıldamamalıydı. Kapı zili uzun uzun çaldı. Sonra ayak seslerinin uzaklaştığını işitti. Neden böyle yapmıştı? Herhangi biri olabilirdi.

Birkaç dakika geçmişti ki mutfakta Balsebar'ın havladığını işitti. Sonra, sessizlik... Ayaklarını altında toplayıp, üzerindeki kazağa sıkı sıkı sarındı. Oda yavaş yavaş ısınıyordu. Şöminenin alevlerini seyrederken birden ağlamaya başladı. Ellerini yüzüne kapamış hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Hayat nasıl bu kadar acı olabilirdi? Bütün bunları hak etmemişti. Şimdiden sonra hep acı çekecekti.

Brooke!

Oturduğu yerde korkuyla sıçradı. Gördüğü manzara karşısında bir an gözlerine inanamadı. Adam orada, karşısında duruyordu.

Arka kapı kilitli değildi, dedi genç adam, yüzünde suçlu bir gülümsemeyle. Eliyle mutfak tarafını işaret ediyordu.

Bence doğru değil bu, diye devam etti. İstemediğin kişiler içeri girebilirler.

Brooke bir şey söylemedi. Gözlerini iri iri açmış, yüzü gözyaşlarmdan ıslak, kımıldamadan duruyordu. Adam ona yaklaşıp parmaklarımn ucuyla çenesini tuttu.

Neden ağlıyorsun, Brooke? diye sordu, ansızın. Ve neden beni görmeye geldin.

Brooke hafifçe öksürerek kendini toparlamaya çalıştı. Sesine soğuk bir hava vermeye özen göstererek, Boşanmamız için gerekli işlemlere ne zaman başlayacağımızı sormaya geldim, dedi.

Emin misin?

Bu adamda bir şey değişmişti, ama Brooke bunun ne olduğunu tam olarak anlayamıyordu. Yüz hatları daha önce görmediği kadar yumuşaktı. Belki de Susan fikrini değiştirmiş, yamndaki o adamdan ayrılarak Adam'la birlikte yaşamaya karar vermişti. Olamaz mıydı? Adam yavaşça onun elini tuttuğunda kafasımn içi karmakarışık düşüncelerle doluydu.

Çok solgun görünüyorsun. Ayrıca zayıflamışsın.

Aym şeyleri senin için de söyleyebilirim.

Belki ikimiz de aym şeyden ötürü acı çekiyoruz.

Brooke bir an Tod'un söylediklerini hatırladı. Hayır, ağlamamn yeri değildi şimdi. Dudaklarım ısırdı. Küçük bir kız çocuğu gibi ikide bir ağlaması çok kötüydü. Belki de onun ağzından işiteceği, artık kaçamayacağı gerçeklerden korkuyordu. Bu arada Adam ona biraz daha sokulmuştu.

Neden benimle evli olmak istemediğini bir kez daha söyler misin? diye sordu Adam. Sesi tatlı ve yumuşaktı.

Brooke başını çekerek ondan uzaklaşmak istedi. Ne düşündüğümü gayet iyi biliyorsun, dedi. Çünkü gerçeği biliyorsun.

Gerçek nedir, söyler misin?

Çok garipti ama Adam Henderson konuşurken sürekli gülümsüyordu. Brooke yutkundu. Genç adam bakışlarım onun boynuna çevirdi. Eliyle boynunu çenesine kadar yavaşça okşadı.

'Bunu neden yapıyor?' diye içinden geçirdi Brooke. Daha bir kaç saat önce Susan'la birlikte değil miydi? Onları kendi gözleriyle görmüştü.

Gerçek nedir, Brooke?

Şimdi elinin baş parmağıyla onun alt dudağım okşuyordu. Yüzleri birbirine iyice yaklaşmıştı. Brooke gözlerini kapadı ve dudaklarının yavaşça birleştiğini hissetti. Çok yumuşak bir öpüştü bu. Dudakları yavaşça aralandı, yumuşadı. Adam'm o kendine özgü kokusunu duyar gibi oldu. Hafif bir baş dönmesiyle bıraktı kendini. Bu kadar kolay teslim olmamalıydı. 'Direnmeliyim,' diye geçirdi içinden ve o anda titremeye başladı.

Ellerini genç adamın göğsüne koyarak onu yavaşça itti. Lütfen, diye fısıldadı. Lütfen, yapma.

Beni sevdiğini hissediyorum ama.

Bunu çok sakin, hatta düşünceli bir tavırla söylemişti.

Neden böyle yapıyorsun, anlayamıyorum, diye mırıldandı Brooke. Çaresizlik içindeydi. Bir oyun oynadın ama kaybettin. Beni asla Susan'm yerine koyamayacaksın.

Bunu sana kim söyledi? öğrenebilir miyim?

Derin bir sessizlik oldu. Brooke kaybedecek bir şeyi olmadığım biliyordu artık. Başım öne eğerek fısıltı halinde, Susan, dedi. Benimle neden evlenmek istediğini anlattı. Buraya neden geldiğim çok iyi biliyorum. Susan'm fikrini değiştirdiğini, seninle evlenmeye hazır olduğunu söyleyeceksin. Gözlerini sonuna kadar açarak Adam'ın yüzüne baktı, öyle değil mi? dedi bir solukta.

O beni her zaman istedi, diye mırıldandı Adam gülümseyerek.

Bir sevgili olarak seni tercih ettiğini biliyorum, ama bir koca olarak ilk kez istiyor seni.

Ama ben seninle evliyim.

Bu sözlerden sonra uzun bir sessizlik oldu. Sonunda Adam, bakışlarım onun yüzüne çevirerek, Tod bana telefon etti, diye mırıldandı.

Tod ona neler anlatmıştı, kim bilir? Brooke telaşını yenmek istercesine, Senin sağlığınla ilgili endişeleri var, dedi. Çok saçma sözlerdi bunlar.

Öyle mi? diye karşılık verdi genç adam. Bana hiç söz etmedi bundan. Bu kadar mutsuz olmana yol açacak ne yaptığımı sordu sadece. Bir an sustu, sonra, Buraya ilk geldiğimde sana ne söylediğimi hatırlıyor musun, Brooke? diye sordu.

Konunun böyle birden değişmesi Brooke’u şaşırtmıştı. Bana bakirelerle ilgilenmediğini söylemiştin, dedi kuru bir sesle.

Evet. Son sıralarda seninle ilişkimde ilk büyük hatayı o an yaptığımı düşünüyorum.

Bunları söyledikten sonra uzun uzun Brooke’u süzdü. Brooke bu bakışların anlamım çok iyi biliyordu. Heyecanla, soluk almadan bekledi. Adam sonunda onu kucaklayıp kaldırdı.

Adam, lütfen.

Onun itirazlarına aldırmadı. Kararlı adımlarla merdivenlere doğru yürüdü.

Lütfen, beni indirir misin? dedi Brooke. Yatak odasına girmişlerdi bile.

Madam nasıl emrederlerse, dedi Adam, hafifçe gülümseyerek. Onu yavaşça yatağm üzerine bıraktı.

Yatağa uzandığı an Brooke’un kafası karmakarışık oldu. Neler oluyordu? Daha az önce aşağıda son konuşmalarını yapıyorlardı. Hayretle ona baktı. Yatağın yamnda durmuş soyunuyordu. Üstelik çok sakin görünüyordu. Brooke bir an gözlerine inanamadı.

Adam tamamen soyunduktan sonra yatağa, Brooke'un yanına uzandı. ‘Artık çok geç,’ diye içinden geçirdi. Adam’ın eli kazağının içine girmişti bile.

Adam dudaklarını onun boynundan kulak memesine doğru kaydırırken, Çok vakit kaybettiğimizi düşünüyorum, diye mırıldandı. İç güdülerimi dinlemeli ve bunun dışında söylediğin hiçbir şeye kulak asmamalıydım.

Brooke’a yavaşça sarıldı. Gözlerinde tuhaf bir parıltıyla gülümsüyordu. Brooke onun güçlü ve sıcak vücudunu tam üzerinde hissediyordu. Uzun süre bakıştılar. Sonra Brooke ellerini yavaşça onun çıplak omuzlarına koydu. Gerginliği kaybolmuştu. Oldukça rahat hissediyordu kendini. Hatta ona biraz daha sokulmak için sabırsızlanıyordu. Hafifçe gülümseyerek parmaklarım genç adamın ensesinde kenetledi.

Daha ilk gördüğümde seninle sevişmek istemiştim, diye fısıldadı Adam. Fakat bunun oldukça tehlikeli olacağım hissediyordum.

Dudaklarım onun şakaklarında gezdiriyordu. Brooke gözlerini yumdu. Öylesine rahatlamış ve gevşemişti ki onun söylediklerim zorlukla işitiyordu.

Sana kapılıp gitmemek için direnmem gerekiyordu. Bunu beceremediğimi itiraf etmeliyim. Seni öyle istiyordum ki.

Evet, öyle istiyordun ki beni, beni kendinden uzaklaştırıp, ta Fransa’ya gönderdin.

Adam güldü. Erkek aslanların ölmemek için yapacakları son eylem kaçıp uzaklaşmaktır. Ayrica unutmamalısın ki, sensizliğe dayanamayarak peşinden yollara düştüm.

Sesinde alaycı bir ifade vardı. Brooke elinde olmadan ona biraz daha sıkı sarıldı. Ağzıyla onun dudaklarım aradı. Bulduğunda içinde bir şeyler altüst oldu sanki. Dudakları yumuşak ve nemliydi. Dilini yavaşça ağzının içine doğru çekti.

Genç adamın dudakları kışkırtıcı ama acelesiz-di. Önlerindeki zamanın çok uzun olduğunu düşünüyordu sanki. Brooke onun boynuna biraz daha sıkı sarılarak kendini aşağı doğru çekti. Doya doya öpüşmek istiyordu. Fakat az önce onu terk eden kuşkular biirden geri geldiler. Kollarını çekerek biraz doğruldu.

Susan seni reddettiği için bana geldin, değil mi? dedi sert bir sesle.

Nasıl olmuştu da bu basit gerçeği o ana kadar düşünememişti.

Susan beni asla reddetmemiştir, dedi genç adam, rahat bir tavırla. Bunu asla yapamaz. Bence çok yanlış şeyler düşünüyorsun, Brooke. Susan gibi bir kadınla evlenmek istemem mümkün mü sence? Önüne çıkan her şeyi yiyip yutmak isteyen, hırslı ve sevgisiz bir kadındır. Ayrıca bunu sen de çok iyi biliyorsun.

Ama onu sevmiştin, dedi Brooke, hıçkırır gibi bir ses çıkararak.

Evet, bir zamanlar ona kapıldığım doğru. Ama o zamanlar neredeyse küçük bir çocuktum. Doğrudur, bana çok kötü davrandı. En azından gururumu kırdı, ama kalbimi değil. Ona asla aşık olmadım ben. Ve onunla evlenemediğim için seninle evlenmiş de değilim.

Birden sustu. Soluklan sıklaşmıştı. Ani bir hareketle vücudunu Brooke'a yaklaştırdı. Brooke' un genç adamın göğsünde duran parmaklan titredi. Onun vücudunda ansızın beliren gerginliği fark etmişti. 'Beni arzuluyor/ diye geçirdi içinden. İşte bu gerçeğin ta kendisiydi.

Bütün bunları bana evlendiğimiz gece de anlatabilirdin. Sana gerçeği bildiğimi söylemiştim. O zaman neden konuşmadın benimle?

Brooke bunları söylerken ona iyice sokulmuştu. Genç adamın vücut hareketlerine karşılık verdiğini fark etti birden.

O sırada başka bir gerçeği tartışıyoruz gibi gelmişti bana. Daha doğrusu, aklım başka yerdeydi.

Hangi gerçek?

İşte bu gerçek.

Bunu kısık bir sesle söylemişti. Kendine hakim olmak için büyük bir güç harcıyor gibiydi. Ani bir hareketle Brooke'u sıkıca kollarmm arasına aldı ve müthiş bir açlık duygusuyla onu öpmeye başladı.

Söylediklerini yanlış anlamıştım, diye fısıldadı genç adam. Sana dokunmamı istemediğini söylediğin an... O an her şey bitti benim için. Benimle sevişmek istemediğini, çünkü artık benden hoşlanmadığım düşündüm. Birlikte geçirdiğimiz o güzel, aşk dolu saatlerin amsı bu birkaç söz üzerine bir anda yıkıldı. Şu anda yanıldığımı anlıyorum. Benimle sevişmek istiyorsun, okşamalarıma karşılık veriyorsun. Beni arzuladığım biliyorum. Ama o gece, bir ara, her şeyin bittiğini sandım. Oysa evlendikten sonra cinsel aşkın daha da şiddetleneceğini, gelişeceğini düşünüyordum. Çok uzun süre endişe içinde kıvrandım, Brooke. Çünkü bana tam olarak güvenemediğini gayet iyi biliyordum. Buna uzun süre dayanamayacağımı da biliyordum. Seni kaybetmek büyük bir korku gibi benliğimi kaplamıştı. Biraz düşünebilmek için seni uzaklaştırmaya karar verdim. Ama sonra dayanamadım. Fransa'ya sadece seninle sevişmek için geldim, Brooke. Sadece bunun için.

Brooke şaşırmıştı. Kaşlarım kaldırarak genç adamm yüzüne hayretle baktı. Başka sebep yok muydu? diye sordu.

Adam onun yüzüne bakarak hafifçe güldü. Sonra başmı eğip boynunu öptü.

Başka nedenler de vardı, tabii. Senin hakkında neler hissettiğimi çok iyi biliyordum artık. Sen Fransa'dayken sürekli seni düşündüm. Bu süre içinde ilişkimizle ilgili bazı ipuçlarını değerlendirerek bazı sonuçlara vardım. Bunun üzerine biraz dehşete kapıldığımı itiraf etmeliyim... Beni sevmediğini, sadece cinsel bakımdan arzuladığını fark ettim... Evet öyleydi. Bu arada Brooke itiraz etmek için ağzım açmıştı. Ama genç adam parmağım onun dudağına koyarak susturdu. Bana sadece cinsel bakımdan bağlanacağım düşündüm bir ara, diye devam etti Adam.

Beni evlenmeye zorlayabilirdin.

Bunu yapamazdım. Aşk zorlamayla olmaz.

Ve bu yüzden beklemeyi tercih ettin.

Evet ve bu benim için çok zor oldu. Dudaklarım genç kadının teninde dolaştırırken, Söyle, beni sevdiğini, çok sevdiğini söyle.

Brooke bir şey söylemedi.

Brooke.

Gözlerinin içinde alevler yanıyordu sanki. Brooke bir an soluğunun kesildiğini hissetti.

Seni ilk gördüğüm an sevdim, dedi bir solukta. Ama bu duyguyu kabul edemedim, ona karşı savaştım. Senin gibi birinin kimseyi sevemeyeceğini düşündüm. Beni sadece cinsel bakımdan ar-zuluyordun ve aslında hala Susan'a aşıktın. Susan umutlarım kırdığı için kadınlara olan yaklaşımın olumsuzdu.

Şu lanet olasıca Susan her defasında karşıma çıkıyor.

Böyle konuşmamalısın. Bugün seni görmeye geldiğimde birlikteydiniz. Hatta onu öpüyordun.

O beni öpüyordu. Babasımn bazı işlerini bahane ederek gelmişti. O kadın beni artık hiç ilgilendirmiyor, Brooke. Bir iki saniye daha sabre-debilseydin onu ittiğimi görecektin.

Brooke bir an düşündü. Ona inanıyordu. Adam Susan'ı değil onu seviyordu. En azından buna inanmamazlık edemezdi artık.

Onu defettikten birkaç dakika sonra Tod aradı. Aramasaydı merdivenlerden koşarak seni izleyecektim. Tod'la telefonda kısaca konuştuk. Bana senin çok kötü bir durumda olduğunu söyledi. Bu kadar kötü durumda olman için sana ne yapmışım? İşte böyle diyordu. Evden fırladığımda kendimi kaybetmiş gibiydim.

Brooke içini çekti. Yattığı yerde biraz kımıldayarak ona iyice sokuldu. Dudaklarında hafif, kederli bir tebessüm belirmişti.

Bütün geceyi konuşarak mı geçireceğiz, Adam?

Genç adam güldü. Yoksa bir fikrin mi var?

Brooke onun omuzlarını hafifçe okşadı. Sonra sıkıca sarılarak öpmeye başladı. 'Ne kadar özlemişim,' diye geçirdi içinden. İnsanın bu tür duyguları baskı altında tutabilmesi çok büyük bir zorlamayı gerektiriyor olmalıydı. Adam onu belinden sıkıca kavramıştı. Uzun uzun öpüştüler. Sonra elleri birbirine kenetlendi. Adam yüzünü onun saçlarına gömdü yavaşça. Brooke, diye fısıldadı.

Bir ricaydı bu sanki, ya da bir istek... Sesi ne kadar da değişikti. Yalvaran bir ton kazanmış gibiydi. Brooke onun yüzünü ellerinin arasına aldı. Başını biraz geriye doğru çekerek dikkatle gözlerinin içine baktı. Hiç kuşku yoktu, aşık bir erkeğin yüzüydü bu. Gözleri aşk ve arzuyla parlıyordu. Hafif aralık dudakları sessizce onun ismini fısıldıyordu.

Adam'm vücudundaki bütün kasların gerildiğini hissetti Brooke.

Söyle bana, diye fısıldadı. Beni sevdiğini söyle.

Brooke hafifçe gülümsedi. Onun saçlarını okşadı. Yavaşça kulağına aşkını fısıldadı. Ben de seni seviyorum, diye karşılık verdi genç adam. Öyle seviyorum ki seni sözcüklerle anlatmak imkansız.

Brooke gözlerini yumdu. Artık sözlere gerek yoktu.

